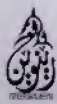

احمد الشقيري

Thoughts of a young man

رازه کانی گه نجیک

• ————— و: شۆخان فریاد ————— •

رازه‌کانی گهنجیك

شعاع محمد شوقه‌یری

ویرگیترانی: شوخان فریاد

ناوی كښېب: رازەكانى گەنجېك
 ناوی نووسەر: ئەحمەد شوقەيرى
 وەرگێراتنى: شوخان فریاد
 پینداچوونەوهی: جوتیار قارەمان
 هەلەچن: هیوا عەبدولرحمان
 دیزاینی بەرگ: ناوەندی ریتوین
 دیزاینی تیکست: دانا حەسەن
 نۆبەتی چاپ: یەكەم ۲۰۱۸
 چاپ: ناوەندی ریتوین
 تیراژ: (۱۰۰۰) دانە
 نرخ: (۵۰۰۰) دینار
 ژمارەى سپاردن: لە بەرپرسیارەتیی گشتیی كښیخانه گشتییه كان
 ژمارە (۱۱۱۳) یى سالى (۲۰۱۸) یى پین دراوه.

ماڤى ئەچايدانەوهی پاریژراوه بۆ ناوەندی ریتوین ©

ناوەندی ریتوین

07701932749 - 07501269689

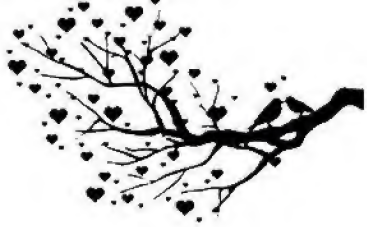
hakem1423@yahoo.com

renwen2009@yahoo.com

سڵێمانی - یازلری ئاوپاریک - نهۆمی یەكەم

بەرنامیەر کاسۆمۆل - نوکاتی ژمارە (۱۶)

پیرست

- ۱ پیتشہ کی
- ۱۲ بھٹی یہ کہم: رازہ کانی دل و گیان
- ۱۵ دلم
- ۱۹ پرسیارہ باوہ کان دہر بارہی رُوح
- ۲۲ داپکھ (تربسا)
- ۲۵ جوار زن
- ۲۸ بو خودا
- ۳۱ خوشہ ویستی دنیا
- ۳۴ کویر کئیہ؟
- ۳۸ نہیٹی لہ خوشہ ویستیدایہ
- ۴۰ کاترمیریک لہ تہنیشٹ خوشہ ویستہوہ
- ۴۲ نہیٹی بہردوامیی بہخشش
- ۴۵ لہ ہر باخیک گولیک
- ۴۷ لہ ناوہ راستی نهم ناپورہ یعدا
- ۵۰ ٹاشتی ناوخویی

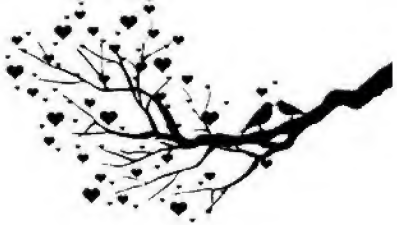
- بهشی دووم: راز گهلیک بو گهشه پندانی خود ۵۳
- نایا به دواي بهخته و مریدا ده گهر نیت؟ (۱) ۵۵
- به دواي بهخته و مریدا ده گهر نیت؟ (۲) ۵۷
- چون دهست به سهر توور بهووندا ده گهر نیت؟ ۶۰
- چون خشوع له نوپژدا زیاد ده کهیت؟ ۶۴
- فیتامینگه لیک بو ناوهر ۶۷
- خوتنت کهم بکه ره وه... پاداشتت سهنگین بکه ۷۰
- پیلاره کهی گاندی ۷۲
- چون واز ده هینیت؟ ۷۵
- چون بیغیز ده بیت؟ ۷۹
- ده تهویت سالی داهاتوو، بیت به چی؟ ۸۲
- راسپارده ره مه زانییه کان ۸۵

- بهشی سیتییم: راز گهلیک بو ناوهر و بیر ۸۹
- زور بهی بوونه و مران جیا وازیان هه به له بوچوونیاندا ۹۱
- نایا ده گهر نیت له بهنزینخانه کار بکه م؟ ۹۵
- نایا ده تهویت له خوبایی بیت؟ ۹۸
- نایا تافهرت مروقه؟ ۱۰۱
- به ره بهر ده کانی یاساکانی خودا له گهردووندا ده کهن ۱۰۴
- جلی مایو نازادیسه ۱۰۸
- چه مکه لیک پنیوسته راست بکرینه وه ۱۱۱
- یاساکانی رزق و رۆزی ۱۱۴
- دابونه ریت یاخود نایین؟ ۱۱۷

- ۱۲۰ ماله کانمان پیش حکومت
 ۱۲۲ کوه پتی خوشه ویست
 ۱۲۶ هونه ری ئامان جدارانه ی روز ناوا
 ۱۳۰ خویندنه وه
 ۱۳۳ راگه یاندنی پیغه مبرانه
 ۱۳۶ نیمامی نه عزم
 ۱۳۹ کوا مرو قایه تیی موسولمان؟
 ۱۴۲ نایا پیغه مبر بوو؟
 ۱۴۵ نه حممد کچی دوا یی کرد؟
 ۱۴۹ دواتر له گهل عه ره بیدا
 ۱۵۴ باوه داریک و بیتاوه ریک
 ۱۵۷ سعودی و هندی
 ۱۶۱ بهشی چواره م: رازه کان له یاره ی رووداوه کانه وه
 ۱۶۲ بیوره پیغه مبری خودا
 ۱۶۶ زه مینله رزه گانی ئاسیا... سزا یان میهره بانی؟
 ۱۶۸ خودایه! رنمونیی خه لکی دانیمارک بکه

پیشہ کی

بہ ناوی خواہی بہ خشنده و میہربان، درود و سہلاوات لہ سہر
خوشہویستمان موحہ ممہدی کوری عہدوللا بیت، درودیک شایہن
و لایہ قی شہو زاتہ بیت تا رۆزی پاسلان.

رازہ کانی "من" دہرہ نجامی خویندہوہ و ئەزموونکردنیکسی
چہندین سالن، کہ لہو ماوہ بہدا وەرچہرخانی گہورہ لہ
ژیانمدا رویداوہ، لہ زیادہرہوی و بہرالایی و بیناگایی و دوور
بوونم لہ خوا، گۆرا بۆ زیادہرہوی کردنم لہ ئایینداریدا، تا
گہیشتوومەتہ ئەم حالہی ئەمرۆم - کہوا حساب دہکەم بەشیک
لہ وەمیانرہوی تێداہ- بہ بی زیادہرہوی و کەمتہرخەمی... بۆہ
لەگەل ئەوہی خەرمانی ئەزموون و ئەندیشەم فراوان دہبیت،
بەردەوام رۆژ لہ دواہی رۆژ شتی زیاتر فێردەبم، ہەر ئەوہش
بەختەوہری راستەقینہیہ، وەک سوقراتی فەیلەسوف دہلئیت:
بەرہستی ژیانکردنی دروست بریتیہ لہ گہرانی بەردەوام بەدواہی
زانستی حەقیقیدا... True Knowledge.

لە ماۋەي ئەو چەند سالەي رابردودا ھەستىكى قولى نىمانى
وام بۇ دروست بوۋە گەشتوومەتە ئەو راستىيەي كە گەنجان
كارى زۆر باشيان لە دەست دىت، ئەگەر بتوانىن ۋەبەرھىنان لە
كارە باشاندا بگەن و پەرەيان پىبدەن...

كىشەي ھەنوۋكەيىمان لە خودى گەنجەكاندا نىيە، بەلكو
كەمتەرخەمى لە چوارچىۋەي خىزان و قوتابخانەو راگەياندىنەكاندايە.
كە دەستى گەنجەكانمان ناگرن و بەرھەو رىنگاي دروست و داھىتان
و ۋەبەرھەمەتەن و چىست و چالاک بووتيان نابەن.

ئەگەر تەۋىت گۇرانكارى دروست بگەي لە خۇتدا يان لە
كەسانى دىكەدا، ئەوا تەخشەبەكى سى رەھەندى ھەيە دەيىت
گۇران لە ھەموو لايەكاندا ئەنجام بەدەيت، تاۋەكو گۇرانكارىيەكە
گشتىگىر و كارىگەر فەرھەم بىت... ئەو سى رەھەندەش لەم
لايانەي خوارەۋە پىكەھانوۋە:

۱. ھىز و فەكر: بىنەماي ھەر گۇرانكارىيەك لە ھىزۋە سەرچاۋە
دەگىرت، بىر و ئاۋەز ۋەك شۇغىرى سەيارەيەك ۋايە كە ئاراستەكان
دىبارى دەكات، ئەگەر بىرو و ئاۋاز گۇرا ئەوا بەو ئاراستەيەدا زىيان
و چارەئەس دەگىرت.

۲. دل: دل ۋەك سوتەمەنى ئۆتۈمبىلە، ۋوزەي تەۋاو دەدات بە جولەي
سەيارەكە. بەيى پالەنرى دل و جەماسەتەكەي بىرو ئاۋەز ناتۋان
گۇرانى تەۋاو دروست بگەن ۋەك سەيارەيەك ۋايە بەيى سوتەمەنى
ناتۋانېت ھىچ سودى ھەيىت با شۇغىرىشى ھەيىت.

۳. ئاكار: چەندىن بەھرەو ئاكارى بەرچاۋ ھەن كە پىۋىستە لە ھەر
كەسنىكدا ھەيىن بۇ گەشتىن بەو ئامانجانەي بىرو ئاۋاز دىباريان

دهکات و دل به گهر یارنده خات... که سیک که له ناو سه یاره که یدنا
دانیش تووه و دهرانییت بۆکوئی بچیت، و سوتهمه نی تهاویشی پنییه،
به لام ناتونیت سه یاره که به شینوهی دروست بچولینیت به بی نه وهی
فیری شو فیزی بیت.

له بهر نهو هۆکارانهی باسماں کرد ئهم کتیبهم دابهش کردووه
بۆ سی بهشی سه ره کی: رازه کانی هزر، و دل، و گه شه پیدانی خود؛
تومینده وارم خوا ی گه وره ئهم رازانه بکاته مایه ی گۆراتنکی باش
و کاربگر لای گه نجا کاتمان.

له کوتا یدنا زۆر سوپاسی نهو که سانه ده که م که هاوکارم بوون
له نویسی ههر بابه تیکدا، ههر چهنده نهو که سانهش زۆر زۆرن،
به تایبعت ئهم نازیزانه:

دایک و باوکم... سوپاس بۆنیه که باش پهروهر ده تان کردم،
سوپاس بۆ چاودیری کردنتان، سوپاس بۆ پشتگیری کردنتان
به مادی و معنه وهی و دل و گیانتان، ئیهو بچینهی منن؛ ههر
کاریکی باش ئهجامی بدهم به ئیزنی خوا له ته رازووی چاکه کانی
ئیهو ده هیه.

مامۆستا کاتم... دکتۆر تاریق سوهدان، حهیب جفری، شیخ
حه مره یوسف، دکتۆر یوسف قه ره زاوی، شیخ موحه ممه د غه زالی
ره حمه تی خوا ی لیبیت، شیخ شه عراوی ره حمه تی خوا ی لیبیت،
مامۆستا عه مر خالید، عه دنان زه هرانی، شیخ عومر عه بدوالکافی،
نوسه ری ئه مر یکی ستیفن کوفی، ناتۆنی رابنر... زۆر تانه وه
لی فیزیووم، جا به خزمه تتان گه یشتیم یا خود نویسه کاتمان
خویندبیته وه، دوا ی قه زلی خوا ی پهروهر دگار قه زلتان به سر منه وه

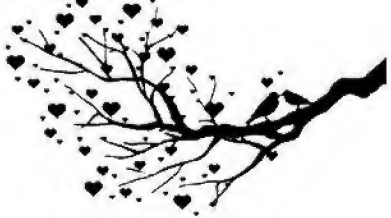

ئىچىگەر زۆرە لە ھەمىيەر ئەو توانا و بەھرائى كە ئەمىرۇ خواھىيانىم.
 ھاوسەرە ئازىزە كەم... زۆر سوپاس بۇ ئەوئى لە گەلم بووئىت.
 سوپاس بۇ خۇشەويستىيە كەت، بۇ چاودىرى كەت، سوپاس
 بۇ ئەو كەشەى بۇت سازاندىم تا بىتوانم داھىيان بىگەم، لە دىلدا
 شويئى تايبەت ھەيە، باشترىن ھاوسەر تۇيت. باشترىن دايىك بۇ
 مىندالەكانىم ھەر تۇيت...

ئەخمەد شوقەيرى

بهشی یه کم
پازدگانی دل و گیان

دلم

دلم! به سنگینکی فراوانهوه، لهم و ته یهم لږه ریگره، سویند به خودا، تنیا له بهر شهوهی خوښم دهوینت نه مهت پنده لیم. هیچ نالیم نه گهر نه زانم تو، نهینی خوښه ختی و نه گبه تی منیت، نهینی باشی و خرابی منیت. نهینی نزیکی و دووری منیت له خوداوه. گویم لږیگره، بهلکو لهم و ته یه، سوودی بؤ منیش و توش تیدا بیت.

سویند به خودا، رارایت ماندووی کردووم، رۆژیک ده تیښم له گهل مه لائیکه ته کانیت و له و په ری پاکی رواجانی پووندایت و له بهر زترینی پله کاندایت. رۆژیک ده تیښم، ده ست له ملی شه یاتنه کانیت و له و په ری خرابی، بزوی و لاساریدايت، له نرمترین پله کاندایت.

دلم! ده زانم تاوانی زورم کردووه. هه موو تاوانیکیش خالیکی رهشی له تودا دروست کردووه؛ بوو ته هوکاری غافلپوونت، به لام نایا ریگه یه ک بؤ سرپنه وهی شو تارماییه ره شه نییه؟ پښم ده لږیت: «بگه ریوه بؤ لای خودا و توبه بکه». پښت ده لیم: «توبه م کرد و توبه م کرد، پاشانیش هه توبه م کرد، به لام تا نیستا شوینه واری تاوان، به رووتوه ماوه و لاته چووه.

نا ئىستا، رابردوو بەشىكى لە ئۆ داگیر کردوو و نایەوئیت بروات.
باشە چارەسەر چىيە؟ چۆن ئەو ھەموو شوئىنەوارەى تالان و
ئازارەت لىيەكەو؟ چۆن ئەو ھەموو رابردوو پر ستمەت لى
و دەرنىم؟»

دەلما ئەو چىنە ھەر کردەو ەك دەكەم، سەيرىكى روو
دونىايەكەى دەكەيت؟ بە ھەر كاریك ھەلېستم، بەشىك لە ھەزى
دونىاي تىدەكەيت، تاكو ئەو ەى كە گومانم بۆ دروستبوو و بلىم:
«لەو ئەى من دروستبووم، ھىچ كاریكم بە دلسۆزى و لە پىناو
خودادا نەكردوو!»

رژگارم بكە، ئایا نازائیت كە رووپامایى و خۆشویستنى دنیا،
لەو ھۆكارانەن كە ھەموو کردەو چاكەكانم، وەكو تۆز بەردباد
دەكەن؟

دەلما زۆر روانىت بۆ بەدیھىنراوكان و بېئاگاییت لە بەدیھىنەر،
لەناو برودوم، ئایا ناتوانیت، ەك کردەو ەم پىبەخشیت كە
تەنیا لە پىناو خودادا بىت؟ تەنیا ەك کردەو كە گوئ تەدەیتە
ھىچ مرقىك، چاوت لە سوپاسگوزارى كەس نەبىت، بەلام تەنیا
لە پىناو خودادا بىت؟

وەللا، ئەگەر وەلامى ئەم داوايەم تەدەیتەو، لە روژىكدا
كە سەیرى شىو و کردەو كانمان ناكړیت، بەلكو تەنیا سەیرى
دەكان دەكړیت كە لە پشت کردەو كانەو بوون، خۆم و خۆشت
لەناودەچىن، سەیرى تۆ دەكەن، ئەى دلەكەم ئەو كات دەبىتن
لە پشت ھەر کردەو ەكەو كە ئەنجامم داو، مەبەستىكى
دونىايى ھەيە، دەى سۆند بە خودا! ئەگەر پەيمانىك نەبەستىن
بۆ ئەو ەى ئەم دۆخە خراپە چارەسەر بكەین، ئەوا بەراستى،

خراپترین سەرگەردانی هەتا هەتایی چاوەڕێمان دەکات.
 دلما! خەو بەووه دەبینم دونیای لێ وەدەرنێم. بەلام چون
 بتوانم. لە کاتێکدا کە دویا هەموو رەهەندەکانی زبانی تۆی
 پرکردووه؟ چون دەکریت، کاتێک دویا و خوشییەکانی. بوونەتە
 خوداردن و خوداردنەوت؟ چون دونیای لێ دەریگەم؟

نکایە رێم نیشان بەدە. لە کاتێکدا رێگام وێ کردووه. وام
 لێهاتووه ناتوانم تاسی هیچ شتێک بکەم. پێم نیشان بەدە. ئەو
 دلەگەم! پێویستم بەو ساتانەیە کە چۆل بیت لە هەموو، جگە
 لە خودا! رێم نیشان بەدە. دویا پشتی شکاندووم. گرنگیدانم پێی
 ماندووی کردووم. رێم نیشان بەدە. بەراستی نامەزرووی دیداری
 خودام بۆت. ئەو دلەگەم!

دلما! بەلێن بیت، ئەگەر تۆ دلسۆزیت بۆ خودا هەبیت،
 بەخششێکی وات پێ دەنۆشم، هەرگیز تامت نەکردییت.

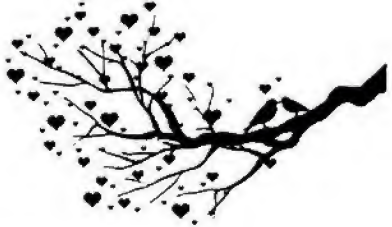
دلما! بەلێن بیت، ئەگەر بەراستی خودات خوشبۆیت؛ ئەوا
 چیژێ وات نیشان دەدەم، هەرگیز خەوت پێوێ نەبینییت.
 دلما! بەلێن بیت، ئەگەر بەراستی دونیای لە خۆت وەدەرنا؛
 ئەوا دونیای بۆ دێتم کە لەبەر پێتدا بکەوێت، ئەگەر بە زۆریش
 بیت.

دلما! بەلێن بیت، بەلێن بیت، بەلێن... بەراستی، ئەگەر
 متمانە بە قسەکانی من ناکەیت، متمانە بە قسەکانی ئەو خودایە
 بکە کە مێش و تۆشی دروستکردووه و بەلێنەکانیشی هەمووی
 راستن.

دلما! ئەم نزایەت بە دیاری بۆ دەنێرم، بەلکو خودای گەوره
 ئەم وشکاییە نێوانمان نەهێلێت و نێوانمان چاکبکاتەوه

خودایه! دلم هیدایهت بده بؤ خوشهویستی خۆت و
 ینغه مبه ره گهت. خودایه! دنیا بخته مشتوه و نه یخه یته
 دلمه وه. خودایه گیان! دلم سپاردهی تۆ ده کم، دلم چاک بکه،
 پاکسی بکه ره وه و به هیزی بکه. خودایه! دلم له هه راوان و
 هه له یه ک ساف و بیکه رد بکه، وهک چۆن جلوه برگی سپی له
 پیسی پاک ده بینه وه.

به راستی، له جهسته دا پارچه یه ک گۆشت هه یه، نه گهر چاک
 بوو؛ نه وا سه رتا پای جهسته چاک ده بیت و نه گهر گهندهل و خراپ
 بوو؛ نه وا سه رتا پای جهسته خراپ و گهندهل ده بیت، نه وا پارچه
 گۆشته، بریتیه له دل.

پرسیاره باوه‌کان دمریاری رۆح

نایا مردوووه‌کان ناگادارن، کاتیک زیندوووه‌کان سردانیان ده‌کهن
و سه‌لامیان لیده‌کهن؟

به‌لئ، (ئیبین قه‌ییم) به‌چهند به‌لگه‌یه‌کی زور، ئەم مه‌سه‌له‌یه‌ی
هه‌تاه. له‌وانه‌ فەرمووده‌یه‌کی پینغه‌به‌ر (د.خ.) که دمریاری ئەم
بابه‌ته‌ ده‌فرموویت: «هەر که‌سیک سردانی گۆری پراکه‌ی بکات
و له‌ ته‌نیشتی دانیشیت: ئەوا سه‌ره‌خۆشی لیده‌کات و وه‌لامی
ده‌داته‌وه، تاوه‌کو له‌ لای هه‌لده‌ستیت».

جا وێنای بکه، ئیستا ئەم ساته‌دايت و ده‌توانیت له‌ ته‌نیاپی
پراکه‌ت یاخود دایکت یان هەر خزمیکت، به‌ ته‌نیا سردانیکردنی،
له‌ قه‌بره‌که‌یدا پره‌وتینته‌وه.

به‌لکو زیاد نه‌وه‌ش، (ئیبین قه‌ییم) چەتدین و ته‌ ده‌هینیت
که ته‌نانه‌ت کردموه‌کانی زیندوووه‌کان، پيشانی خزمه‌ مردوووه‌کانیان
ده‌دریت، ئەگه‌ر شتی چاکه‌ به‌بینن؛ دلخۆشده‌بن و روویان
ده‌گه‌شیته‌وه.

نایا کردموه‌کانمان به‌ مردوووه‌کان ده‌گات؟

(ئیبین قه‌ییم) ده‌لێت: «رۆحه‌کان دوو به‌شن: رۆحانیکی که
نازار ده‌چێژن و رۆحانیکی‌ش ناز و خۆشیه‌کان ده‌نۆشن. ئەوانه‌ی

كە نازار دەچێژن. بە سەردانێكردنی گۆرەكانیان، لە سزاكانیان كەم نابێتەوه. بەلام ئەو رۆحانەی لە بەخششدا دەژین، نازان و لە كاتی سەردانكردنیاندا، بە خۆشەویستانیان دەگەن. هەروەها لەوێ چۆی لە دنیادا روودەدات، ناگاداریان دەكەنەوه.

نایا رۆح و گیانی مردووێكەن بەیەكەكەگەن؟

(ئێین قەبیم) دەلیت: «رۆحی زیندووێكەن لە رێگەی خەوهوه، بە رۆحی مردووێكەن دەگەن، بەلكو قەش لە گەل بەكتری دەگەن و هەوالی كاروباری دنیایان پێ دەلێن... پاشان نمونەیهكی زۆر ناوازه مان بۆ یاس دەكات و دەلیت: (عەوفی كۆری مالێك و صەعبی كۆری جوسامه، دوو هاوڕینی یەكتری یوون، بەیەكەوه لەسەر ئەوه رێككەوتبوون كە هەر كامێكیان لە پێشدا مرد، ئەگەر توانی، با بێتە خەوی ئەوه كە ی تریان كە ماوه، صەعبی كۆری جوسامه وەفاتی كرد، عەوف لە خەویدا بینی و پرسیری لێكرد) ئەو ئێ چیمان لێكردیت؟» صەعب وتی: «الحمدلله، خودا لێمان خوش بوو». پاشان عەوف پەلەیهكی رەشی بە دەموچاوی صەعبهوه بینی و وتی: «ئەوه چیه؟» وتی: «دە دینارم لە فلان كەسی چۆلهكە قەرزكردوو، بۆر لە مالهوه لە باخهله كەمدا دەیدۆزیتەوه- بابەتەكە ی بۆ شێكردوه و شوێنی پارهكە ی پێ وت- ئەوه بزانە بڕام، هەر شتێك لە مالهكە ی من رووی داویت، دوا ی مردنیشم هەواله كەیم پێگەیشتوو. تەنانهت ئەوهشیان پێگوتووم كە پشێله كەمان چەند رۆژێكە تۆپیوه! بەمە، عەوفی كۆری مالێك لە خەوهكە ی بەخەبەر هات و زۆر وا قی ورمابوو! لە دلی خۆیدا وتی: (دەبێت بچم چاودێری ئەو شتە بكەم)... دەستبەجێ رویشت بۆ مالی صەعب و گەرا، پارهكە ی لەو شوێنەدا دۆزییهوه كە نامازە ی پێكردبوو، لە

ناو باخه‌لیکیدا بئو، راسته‌وخو رویشت بئو لای کابرای جوله‌که،
پرسیاری پاره قهرزه‌که‌ی صعبی لیکرد، ئه‌ویش وتی: به‌لئ، ده
دینارم به قهرز له من وه‌رگرتووه، عه‌وفیش خیرا پاره‌که‌ی بئو
کابرای جو گنیرایه‌وه. پاشان گه‌رایه‌وه بئو لای خانه‌واده‌ی صعب
و پرسیری لیکردن که: «هیچ رووداوێک له مالی ئیه‌دا رووی
نه‌داوه؟» ژنه‌که‌ی صعبیش وتی: به‌لئ، پشیله‌یه‌کمان هه‌بوو،
پیش چهند روژێکه توپیوه!»

نایا ده‌کریت، کرده‌وه‌ی چاکه به دیاری بئو رۆحی مردوو
بنیريت؟

(ئێین قه‌ییم)، زۆر جوان نه‌مه روونده‌کاته‌وه، ئه‌و پنی وایه:
«دروسته هه‌موو کرده‌وه‌یه‌کی چاک، بئو مردوو بکریت به دیاری»
و ده‌لئت: «به ئیزنی خودا، ئه‌و دیاریانه، هه‌موویان به‌و مردوو
ده‌گه‌ن... نوێژ، رۆژوو، جه‌ج و عومره، قورئان خوێندن و هه‌موو
چاکه‌یه‌ک که بگۆنجیت، وه‌ک زیاده‌یه‌ک بئو مردوو، به مه‌به‌ستی
هه‌دییه‌کردن بئو رۆحی بکریت، به ئیزنی خودا، له گۆره‌که‌یدا
پنی ده‌گات...».

هه‌موو ئه‌و زانیاریانه‌ی سه‌ره‌وه، له کتێبی (گیانی)ی ئێین
قه‌ییمه‌وه وه‌رگیراوه.

دايکه (تريسا)

سيفه تېکه به بې بوونی نهو. هه موو کردهوه کان به تال
دهبتهوه، کڼوی کردهوه چاکه کان، به تۆز دهبن. سيفه تېکه به بې
نهو. تمنا ته شهید، چاکه کار و قورئانخوینیش، ده چنه ناگری
دۆزه خهوه. سيفه تېکه، زۆریک له خه لکی لینی بیتاگان، له بهر
نهوهی به چاوی ئاسایی نابیریت؛ بۆیه پشتگوپیان خستوه و
له بیران کردهوه، ره چاوی ناکمن وهک نهوهی شایه نییه تی ره چاو
بکړیت.

دلسۆزی... نهوهیه که هه کاریک دهیکهیت، ته نیا له پیناو
خودادا بیت، نهک بو نهوهی که پیت بلین: «به راستی
چاکه کاریت»، نهک پیت بلین: «به راستی تو مه ترسیداریت»،
یان نهک بو نهوهی که پیت بلین: «سوپاس»، به لکو ته نیا بو
نهوهی ره زامه ندی خودا به دهسته نییت، کاریکی قورسه، کاریک
بکهیت هیچ به دیه تر اوینک له بهر چاو نه گریت و نه پیت، ته نیا بو
خودا بیت. دلسۆزی له گه وه ترین به خششه کانی خودایه. خودا
به هه کسه سیکي نابه خشیت، نه گه وستی چاکه ی پنی نه بیت.
چهندان کتیب و بابه تم دهریاره ی دلسۆزی خویندوه تهوه،
به لام له بهر هوکاریک یان زیاتر، نهوهی کاریگه ری له سهر ئاوه،

دەروون و دلم هەبوو، بابەتیک بوو کە لەم چەند رۆژە ی رابردوودا،
لە کتێبیکى نوێى «ستیفن کوفى» دا خوێندمەوە، بە ناوێشانى:
(خوى هەشتم)، خودى نووسەر. نووسەرى کتێبى بەناوبانگە
بە ناوى: (جەوت خووە کەى کەسە زۆر کارىگەرەکان)،
دەستەواژە کە دەلێت: «هيوام واى، بە تێرامان و وردبوونەووە
بخوێنرێتەو».

زۆر جار خەلکى، ناپاى نى، ناھەزى و خۆپەسەندن ... بەھەر
شێوەیە کەن، لێیان ببورە.

ئەگەر تۆ باش و میھرەبان بیت، خەلک تانەى ئەوەت لێدەدەن
کە خراپەکارى خۆت لە پشت ئەو میھرەبانىیەو دەشاریتەو ...
ھەرچۆنیک بیت، ھەر میھرەبانى.

ئەگەر کەسێکى سەرکەتوو بیت، ھاورى دوورو و بىبارت بە
چواردە وردا لى کۆدەبنەو ... ھەرچۆنیک بیت تۆ سەرکەتوو بە.
ئەگەر کەسێکى سەر راشکاو و سامال بیت، بە دلتایەو بە
ھۆیەو؛ خەلک فریوت دەدەن ... ھەرچۆنیک بیت، تۆ ھەر سەر
راشکاو و سامالە.

ئەوێ لە چەند سالىکدا دروستى دەکەیت، لەوانەى بەکىک
بیت و لە شەوێکدا وێرانى بکات، ھەرچۆنیک بیت، تۆ بنیاد بنى
و دروست بکە.

ئەگەر خۆشەختى و قەناعەتت بەدەستھێنا، لەوانەى خەلکى
نێرەیت پێبەن، ھەرچۆنیک بیت، تۆ خۆشەختە.

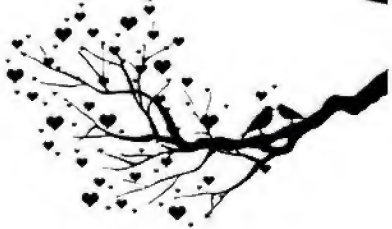
چاکەى کە ئەمرۆ دەیکەیت، خەلک سەینى لە بىرى
دەکەن ... ھەرچۆنیک بیت، تۆ ھەر کارى چاکە بکە.
ھەرچۆنیک بیت، چى خێر و بێرت ھەبە، بەم جیھانەى بدە.

لە کۆتاییدا، شتەکان لە نینوان خۆت و خودادا دەمێنێتەوە...
 ھەرچۆنیک بیت، شتەکان لە نینوان تۆ و خەلکیدا نییە.
 (لە وتەکانی دایکە تریسا)

بەلێ، بەراستی... ناتوانین لە کردموەکانماندا دلی ھەموو
 خەلکی رازی بکەین و خوداش لیمان رازی ببیت. تۆ وا کار بکە
 کە خودا دەبینیت، یا قسە و قسەلۆکی خەلکی کار لە ورەت
 نەکات.

خودا لە بەندە دلسۆزەکانی خۆت بەمانگیریت، ئامین!

چوار ژن

دەگىرنەمە، لە سەردەمانى زوودا، يەكئىك لە پاشاكان چوار
ژنى ھەبوو. ژنى چوارەمى لە ھەموويان خۇشتر دەويست، جلى
جوانى بۆ دەھىنا، لەگەلدا مامەلەى زۆر خۇشبوو. گىنگى زۆرى
پىدەدا و تەنيا باشتىرنى پىدەبەخشى. ھەروەھا ژنى سىيەمىشى
زۆر خۇشدەويست، زۆر شانازى پىوھەدەکرد و لاى ھاورىگاتى ھەردەم
خۆى بەمەوە ھەلدەگىشا. لە ھەمان کاتدا، پاشا زۆر دەرسا
لەوہى کە رۆژىک وازى ئىبنىت و لەگەل پياوئىكى تىردا بىروات.
ژنى دووھەمىشى خۇشدەويست، ھەركات تووشى گىشە دەبوو،
ھەردەم رووى لى دەنا، ئەوئىش ھەردەم يارمەتى دەدا و لە کاتى
ناخۇشەکاندا لەگەلدا دەبوو. بەلام ژنى يەكەمى، ھەرچەندە
ھاوسەرىكى زۆر پەوھابوو، لە پاراستنى مۆلک و قەلەمرەوہکەيدا
يارمەتى زۆرى دەدا، بەلام پاشا خۆشى نەدەويست، ھەرچەندە ئەو
پاشاي زۆر خۇشدەويست.

رۆژىک پاشا نەخۆش کەوت و ھەستى کرد ئەجەلى نۆزىک
بووئەوہ، بىرى کردەوہ و گوتى: «ئىستا من چوار ژنم ھەيە،
نامەوئىت بە تەنيا بچمە گۆرەکەمەوہ». بىسۆيە لە ژنى
چوارەمى پرسى: «تۆم لە ھەموويان خۇشتر دەويست و بە دەم

داواکاریه کانتوه ده هاتم، جلوه رگی جوانم بو ده هینایت، گرنگی
زورم پی ده دایت. نهوا لیستا من دهمرم، نایا رازی ده بیت که
له گه لم بیت و بینه به هاورپی گورم؟»

ژنی چواره می وتی: «نه خـنیر، هر گیز». نینجا رویش،
به بی نه وهی هیچ ناوړی کی به سوز و میهره بانی بو بداته وه.

دواتر پاشا، ژنی سینه می بانگکرد و لئی پرسى: «به دریایی
زیانم، توم زور خوشویستوه. نیستاش که دهمرم، نایا ده بینه
هاوړپی گورم؟» ژنی سینه می وتی: «به دلناییه وه نه خیر، لیره
ژیان زور خوشه و له پاش مردنت، دهرؤم و هاوسه رگری له گه ل
که سیکى دیکه دا ده که م».

پاشان ژنی دووه می بانگکرد و لئی پرسى: «هردهم بو
یارمه تی، رووم له تو کردوه و توش یارمه تیت داوم. نیستاش
دووباره پتویستیم به یارمه تیه. کاتیک که دهمرم، نایا ده بینه
هاوړپی گورم؟»

ژنی دووه می وتی: «بیوره، نه مجاره ناتوانم یارمه تیت بدهم.
نه وهی ینم ده کړیت، نه وهیه بو ناو گوره که ت بتتیرم و تا
گورستان له گه لیت بم».

پاشا له وه لامي نهو ژنانه ی، خه مباریه کی توند دایگرت. له
ناکاودا ده نگیك هات و وتی: «من ده بینه هاورپی گورت، بو
هر کوئ برؤیت، هاوه لیت ده که م». پاشا که سهری هه لبری،
بینی ژنی په که میه تی، نهو، به هو ی پشتگو یخرا نیه وه له لایه ن
پاشاوه؛ زور لاواز بوو سوو، هه روه ک بلیت تووشی بیخوړاکی بوو بیت.
پاشا له وهی که له زیانیدا به خراپی مامه له ی له گه لدا
کردوه؛ هه سستی به شه رمه زاری کرد و وتی: «ناخ! خوژگا هر

له سهـره تاوه زياتر له وائي تر گرنگيم به تو بډايه، نه گهر کات
بگريښهوه دواوه، گرنگي زياتر به تو ددهم».

له راستيدا، نيمه هموومان له ژيانماندا، په کي چوار زمان
هه به.

* ژني چوارهم: جه سته مانه، جا هر چنده يو جوانگردي، کات و
وزه به کار به نين، به لام کاتيک دهرين، هر به جتمان دهيتايت.
* ژني ستيه: مولک و پله و سامانمانه. کاتيک که دهرين،
همووي يو که ساني تر دهرات.

* ژني دووه: خيزان و هاوريانمانن. هر چنده کاتيک که
زيندوويووين هاوسوزمان و نزيکمان بوون، نزيکترين شوين که
بتوانن له گلمان بين. تا سر گوره کاتمانه.

* ژني په که م: روحمانه. زوريه ي کات، پشتگوښخراوه؛ له بهر نه وه ي
شونئ نارووه کاتمان، سامانه که مان و هاوريانمان ده که وين. له
کاتيکدا که روحمان، ته نيا شته که له گوردا له گلماندا دهيت.
توش سهيرکه، نه گهر روچه که ت: خوي له کاره کتري
مرؤفکدا بينيښهوه، دهيت شتوه و شکلي چون بيت؟ بينزراو و
لاواز و نيه مالکراو؟ يا خود به نيز و راهينراو و چاوډيریکراو؟
اته چيروکه له نيمه يلکي ټينگليزيهوه وهرگيراه.

بۇ خۇدا

خودايە.. پەرۋەردگارا! ئىلاھى.. دروستكارم.. ئەي گەرەم..
پاك و بىڭەردى بۇ ئەو ھەموو ئارامگريەت.. بۇ ئەو سۆز و
مېھرەبانىيەت... بۇ ئەو ھەموو رىزدارى و بەخشندەيەت. پاك و
بىڭەردى بۇ تۇ كە بىجگە لە تۇ، ھىچ خودايەك بوونى نىيە..
جگە لە تۇ، كەسم نىيە لىتى بپارنمەۋە.. تىكاي لىيكەم.. تۇ
گەرەمىت.. ھىچ پەناگەيەكەم نىيە، لاي تۇ نەبىت. ئەي بىسەرى
ھەموو سىكالايەك!

دروود و سەلام بىبارىت بەسەر باشتىن دروستكاراۋەكەنى خۇدا
كە خۇشەۋىست و پىشەۋامان مۇھەممەدى پىڭەمبەرە (د.خ)،
ھەرۋەھا دروود لەسەر خىزان و ھاۋەلانى و نەۋەكەنى و خىزانەكەنى
تا رۇزى دوايى.

پەرۋەردگارا!

پاك و بىڭەردى بۇ تۇ كە پىش ئەۋەى بىۋوسىم، دەزانىت
چى دەنۋوسىم.

پىش ئەۋەى بلىم، دەزانىت دەمەۋىت چىلى بلىم. پىش
ئەۋەى نىازم دەرىرم، دەزانىت نىازم چىيە.
پىش ئەۋەى سىكالايەكەم، دەزانىت چ سىكالايەك دەكەم.

پىش ئەۋەي داۋا بىكەم. دەزانىت چىم پىۋىستە.

پىش ئەۋەي بىپارلىمەۋە. دەزانىت چ ئزاپەك دەكەم. يىگومان
ئەي پاك و بىگەرد- تۈ بەرلىزىت.

دەزانىم لە پەرستىدا كەمتەرخەم: بە ھۈي لاۋازى ئىمانمەۋە.
كەم شەرمىمەۋە. سىپلەيىمەۋە. بىندەلەلەيىمەۋە بەرانبەر بە
ئارەزوۋە كانىم. كەم خۇشويىستى تۈۋە. گوناھە كانى پىشترەمەۋە بوۋە
كە ھەرىكەت كىچىك گوناھى تەر بە دۋاي خۇيدا رادەكىشىت، بەھۈي
ھەندىك شەۋە بوۋە كە مەن نازانىم و تۈ لىيان ئاگادارىت.

بەلام دەزانىم تۈ: بەرلىز و بەخشىدەيت، ھىچ كەس رەدناگەيتەۋە.
ئەگەر داۋات لىبىكات.

دەزانىم تۈ: دانى و كارەجىيت، ئەگەر وىستە لەسەرى بىت،
لە ھەر كات، سات و جىگايە كىدا بىت، ۋەلامى نزاكان دەدەيتەۋە.
دەي تۈ كە خۇدای تاك و بىپاۋاتىت، لىت دەپارمەۋە!

ھانات بۇ دىنىم!

بۈت بەجۇكدا دىم!

بۈت ملەكەچ و زەلىلم!

لىت دەلەيىمەۋە!

لىت نىزىك دەكەمەۋە و دەتپەرسىتم. بە نزاۋە دەستىم
بەرزەكەمەۋە و داۋات لىدەكەم لە خۇشويىستىدا كۈمەكىم بىكەيت!
داۋات لىدەكەم، ئىستا كە لە نىۋ ئارەزوۋە كانى دۇنيادا تىندامام،
خۇشەويىستى خۇت و خۇشەويىستى پىنەمبەرەكەت، بەختە پىش
خۇم!

داۋات لىدەكەم، رىگاي خۇشەويىستى خۇت و خۇشەويىستى
پىنەمبەرەكەت بۇ روۋناك بىكەيتەۋە.

داۋاكارام كۆمەككە ئىت: ئا بەسەر دەروونىمدا سەرىكەوم
و بىكەيتە ئەھلى ئاخىرەت. بىكەيتە ئاۋ بەندە تايىپە تەكان.
راستگۇيان و پياۋچاكانەۋە!

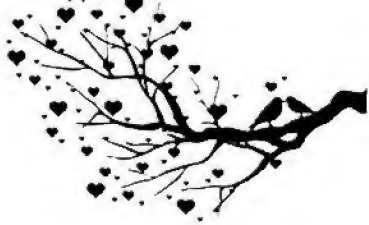
داۋاكارام، ھىوام پىيىبە خىشيت و لە بىھىۋايى بىھاريزىت!
پەرۋەردگار!

زۇر كىتىم خۇندەۋە: تاۋەكو لە تۇ نىزىك بىمەۋە.
دەزانم ئەۋە ھىچ نىيە تەنىيا دەستگرتنە بە ھۇكارە كانەۋە.
ۋەك خۇت فەرمانىت پىكرىدوۋىن.

بۆيە لە سەرەتا و كۇتايىدا، ھەمۋو شىتىك و ھەمۋو فەرمانىك
ھەر بۇ تۇ دەگەرتەۋە. ئەگەر بىھەرموۋىت بىيە، دەپىت. بە تەۋاۋى
پەنات پى دەگرم!

ئەي پەرۋەردگار! لە ھەمۋو گوناھانەي تىياندا زىاوم، رەھىم
پى بىكەيت!

خۇدايە بىكەرە بەندەي خۇت!
بە تەۋاۋى مانا، بە ھەمۋو واتايەك كە لە وشەي بەندايەتيدا
ھەيە، بىكەرە بەندەي خۇت! لە كاتى خۇشى، ناخۇشىدا و لە
ھەمۋو كات، شوۋىن و حالەتلىكدا بىكەرە بەندەي خۇت. بىكەرە
بەندەت: لەبەر ئەۋەي تۇ خالقى مەنىت، شاينى ئەۋەي كە
بەندايەتتە بۇ بىكرىت، بىكەرە بەندەت، بە ھەمۋو ملگەچىيەك
كە بۇ تۇ بىت! چۈنكە ملگەچى بۇ تۆيە، ئەي خاۋەنى ھىز و
غىززەت! بە ھەمۋو جەستەم، گىيانم، بە تەۋاۋى دىلم و عەقلىۋە
بەندەتم. خۇدايە، تۇش دىلم، گىيانم، ھىزرم، عەقلىم، ھەناسەم و
دەروونم پىر لە خۇشەۋىستى خۇت بىكە!.. ھىچ خۇدايەك نىيە
جگە لە تۇ، ئەي پەرۋەردگار!

خۆشه‌ويستی دۇنيا

ياسا سەرەككە كاتتى بوزايەتتى دەلىت:

۱- زيان سەختىيە.

۲- ئەمە سەختىيانە: ھۆكەرەكەي پەيۋەستبۇونى دل بە دۇنيا و

ئارەزوۋە كاتتەۋەتتى.

۳- بۇ كۇتايپەنئان بەم سەختىيانە، پىۋىستە ئەمە پەيۋەستبۇونەي

دل بە دۇنياۋە، لەناۋبەرىن.

۴- بۇ لەناۋىردىنى ئەمە پەيۋەستبۇونەي دلش بە دۇنياۋە، چەند

كارىك پىۋىستە:

يەكەم: تىگەيشىتتى دروست دەرىارەي ھەقىقەتتى دۇنياۋ لە

ئالچۇونى.

دوۋەم: باش مامەلەكەردن لەگەل بىر كەندەۋەكاندا.

سېيەم: باش مامەلەكەردن لەگەل زاماندا.

چوارم: باش مامەلەكەردن لەگەل كەندەۋەكاندا.

پىنجەم: تىرامان و گۆشەگىرى.

زانايانى ئىسلام، سى خراپەي وايمستەبۇونى دلى مەۋفیان بە

دۇنياۋە باسكردوۋە:

۱- سەقالبۇونى بەردەۋام و بەتال نەبۇونى.

۲- خه مئیک که هر گیز ناروات.

۳- رازی نهوونیک که هر گیز ناروات.

پنجه مبه (د.خ) دهه رموویت: «هیچ شتیک ناخی نهوهی نادهم تیر ناکات، جگه له خۆل».

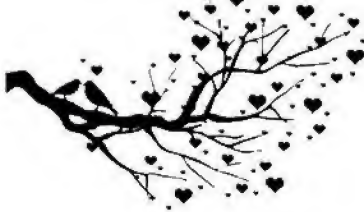
که وابوو، واز له دنیا بهینین و پستی تیکهین؟ نا هر گیز، به پیچه وانهوه داوامان لیکراوه، له هه موو نهو یوارانه دا که گونجاوان داهینانی تیدا بکهین، لهم دنیا یه دا سهر کهوتن به دهسته بهینین، به لام نهوه هه مووی به نیازی دواوژه تا بنیاد بنریت. با نان یخوین: به نیازی نهوهی سوپاسی خودا له سهر به خششه کانی بکهین. با که خهوتین، به یازی نهوه بیت که پشوویک به جهسته مان به دین: بو نهوهی بو دواوژ بهر گهی بهرسته کان بگریت. با کار بو ناوه دانکردنهوهی زهوی بکهین که خودای گهوره ئه بهی به جینشین تیدا کردوه: تا بنیادی بنیین: به مه بهستی هاوکار یکردنی په کتری و چاکه کردن، با هاوسه رگیری بکهین: به نیاز و مه بهستی داوینپاریزی هه لال. با له گه ل هاواریکنا مان کۆبینه وه و قسهی خووش بکهین: به مه بهستی و ئامانجی براهه تی له پئناوی خودا. نه ئه ئیه که له نیاز و نییه تدایه، نییه تیش جینگاه ی دله، کاتیک دوو گهنج بو قوتابخانه ده چن، هه ردوکیان کۆش ده کهن و ده خوینن، به لام په کیکیان له بهر دنیا نهه کاره ده کات، دووه میان هه م له پئناوی دنیا و هه م قیامه تیش نهه کاره ده کات. نهه دواته جیاوازیان زۆره، هه رچه نده به روو کهش، هه ردوکیان به ک کار ده کهن. جاریکی تیش نه ئه ئیه که، هه مووی له دلایه.

له بهر نهوه به زانایان وتبویاته: «دنیا نهو یستی (زه دا)، نهوه

نییه که پشت له دونیا بکهیت، به لکو زوهدی جه قیقی نهوه به،
بی نهوهی دلت پنهوی وایهست بیت، دونیات هه بیت»، له نژای
یه کتیک له پایوچاگاندا هاتووه: «خودایه گیان! دونیا بخته یته نیو
دهستم، نه یخه یته ناو دلمه وه».

راهینانی کرده یی: هه ول بده، هه ر کرده وه یه ک که نه م
ههفته یه ده یکه بیت، به دواروژ و خودای گه وره وه په یوه سنی بکه ره وه.
هه ر کرده وه یه ک بیت، به سوودیکی قیامه تییه وه بییه سته ره وه، یو
نموونه: رویشنتت یو تاقیکردنه وه کان، به تاقیکردنه وهی روژی
دوایی له به رده م خودادا په یوه سنی بکه، خویندنه که به و وتیه ی
پیغه مبه ره وه (دخ) که دهفه رموویت: «خودای گه وره، کرده وه یه کی
خۆشده ویت که بهنده که ی به جوانترین شیوه نهجانی دهدات»،
گری بده، یان کرینی ئوتۆمبیلکی نوئ، بهو ئایه ته ی که خودای
گه وره دهفه رموویت: (وَأَمَّا پِنْعَةُ رَبِّكَ فَحَدِّثْ) واته: (تو- شه ی
موحه مبه د(دخ)، ده رباره ی به خنشه کانی خودا به سه رته وه،
بیدوئ)، بییه سته ره وه، خوشکی موسولمان، کرینی پۆشاکه که ت به و
وته ی پیغه مبه ره وه که دهفه رموویت: «(خودای گه وره جوانه و
جوانیشی خۆشده ویت»، گریبده، هه ره وه ها به هه مان شیوه.

با بییه نه وه که سانه ی که (عمر خالد) دهلینت: «بازرگانی
نیازه کان بین»!

کوثر کئیہ؟

لہو کاتہوہی کہ لہ دایک ہووہ، بؤ ماوہی (۲۰۱) سال،
ژیانہی لہ نابیناییدا گوزہ راندووہ، لہ گہل بہرہو پیشچوونی
کہرتی تہندروستیدا، ہہلی ئہوہی بؤ ہہلکھوت کہ نہشتہرگہری
چاوہکانی بکات، دواى ئہوہی بؤ نہخوشخانہ چوو و نہشتہرگہری
بؤ کرا، کاتیک کہ پزیشکہ کہ برینہیچہ کہی لہسہر چاوی
لاہرد، چاوہکانی کردہوہ؛ بؤ ئہوہی بؤ یہ کہمجار لہ ژیانیدا،
رؤشنایی ببینیتا بہراستی ئہوہ روودلویکہ، لہ ہہموو دونیادا
چہند جاریکی کہم نہبیت، روونادات (ئہوہی بہ نابینایی لہ دایک
بییت، دواتر رؤشنایی بؤ چاوہکانت بگہریتہوہ)۔

کاردانہوہ کہی بؤی جہرگہر ہوو، ئہو کات نہیتوانی کہ
جیاوازی لہ نیوان ئہو شتانہدا بکات کہ بینییوونی؛ لہ بہر
ئہوہی ہہموو ژیانہی، لہوہتہی لہ دایک ہووہ، شتہکان لہ ریگای
دہستلیدانہوہ دہناسیتہوہ، ئہو لہ ریگہی دہستلیدانہوہ نہبیت،
نازانیت کہ سیو چوئہ، لہ مانای رہنگہکان تیناگات، تہانہ
لہ شیوہ و رووخساری مرؤفیش تیناگات، بہ شیوہ بہک کہ
تہانہت ناتوانیت لہ دوور و نزیکیی شتہکان تیناگات، تہمانہ

همه موویان شسته لیکن، ناگونجیت لینیان تیگه بیت و رافه یان بکه بیت. له رنگه ی بینیموه نه بیت. به دریزی رُیانی، عقلی په یوه ستیووه به هستی ده ستلیدانه وه. هیچ په یوه ندیه ک له نیوان چاوی و عقلیدا بوونی نه یووه. چند هغه یه کی دوا ی نه شته رگه ریبه که شی، هر وهک نابینایه ک به رنده کرد. نه و ده بیینی، به لام له و شتانه تینه ده گیشته که ده بیینی. پاشان، ورده ورده فیتری ناسینی شته کان ده یوو. سِیو ده بییت، نابینایت، پاشان ده ستی لیده دات، ده ناسیتیه وه، نه و جا په یوه ندی نیوان چاوی و نه و شته ی که ده ستی لیداوه، دروست ده کات. دوا جا ر عقلی له شته که حالی ده بیت. چند مانگنیک به هم شتیه یه تیپه ری، چونکه نه و رانه هاتبوو له هر تیروانینه کان، نیتر تیپینی کومه لیک شتی ده کرد که که سی ناسایی، تیپینی وای نه ده کرد، دواتر وای لیهات که گوزار شته کانی دم و چاوی به ناسایی ده ناسیتیه وه. وای لیهات که تیپینی گوزار شتی دوو رووی، شله زن و کومه لیک شتی تری ده کرد که مرو فی ناسایی هستی پینه ده کرد (مه گهر که سینگ که شاره زایی هه بیت). لیرمه له مانای روومه تناسی تیگه شته. روومه تناسی بریتیه له: توانای تیپنیکردنی گوزار شته کانی دم و چاوی که به هویه وه، کومه لیک شت ده بییت که که سی تر نه وه نابینیت. هغه دیک له پیشینان، کاتیک که سینگ بهاتایه ته لایان، نه گهر گونا هیک کی کردبایه، نه و شوینه واری نه و گونا هیدان به روویه وه هست پیکردوه.

با بو لای هاورنکه مان بگه رییموه که نیستا ده توانیت چیز

له هه‌موو نه‌و شتانه ببات که مرۆقی ئاسایی. هیچ نرخیکیان
بۆ دانانیت. له هه‌لهاتن و ئاوابوونی خۆر، له وینه‌ی مندلیکی
بینگه‌رد کانیک ده‌گری و له هه‌موو بالنده‌یه‌ک که به ئاسماندا
ده‌فریت، چێژ ده‌بینیت.

دوای چهند مانگیک، رووداوێکی سه‌بر روويدا، نه‌وه‌بوو
حاله‌تیکی تارمایی کتوپر، به‌سه‌رچاوه‌کانیدا ده‌هات. چهند
چرکه‌یه‌ک به‌رده‌وامده‌بوو دوایی نه‌ده‌ما. ئهم حاله‌ته، چهند
جاریک دووباره‌ بوویه‌وه و ورد ورده‌ رووی له زیادبوون ده‌کرد؛
بۆیه‌ چویه‌وه بۆ لای پزیشکه‌که‌ی، چهند پشکنینیکیان بۆ کرد
و پشیمان وت: «داوای لېبوردن ده‌که‌ین، کێشه‌ی چاوت دووباره
سه‌ری هه‌لداوه‌ته‌وه؛ بۆیه‌ دوای چهند رۆژیکێ تر، چاوه‌کانێ
له‌ده‌ست ده‌ده‌یته‌وه»! دوای نه‌وه‌ی چهند مانگیک به‌ چاوه‌کانی
خۆی ئاشنایه‌ و بینایی بۆ گه‌راوه‌ته‌وه؛ هه‌ستیکی زۆر نامۆ، نه‌و
پیاوه‌ی داگرت. هه‌رواش ده‌رچوو، به‌ ته‌واوی حاله‌تی چاوی
خراپتر بوو، چهند رۆژیک تینه‌په‌ری و جاریکی تر، چاوه‌کانی
له‌ده‌ستدا.

نه‌و پیاوه، به‌م جوژه‌ باسی نه‌و نه‌زمونه‌ی خۆی ده‌کات
و ده‌لێت: «کوێر، نه‌و که‌سه‌ نییه‌ که‌ نابینایه، به‌لکو کوێر،
نه‌و که‌سه‌یه‌ که‌ هه‌ست به‌ به‌خششی بێتین ناکات و لێی
وردنابێته‌وه. چهندین که‌س هه‌ن، به‌ چاوه‌کانیان ده‌بینن،
به‌لام دله‌کانیان کوێره‌ و هیچ نابینیت. هه‌روه‌ها چهندین
نابینا هه‌ن که‌ به‌ دله‌کانیان ده‌بینن».

نه‌وه، پوخته‌ی نه‌و فهرمووده‌یه‌ی خودای گه‌وره‌یه‌ که‌

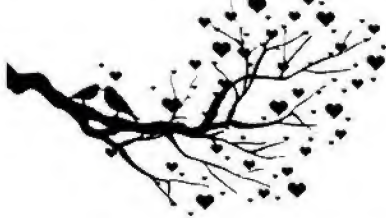

دهمه رموویت: (فَإِنَّهَا لَا تَعْلَى الْأَبْصَارَ وَلَكِنْ تَعْلَى الْقُلُوبِ
الَّتِي فِي الصُّدُورِ)

به راستی، بینین، له گه وره ترین به خشه کانی خودای
په وره دگاره. با نیمه ش، روزانه له سوجه کانداندا، سوپاسگوزاری
خومانی له سر دهر بیرین.

نهم چیرۆکه له فلیمی (یه کهم بینین At First Sight)
موه وهر گیراوه. به راست، فیلیمیکی ناوازه یه و له رووداوینکی
راسته قینهوه وهر گیراوه که له نه مریکاندا روویداوه.

نھینی لہ خۇشەوېستىدايە

مۇستەفا مەخمۇد دەلىت: «خەلقى، وا لہ نايىن تىنگەشتۇون
كە بىرتىيە لہ كۈمەلىك فەرمان، قەدەغە كىردىن، رىزىك لہ سزا،
سئور و ديارىكردىنى حەرام و حەلال. لہ كاتىكدا، ئەمانە ھەموويان لہ
كاروبارە كانى دۇنيان، بەلام نايىن، شتىكى قوولتر و لەوہ گىشتىگىرتە،
ئەو خۇشەوېستىيە كە پىيەوہ، ھاتووينەنە دۇنيا، تىنۇيتى رۇحييە
بۇ ئەو سەرچاۋە كە لىنۋە ھەلقولايىن. چا خۇشەوېستى تىرۇپكى
يا بەتەكەيە، ئەگەر ئەو خۇشەوېستىيە نەبىت، ھەموو پەرستىش و
گۇنرايەلىيە كان ناتوانىن كە سىكى نايىندار و مۇسولمان دروست
بەكن». ئىيىن نەلەزەبى دەلىت: «ھىچ لہ نايىن خالى نەبوويت و
خالى نايىت، تا ئەو كاتە ھەموو دروستكراۋەكانت خۇش نەوېت؛
چونكە ھەموويان خودا دروستىكرىدون».

دەلىم: جىاۋازىيەكى زۇر گەۋرە ھەيە لەۋە كە خودا، لەبەر
ئەۋە لىنى دەترىت، بىرستىت و بە (ناچارى) ئەۋە بەكەيت، لەگەل
ئەۋە لہ پىناۋ ئەۋە كە خۇشتەۋىت بىيەرستىت، ئەگەر تۇ
بەرستى خودات خۇشتەۋىت؛ ئەۋا پىۋىستە ئەو خۇشەوېستىيە لہ
ناكارى، رۇيشتىت، قىسە كىردىت و ھەلسۈكەۋىتتا دەرېكەۋىت. ئەگەر نا،
ئەۋە خۇشۋىستىكى ۋەھمى و فرىودەرە.

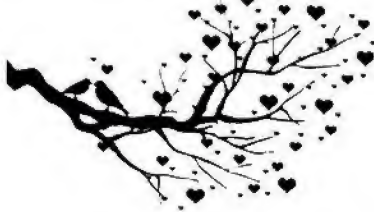

نهم نرایه تان به دیاری پینشکه کەش دەکەم؛ تاوێ کو بێتە
هەوی روواندنی خۆشەویستی لەناو دلە کانتاندا کە ئەویش نرایه کە،
کاریگەر بێهێزی هەیه و ئەزموون کراوه. تۆش هەموو رۆژێک
سووربە لە سەر وتەوهی:

(پەرورەدگارا! من داوای خۆشەویستیت لێدەکەم، داوای
خۆشەویستی ئەو کەسانەت لێدەکەم کە خۆشەدەوین. پەرورەدگارا!
داوای خۆشەویستی کردەوه یەکت لێدەکەم کە لە خۆشەویستی تۆ
نزیکم بکاتەوه. پەرورەدگارا! ئەوێ پێت بەخشیووم و خۆشم دەوێت،
بیکەیتە هێزێک بۆم؛ بۆ ئەو شتێ کە تۆ خۆشەدەوێت، هەرشتیک
لە من گرتووەتەوه کە خۆشم بوێت؛ بیکەیتە شتیێ کە تۆ
خۆشەبویت. خودایە! خۆشەویستیت لە لام، لە ئاوی سارد لە کانی
تینوێتیدا، لە ئەفسی خۆم کە لە نێو جەستەمدایە، خۆشەویستتر
بکەیت. خودایە! خۆشەویستی خۆت، فریشتە کانت، پیغەمبەرە کانت و
پیاوچاکانم پێبەخشە! خودایە! دڵم بە خۆشەویستی خۆت ئاوەدان
بکەرەوه، بەو جۆرێ لێبکە کە تۆ خۆشت دەوێت. خودایە! وام
لێبکەیت بە تەواوی دڵم، تۆم خۆشەبویت. وام لێبکەیت بە کارەکانم
رازیت بکەم. خودایە! وام لێبکە، هەموو خۆشەویستیم بۆ تۆ بێت و
هەموو هەلدانیکم لە پێناو رەزامەندی تۆدا بێت).

پیغەمبەر (د.خ) دەفرمووێت: «ئەگەر یەکتێک لە ئێوه، بڕایەکی
خۆشویست، یا پێی بێت کە خۆشیدەوێت»، دەی با ئێمەش هەر
ئەمرۆ، پەيوەندێ بە براکانمانەوه بکەین و پێیان بڵین: خۆشمان
دەوین، بە بێ هیچ ئیجراجییەک و بێلێن: چونکە پیغەمبەر (د.خ)
سەرەشقی هەموومانە.

كاترۇمىرىك لە تەنىشت خۇشەويستەۋە

بروانە.. ئەگەر ھەلىكىت بۇ بگۈنجىت و بتوانىت بۇ ماۋەى
كاترۇمىرىك لەگەل پىنغەمبەردا بىت، باسى چى بۇ دەكەيت و
چى پىندەلئىت؟
پنى دەلئىم:

بىۋرە ئەى پىنغەمبەرى خودا؛ چۈنكە نەمتوانىۋە كارەكتەرىكى
باشى تايىنەكتە بىم و ۋەك پىۋىست فەرمايشتەكانت بەجىبەنىم.
بىۋرە لەو بى قەدرىيەى بەرانىەر بەو ھەمۋو مائىدوۋىۋون،
نارەختى و تىكۇشانەى چەشت تا تايىنمان پىگەيەنىت، تايىنىك
لەسەر سىنىيەكى ئالتوۋنى ھاتۇنە بەردەستمان و قەدرى نازانىن،
بىۋرە! ۋەللا قەدرى تۇمان نەداۋە؛ بەو جۋرەى كە شاينى
تۇيە. ئەو خۇشەويستىيەمان بۇت نەۋوۋە كە شاينى خۇشۋىستىنى
تۇ بىت.

رزگارم بىكە ئەى پىنغەمبەرى خودا! كەسىك ھانە لات كە زىنا
و داۋىن پىسى خۇشەويست، دەستى شەرىفت يەسەر سنگىدا
ھىنا و لەو تاۋانە رزگارت كرد. دەى كىى ھەپە، دەست بەسەر
سنگى مىدا بھنىت: تا لە پىسى تاۋان پاكى بىكتەۋە؟
دەلئىم:

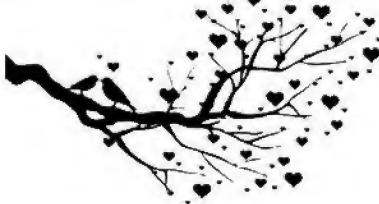

سوپاس بۇ ئەو خۇدايەي، بەخششى ئەوئى پىندام كە بىنىم
و لەخزمەتتەيىم. سوپاس بۇ ئەو خۇدايەي، ئەم كاتزمىرەي
پىتەخشىم كە خۇشترىن كاتە. سوپاس بۇ خۇدا ئەوئى كە
ئۆي كىرگۈتە پىتەمبەر و پىشەوا و خۇشەويستمان.

ئەي ھاوار، تۆ چەند پەيامبەرىكى خۇشەويست و شىرىنىت!
ئەي ھاوار، چ پىتەمبەرىكى كە لە ھەمۇو مەرۇف گەورەترىت!
دەلىم:

نزام بۇ بىكەيت، ئەي پىتەمبەرى خۇدا: تا خۇشەويستى خۇدا
و تۆم لە خۇشويستنى خۇم، ئارەزووگەنم، ھەمۇو دونيا و ئەوئى
كە لە دونياشدايە، لە لا گەورەتر و بەرئۆترىت.

نهیئى بهردوامیى بهخشش

دلخوشبون به بهخشه کان لای مروف، سی پله ی هه یه:

۱- دلخوشبونیک بهوهی سوود له بهخشش بۆ خۆی و نارهزووهکانی
وهرده گریت.

۲- دلخوشبونیک بهوهی، نهو بهخشه بهلگه یه لهسەر چاودیری
خودایی که نهو بهخشه ی پنبه خشیوه.

۳- دلخوشبون بهوهی، نهو بهخشه هۆکار و رینگایه که بۆ
نزیکبوونهوه و په رستشکردنی خودای گهوره.

پله ی یه که میان، هیچ سوپاسگوزارییه کی تێدانییه؛ چونکه به
بهخشه که خوشحاله، نهوهک به بهخشنده ی بهخشه که اکه
خودایه. دووه میان، بهشیک له سوپاسگوزاری تێدایه. بهلام به
لاوازی. سینه میان، بریتییه له سوپاسگوزاری تهواو. نهو کاته ی
که بهنده که دلخوشه، نهک له بهر بهخشه که، بهلکو له بهر نهوه ی
هۆکاریکه بۆ له خودا نزیکبوونهوه. نیشانه ی نهوهش، نهوه یه که
به هیچ بهخششیک دل خوش نابیت که له خودای غافل بکات،
بهلکو بهوانه دلتەنگ و نارهجهت ده بیت.

نهو قسه یی پشتر، له داهێتانه ناوازه کانی پششوا غهزالییه له کتیبی
(الأربعین فی اصول الدین) هوه به دهستکارییهوه، وهر گیراوه.

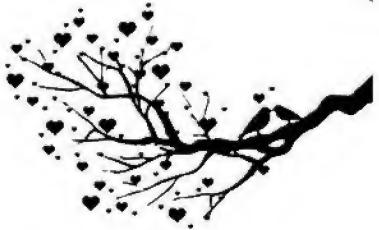
سوپاس بو خودا، تُو که له و بهری باشی و تندرستی داری،
لووتکه‌ی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه بهو به‌خششه دلخوشی دهرپریت؛
له‌به‌ر نه‌وه‌ی بهو هویه‌وه ده‌توانیت به پنه نوپز بکه‌یت، یارمه‌تی
خه‌لک بده‌یت، نیش بکه‌یت و زه‌وی خودا ئاوه‌دان بکه‌یت‌ه‌وه،
نه‌وه، نهو دلخوشیه‌یه که پاداشتی له‌سه‌ر وهرده‌گریت.

نه‌ی کچی به‌ریز! که خودای گه‌وره رووخسارینکی جوانی
پتیه‌خسویت، لووتکه‌ی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه، شادمانی دهرپریت؛
له‌به‌ر نه‌وه‌ی خودای په‌روه‌ر دگار ده‌سه‌لاتی جوانی به‌دیه‌نناتی
له رووخساری تودا کیشاوه. تُو به‌لکه‌یه‌کی خوداییت له
داهینانه‌کان و گه‌وره‌یی دروستکراوه‌کانی. لووتکه‌ی سوپاسگوزاری
تُو، نه‌وه‌یه بچیت نهو رووخساره جوانه‌ت، بو گه‌نجیکی موسولمان
به‌کاربه‌نیت؛ تا له حه‌رام بیپاریزیت و بیته‌ه‌وسه‌ریکی جوان،
نهرم و نیان. لیره‌وه تُو ده‌توانیت هاوکار بیت بو دورخستنه‌وه‌ی
تاوان و پاریزگاری پیاوان. به‌لام لووتکه‌ی سه‌رکینشی و عینادی نهو
کاته دروست ده‌بیت، نهو جوانیه‌ی خوت بو نه‌وه به‌کاربه‌نیت؛
تا گه‌نجان تووشی گونا‌ه بین و له نایینی خودا دووریکه‌ونه‌وه،
سوپاسگوزاری، ته‌نیا وتنی وشه‌ی (الحمدلله) نییه. هه‌رجه‌نده
نه‌وه‌ش شتیکه باشه، به‌لام نه‌وه لووتکه‌یه‌ی نییه، به‌لکو لووتکه‌ی
سوپاسگوزاری، کارکردنه.

له نه‌تیه‌یه‌کانی سوپاسگوزاری نه‌وه‌یه که کلیلی زیاده‌بونه،
نهمه‌ش یاسایه‌کی نه‌به‌دیه‌یه تا رۆزی دوا‌یی؛ چونکه له قورئاندا
هه‌یه که خودای گه‌وره ده‌فرموو‌یت: (لَئِنْ شَكَرْتُمْ لَأَزِيدَنَّكُمْ).
نویزی چینه‌نگاو، بو به‌خشینی تندرستی باش، سوپاسگوزاریه‌کی
کرده‌یه و کلپلکه بو به‌رده‌وامی تندرستی باش.

چاگە کردن لە گەل تايگ و باوکدا، سوپاسگوزارییه کی کردە بیه
بۆ بەخشی بوون و دروست بوون و کلێلنکه بۆ ئەمەن درێزبوون.
هەموو کردەوهیه کی چاک، سوپاسگوزارییه کی کردە بیه لـ
بەرائەر مال و ساماندا، ئەویش کلێلە بۆ بەردەوامی دەولەمەندی.

له همر باخځځ گولځځ

- (هڅوکارۍ سهره کی تووره بوونی پوره ردگار، نهوه په که تو بهولت کاروباره کان به وستی تو بهړیوه بچن، نهک به وستی پوره ردگار! چاره سې هم تووره بوونهش نهوه په، کاتځځ روودلوځځ له که سځځ رووده دات، پان ده که ویته ناو دڅځځووه که به دلۍ تو نییه، خیرا پیر لهوه بکهره وه که نهوه به وستی و دانایۍ پوره ردگار روویدناوه، نهو هڅوکارهش واده کات؛ شتځځ ټاسایۍ بڼت به لاته وه. هم کارهش واده کات که چاره سړۍ بڼه رته ټوړه بوون بڼته دی. نهویش به پشت بهستن به پوره درگاره. پروابوونی تهواو بهوهی که هرچی رووده دات لای خوناوه په. هېچ گومانۍ تیدا نییه که نهویش داناترین فرمانروایه.

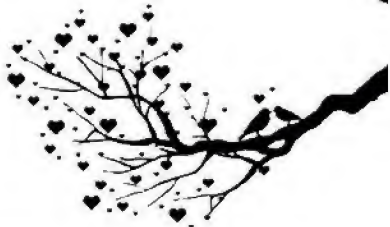
- (هېچ بهنده په ک ټیمانی تهواو نابڼت تا به تهواوی واز له چهله حانی نههڼڼیت، نهگهرچی لهسر حقیقش بڼت، لهسړۍ پتویسته که هرچی وتهی رهوا هیه، بروای پتبهڼڼیت. نهوهشی که ناروایه، پیدهنګ لڼی بڼت، مهگهر باسکردنی سوودیځی ټایڼی هڼت). نای همرو چهند پتویستمان بهم یاسایه هیه! شایه ته که له باسکردنی هم وته جوانه دا نههیه (نهگهرچی لهسر حقیقش بڼت)، لهوا پتویسته واز له چهله حانی بهڼڼیت و تهواوی

نہ کہیت، با ہرانبہرہ کہت نارہوا بیت، ئەمە بەھای تیمانی مرقە.
- ئەو بیر و رزائەى کہ بە میشکندا دیت، ئەوہ ھۆکاری ھەموو
ھەست و ھۆشیکە، هیچ ھەستیک سوودی بۆت نییە، مەگەر
ھەندیک راز بیت بە ئەندیشەتدا و ئەو ھەستەت بۆ دروست
بکات. پێویستە لە سەرت، ئەگەر تۆ کۆنترۆلی ئەندیشە کانت
بکەیت، راستەوخۆ ھەستە کانت کۆنترۆل دەین.

- خودای پەروردگار دەفەر موویت: (إِنَّكَ بِأَنِّ اللَّهِ لَمْ يَكْ
مُغَيِّرًا بَعَثَ أَتَمَّهَا عَلَى قَوْمٍ حَتَّى يُغَيِّرُوا مَا بِأَنفُسِهِمْ وَأَنَّ اللَّهَ
سَمِيعٌ عَلِيمٌ). ئەمە سوننەتیکى گەردوونییە تا روژی دواى. ئەم
بەخششەش لەسەرمان لا ناچیت؛ مەگەر خۆمان بمانەوێت کە
گۆرانکاری بکەین و خۆمان کوفرانەى بەخششەکانى بکەین و بە
خراب بە کارى بەینین. ئەم وتە بە بیرى خەلکى دەھێنەو،
ئێمە ولاتیکین. خودا سامانى ژێر زەوى و سەر زەوى بێشومارى
بۆ ناردوى. هیچ بە دوورى مەینە کە ئەو بەخششە بە شەو و
رۆژیک لەسەرمان بروات و نەمێنیت. کارە کە بە دەستى خۆمانە،
یان دەبێت سوپاسگوزاریین و ئەوکات بەردەوام دەبیت. یان پەنا
بە خودا نەزانین بە کارى بەینین و ئەوکات نەمێنیت. خودای
پەروردگار، توانای ھەموو کارىکى ھەبە.

لە ناوەرەستى ئەم ئاپۇرەيدا

خودايە! من... من، هیچ كەسنىك ناگانە ئاستى خۇشەویت
كە دەفەر موویت: «ئوممەتە كەم، ئوممەتە كەم». خۇشەو یستمان
پەيامبەرى خودا! تەنانت لە ناوەرەستى ناھەموارترین ناخۇشییەكانى
قیامەتدا دەفەر موویت: «ئوممەتە كەم، ئوممەتە كەم». گیان بە
ساقەت بێت. ئەى خۇشەو یستمان پەيامبەرى خودا (د.خ)،
ھەرگیز بۇ ساتىكىش بێت، بۇ خۇت نەزىاویت. بىمبۆرە ئەگەر تۆ
و ئوممەتە كەتم بى ھیوا كەردووە، لە ناخى دلمەو، ھەموو ھیوا
و ئومىدىكەم ئەو، لە رۆژى قیامەتدا بەو ھەموو كەم و كورتى و
لاوازییە مەو، لە من رازى بێت، لە پاش ئەو ھەموو دواكەوتن و
لاوازییە ھىشتا تۆ رووم لى وەرئەگىریت. تۆ مېھرەبانترین كەسى
كە دروستكرايیت. مېھرەبانترینى ئەو بوونەوەرەنەیت كە بەسەر
زەویدا دەرۆن. لەئىو ئەو جەنجالى و ئاپۇرەيدا، پەسەندم بكە و
بمخە ریزى خۇتەو.

ئەو بە بىستى ئەو ستایشانە، چیت لى قەوماو، ئەى
دەرروستى خەياللاوم؟! پیاھەلدانى خەلك لە خۇت نەگۆریت.
وامەكە سەیركردنى خەلك پۆت، لە راستەقینەى خۇت دەرىكات،
سەبرى خۇت بكە. ئەفسىكى بچووكى لاوازی دزیو. تۆ چیت جگە

لە ئەفسەیک لە نێو بلیونەها ئەفسەدا؟ من، تۆ لە ناو جەرگە ی ئەو
بلیونەها، لاوازییە کانت دەبینم. ناوایەکی هەلخەلەتین، چەند ناشیرین
و دزیو، پیاوێک و چاوبەستن لە راستییەکان. چەند مەترسینارە
کە راستی خۆت لە بەرچاو دەکەویت! لە ناو راستی ئەو ئاپۆرە و
جەنجالییەدا لە خۆت نەگۆڕیت.

خودایە! من هیچ نابینم جگە لە بەندەیک کە لە
جێبەجێکردنی فرمانە کانتدا کەمتەرخمە. لە نزیکیت و لە
خۆشەویستت زۆر زۆر دوورە. من جگە لە بەندەیک سەرگردانی
فریودراوی ڕووکەشییەکانی دنیا و نقوسو لە نێو تالان و
نارەزووەکانی ئەفسەدا، هیچی تر نابینم. دلاوی خۆشەویستت
دەکەم، دلم هەرگیز چێژی خۆشەویستی تۆی نەبینووە. کەسێک،
بۆ ساتێک چێژی خۆشەویستی تۆ بکات، چۆن تالان دەکات؟
سوێند بە تۆ، وەک پێویست تۆمان نەناسیوە و بەندایەتیمان بۆ
نەکردوویت. دنیا کۆنترۆلی دلی لاوازی منی کردووە، خودایە، لە
ناو راستی ئەم جەنجالییەدا دەرم بەتێنە و ڕزگارم بکە!

هەست بە بێتۆمیدیەکی زۆر، بە لاوازییەکی گەورە، بە
پووکانەوی ئێسکەکانم، بە بێتۆمیدیەکی ترسێنەر دەکەم.
خودایە! هەموو ڕۆژێک هەست دەکەم، زیاتر لێت دوور دەکەومەوە،
سوێند بە تۆ، لە ناو راستی ئەو هەموو ناز و بەخششە ی تۆ پێت
بەخشیم، ئەمە دەست لێهەلگرتنێکی گەورە. ڕیزت لێگرتووم،
کاتێک تۆ خەت بە موسوڵمانی دروستکردووە، بە بێ ئەوەی
ویست و توانای خۆمی تیا بێت. خەت نێزیک کردووە ئەوە لە
باشترین بانگخوازانی ئوممەت. هاوار بۆ من! بۆ ئەوەی چەند هەل
و چەندە لە تەمەنم لە دەست داوێ. لە ناو راستی ئەو دەنگە دەنگ و

ئۆپۈرەيدەدا، ھەست بە لەناوچوونى خۇم دەكەن.

خودايە! نۆيۇخوئىنان، رۇزووگىران و چاكەكاران زۇرن، ھەموويان
دەرگاكتى چاكەيان تەنيو. لە نيو ئەوانەدا چىگەى خۇم نابىم.
مليۇنان كەس، پىش من كەوتوون. كەچى من لەگەل مليۇنان
كەسى دىكەى لاوازی وەك خۇمدا، چاوەروانى مېھربانى تۇ
دەكەين. من ھىچ نىم جگە لە كەسك لەنيو مليۇنان كەس
كە رۇزانە بە پارانەووە دىنە خزمەتت، من لە نيو ھەموو
ئەمانەدا لە كوئىدام؟.. من لە كوئى ئەو قەرەبالغىيەدام؟ لە
ناوەراستى ئەم ئاپۇرەيدەدا، من لەكوئىدام؟

من دەزانم رزگاريم، بە (كن فيكون)ى تۇ ئەبىت، دەست
ناكەويت، بەلام چۇن دەتوانم ئەو فەرمانەى تۇ بەدەستپهتيم؟
چۇن ئەو گەورەيەم پىندەبەخسريت كە خۇشەويست و نزيكى تۇ
بم؟ چۇن من دەتوانم لە نيو ئەو ئاپۇرەيدەدا، بىمە نيو بەندە
نزيكەكانت؟

روپامايى، ئارەزووەكان، پەيوەستبوون بە دنياو، لەخۇبايى
بوون و كەم خۇشويستن، كى لەم كىو گەورانەى تاواندا، رزگارم
دەكات؟ سوئند بە تۇ، تواناي ئەمەم نىيە. سوئند بە تۇ، دلم
ئازار دەيگوشيت: لەسەر ئەو ھەموو ئەھامەتییەى توشم بوو.
ھەموو ئەم تاوانانە، كى لەنيو ئەم ئاپۇرەيدەدا رزگارم دەكات؟

ناشتی ناوځوی

له مالی په که مډا، ژنه که ی درهنگ گه رایوه به مالوه و
بینی، میرده که ی چاوه روانی ده کات. به لیدان، جوین و وشه ی
ناشیرینه وه پتیشوازی لیکرد.

له مالی دووه مډا، ژنه که درهنگ گه رایوه به مالوه و بیني،
میرده که ی چاوه روانی ده کات. میرده که ی به باوه شپینا کردن و
ماچی گهرمه وه، پتیشوازی لیکرد!

له ئوتومبیلی په که مډا، شه قامه کان جمه یان ده هات، شوفیره که
به تمای که سکی دیاریکراو نه بوو؛ تا به په له ی بیت، به لام
له گهل نه وه شدا له وپه ری ناروخته تی، دوو دلی و په له په لیدا بوو.
قسه ی ناشیرین، به قسه ی ناشیرینی ده وت: «خوت لاده».
ده ستی کرد به زه مکردنی فلان لایه ن، فلان ده ستلات و فلان
که س، به خراپی رنگا و بانه کانیان. دلی به خیرایی لینی دده. وا
هه ستت ده کرد خه ریکه جه لته لئیده دات.

له ئوتومبیلی دووه مډا، شه قامه کان جمه یان ده هات، شوفیره که
له لوته که ی نارامی خویدا بوو. خه نده له سه ر لئوی ده پیرا، زور
له سه رخو بوو، دلی به ئاسووده یی لینی دده، وه ک نه وه وابوو
می شکی له به فرگردا بیت!

ههلهوهسته کان هاوشیوهن، بهلام کاردانهوهکان دز به یهکن. نابا
کهسینک ناپرسیت، ئەم دزایهتیانه لهنتوانیاندا چییه؟ هۆکاری
جیاوازی کاردانهوهی کهسهکان چییه؟.. هۆکاره که لیکدانهوهی
ناخی خۆمانه بۆ رووداوهکان.

له مالی یهکهمدا، ژنه که دواکهوت، پیاوه که وا بیرى کردوه
که چۆن دهبیست ژن ریزی میرده کهی نه گری و به کهمی
داده نیت، بۆیه بهوشیوهیه گوپرایه لیبی نهکات؛ تووره دهبیست،
بهوشیوهیه به لیدان و تووره بوونهوه پیشهوازی لینهکات. کاتینک
ژنی مالی دووهم دواکهویت، میرده کهی بیر دهکاتهوه، رهنگه
کیشهیه که روویدانیت یان کارینکی له ناکاو بوی هاتینته پیشهوه،
دوودلی و ترسی لینه نیشیت، کاتینک ده بیینیت، به له نامیزگرتن
و ماچکردنی پیشهوازی لینهکات؛ چونکه ئیستا نارخه یان بووه که
بهی کیشه گهرايهوه!

شهقامه جهنجالهکان، شۆفیری یهکهم وا بیرى کردوه که
دنیا کوتایی هانووه، چۆن دهبیست واییت خه لکه که گاته دهکهن
و هیچیان رهوشتهکانی شۆفیری نازانن، دهستدهکات به جوین
دان. لههممان کاتدا، له لای شۆفیری دووهمیش به ههمان شیوه
شهقامهکان جهنجالن، لهبر شهوهی که ههلیکی بۆ هه لکهوتووه،
دهستدهکات به یادی خودا یان شتیک له قورئانی پیرۆز لهبر
دهکات یان وا بیردهکاتهوه که ئەمه تاقیکردنهوهیهکی زۆر بچووکی
پهروهردگاره و ئارامیی ئەم تاقی دهکاتهوه؛ بۆیه به ئارامی و
نارخه یان دانپشتوووه و بێدهنگه.

بهخته موری راسته قینه له دنیا دا، بوونی ناشتی و خوشبهختی
ناخی مروغه. ئەو ئارامی و نارخه یانییهی که لهناختدایه، سهرباری

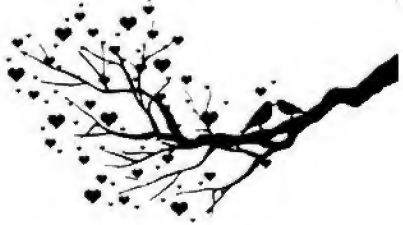

هه‌موو ئەو بارودۆخه دەرەکیانیەى چواردەوری گرتوویت، ئەگەر
بارودۆخه‌که‌ له‌بار بوو بۆت، ئەوه‌ خوش‌حال ده‌بیت و د‌لنیا ده‌بیت.
ئەگەر بارودۆخه‌که‌ له‌بار نه‌بوو بۆت، ئەوه‌ ئارام ده‌گریت و ئارخه‌یان
ده‌بیت

بەشى دووم
رازگەلىك بۆ گەشەپىدانى خود

ئایا بە دوای بەختەویدا دەگەریت؟

(١)

بەدلتیایەوه بەلێ! کێ هەیە بەدوایدا نەگەریت؟ هەموومان دەمانهویت بەختەوهریین، بەلام کێشە که لهوه دایە که زۆریک له ئێمه، بهرچاوی روون نییه، له شوینی ههلهدا و به شینوازیکی ههله بهدوایدا وێڵین. نموونه یه کیش لهسەر ئه مه دههینمهوه که زۆر له رووناکی خۆری بهره بهیان، روونتیه.

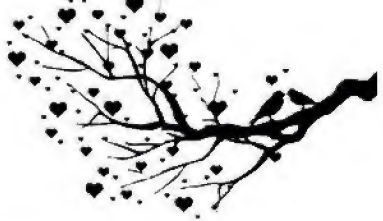
١- ههمیشه به سهرسامیهوه، بهرانهر چیرۆکی ئهو گۆرانیهزه ئهفسانهیه (ئهندرۆل) که پادشای گۆرانی روک بوو، رادهمینم. ئهو لاوهی که لهسهردهمی خۆیدا هاوکێشه ی گۆرانی وتی پێچهوانه کردوه. بووبه ههزان و ههرايهکی زۆری نایهوه، لێم بگهرین، باسی ئهو بهختشانه بکه که ئیلفس بریسی ههیبوو. لاویک، دیمه و رووخساری جوان بوو، خاوهن تهندهروستییهکی باش، زۆر دهمههههه، ئهوهی دهیویست له ئافهت لهبهردهستیداوو، هاوسهره کهشی یه کێک بوو له شاجوانه کانی ئهو سهردهمه، ناویانگی گهیشتهوه روژههلات و روژئاوی دونیا، خاوهن بریکی بێشوماری خانوو و سه یاره و زیر و جلو بهرگ بوو، به کورتی به چه مکه دونیایه که ی- هه موو شتیکی پێدراوو. بهلێ هه موو

شتىك، لەگەل ئەوەشدا، سەربارى ئەو ھەموو ناز و بەخششە، ئەو ھەموو خۇشى و رابواردنە، ئايا دەزائىن «ئىلۇس» چۈن مەرد؟ بەھۇي بەكارھىتائى ئە رادەبەدەرى ماددەى بېھۇشكەرەو، لە سەرنائى مالەكەى خۇيدا سەرى نايەو-خوداى گەورە بمانپاريزىت- بە تەنپاىى، پەزارە، دلتەنگى و ئائارامىيەو سەرى نايەو! چۈن؟ چۈن دەكرىت كەسىك كە مال و سامانى دوتپاى لەبەردەستدا بىت، بەوشىوئە بەرىت؟ ھۇكارەكەى ئەو-بەو كە ئىلۇس ھەروەھا زۇرىك لە ھاوشىوئەكانى- لە شوئىنگەلىكى ھەلەدا بەدواى بەختەوئەرىدا دەگەران، لە دەرەوئەى بوونى خۇياندا، ئەوان بەختەوئەرىيان لە ماددەدا دەبىنى، نەك شتىكى تر، ئەنجامەكەشى ئائومىدبەوون و خەم و پەزارەپەكى لەو شىوئەپەى لىكەوتەو كە نەوئەى نەبوو. دەبىنم چىرۆكى «ئىلۇس» لە ژمارەپەكى زۇرى ئەو لاوە موسولمانانەى كە بەردەوام خەرىكى رابواردنن، دووبارە دەبىتەو، لاوانىك كە ھەموو سامانى دونپايان لەبەردەستداپە، بەلام لەگەل ئەوەشدا خەمبار و ئائومىدن!

۱- كەوانە چارەسەر چىيە؟ چۈن ھەر يەككىك لە ئىمە، بئوانىن ئەو بەختەوئەرىيە دەستەبەرىكەين كە داواى دەكەين؟

به دواى به ختمه و مریدا ده گهرنیت؟

(۲)

هيوادارم توانيښتمان به ته واوه تى روونى بگه یتوهه، به جوړیک
هیچ گوماننیک هه لنه گرنیت که رابواردنى دونیایی؛ هوکارنیک نییه
بؤ به ختمه وهری، به لکو زیاده روړیکردن له به ده سته یتانیدا؛ ده یته
هؤی ده سته ووتنى پیچه وانه ی ته ووی ده ته ووت، نانومیدی و
دلته نگى لیده که ویتوهه. هه روهک پشتر باسی گوراننیز؛ ائلفس
بریسلى امان وه کو نموونه هتیاپوهه.

به لام نایا ئیستا چاره سهر چیه؟ چاره سهر له وشه جوان و
به پیزه کانی (ئیبېن تهیمیپه) دا کو ده یته ووه که پتوسته پیت به
پیتی وشه کانی، به زیر له دیواری ژووری ههر کور و کچنکی
لاودا، هه لیواسریت.

ئیبنو تهیمیپه، کاتنیک له لایهن ناحه زانیپه ووه خزایه
به ندیخانوهه، وتی:

«ناحه زانم چیان لیم ده ویت؟ به هه شت و بیستانی من، له
ناخمدایه بؤ ههر کوپهک برؤم، له گه لمداپه و لیم جودا ناییتوهه.
زیندانیکرتم خه لوه ته، کو زانم شه هیدیه و دهر کرانیشم له ولات،
گه شتو گوزاره».

دوو سوودى گىرگىگ لەم وتە ناوازەيەى (ئىبنو ئەيمىيە)دا ھەيە:
 ۱- گەران بەدوای بەختەوەریدا، پنیوستە لەناخەوە دەست پیتیگات.
 بەختەوەرى، بە زۆرىی کۆشک، بوونی ئۆتۆمبیل و ئاڤرەت، دەستەبەر
 نابیت. کاتیکیش بە بوونی ئەو شتائە، ھەستت بە جۆرە مەستی
 یان خۆشی و شەیداییەک کرد، ئەوا تەنیا ھەستیگی ساختەيە،
 خۆشیەکی پووج و کاتییە کە بەدوایدا تووشی جۆرە حالەتیکى
 دلگىرائى، بێنومیدی و بۆشایی رۆحى دەبیت. چەندین دەولەمەندى
 دۇنيا، بە ئاڤارامى و خەفەتەوە مائىلاواییان لە دۇنيا کرد، چەندین
 ھەزاري نەخۆش و نەبوویش، بە خۆشەختی و بەختەوەرییەوە
 دۇنيایان بەجێھێشت.

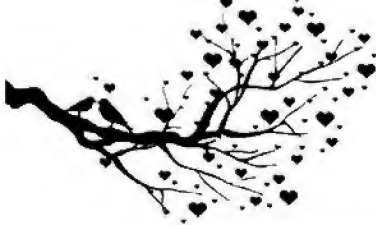
۲- گۆرینی ئازار و نەرەحەتیەکان بۆ بەخشین و خەلات، واتە
 ئەزمووینکە مرۆڤی پەدا تێپەر دەبیت. ئەمەش بێمەيەکی
 پێتەمبەرانیە: (تفاءلوا بالخير تجدوه) واتە: بێرکەندەوەتان بآ پاش
 بێت، باشە بەدەستدێن.

نەمۆنەيەکی راستەقینەى ژيانى رۆژانەمان باس دەکەم.
 کاتیک لە ناو ئۆتۆمبیلدايەن، شەقامەکان جەنجالن و تاوەکو (۲۰)
 خولەکی تریش تۆ لە ناو ئۆتۆمبیلدا دەبیت، لەم دۆخەدا چەند
 ھەلیژاردنیکت لەبەر دەستە، بۆ ئەوێ کاتى خۆتى پێ بەریکەیت.
 یان ئەوێ خۆت بە زەمکردن، نەفرەتکردن لە خەلکی و وتنى
 قسەى نەشیاو بە دەورووبەرت سەرقال بکەیت، یان دەست بکەیت بە
 سکالاکردن لەسەر خرابى شەقام، شۆستەکان، نەبوونی سیستەمیکی
 ریکوینکی ھاتوچو و نەزانی شۆڤتەرەکان. ئەم دۆو ھەلیژاردنەش:
 دەمەنە ھۆی بەرزبوونەوێ پەستانی خۆین، توورەبوون و دەماگیرى
 ئەم دیاردانەش، زۆر دوورە لەو بەختەوەرییە بەدوایدا دەگەریین.

ههلبزاردنیکسی نرت ههیه، دهتوانیت سوود لهو دۆخه وهربرگیت
و خهسلهتی خوراگری له خۆتا ههلبسهنگینیت. به یارمهتیت،
بهلام نایا چون خوراگری و ناراسی لهسهر خهلیک ناخی بکهینهوه؟
کاره که به دهستی تویه و تۆ له چۆنیتی کارلیک و ههماههنگی
له گهل بارودۆخی دهوروهرتا پریار دهدهیت.

ئهمه مانای شهوه نییه که کهسانی بهختهوهر ههرگیز دلتهنگ،
تووهر و دوودل نابن. ئهمه مهحاله. بهلکو شهو کهسانه که بتوانن
له زۆربهی کات و بارودۆخه کاندایا سووده و خوشحالبن. حالتهکانی
وهکو دوودلی، خههگینی و نارهخهتیش تیدهپهرن و درێژه ناکیشن.
خودایه گیان ئیمه دلاوی بهختهوهری دونیا و قیامهتت
لنده کهین.

چۇن دەست بەسەر توورەبووندا دەگىرىت؟

بە پىنغەمبەرى (د.خ) وت: نامۇزگارىم بىكە. فەرمووى: «توورە مەبە». ھەموومان ئاۋاتەخۋازى ئەۋەين كە كەسائىكى ھىمن، لەسەرخۇ و مېھرىبان بىن، توورەبوونمان كەم بىت، بەلام چۇن؟

يەكەم ھەنگاۋ ئەۋەيە كە نەتتى توورەبوونت بزانىت، توورەبوونىش تەتيا دوو ھۆكارى ھەيە:

۱- ھەستكردن بە لەدەستدانى كۆنترۇل لەسەر كەسنىك، ھەلوئىستىك يان لە گىفتوگۈيەكى ديارىكراۋدا.

۲- ھەستكردن بە سوكايتى ياخود گالئەپىكردن لە لايەن كەسنىكى ديارىكراۋە يان لە ھەلوئىستىكى ديارىكراۋدا.

بىر لەو ساتانە بىكرەۋە كە تىيدا توورەبوونت دەبىنىت، ھۆكارى توورەبوونت لە ھەر بارىكدا، لە يەككىك لەو دوو ھۆيە سەرۋە تىپەر ئاكات.

تىگەيشتى ئەم نەتتىيە؛ يەكەم ھەنگاۋە بۇ زالبوون بەسەر توورەبووندا.

ھەمىشە، توورەبوون حالەتى بەرزىوونەۋەي پەستانى خوين و بەرزىوونەۋەي پەي گەرمى لەشى لەگەلدا دەبىت. جا

ھەركاتىنىك ھەستىتىكىد كە توورەيت، بەكىك لە دوو ھۆكارەكەي
سەرۋە دىبارى بگە و نەم كارانە نەنجام بىدە:

- ھەستىكىدن بە لەدەستدانى دەستەسەر خودا گىرتىن،
بانتىرىن كات و جۈانترىن جىنگەيە كە ھەست بگەيت، بەندەي
پەرۋەردىگارىت و ملكەچى خوداى گەرەيت. ھەرگىز نەو رۇزەم
بىرناچىت كە (عەلى جىفرى)م دەگەيانىدە فرۇكەخانە، لەناو
ئۆتۈمىلدا بووين و زۇر لە كاتى دىبارىكراوى فرىنى فرۇكەكە
دواكەوتىبووين. لە كاتىكىدا، عەلى لە يەمەن، كۇبوونەۋەبەكى
گىرنگى ھەبوو. پىۋىست بوو ئامادە بىست. پىنى وتم:
«بەخىزايىك لىخوۋرە، نە توۋشى بەلا و ناخۇشىمان بىكات، نە
بىتتە مايەي بىرئىزى بەرانىر شۇفىرائى تىر». دواتىر، بەكىك
لە ھاۋكارەكەتلى پەيۋەندى پىۋەكرد و پىنى وت: «فرۇكەكە
فرىۋە». عەلى ھىچ شىتىكى نەوت جگە لەۋەي كە بە
ھىمىنىيەۋە ئەم وشانەي دووبارە دەكرەۋە: «قەدر اللە ما شاء
فعل». واتە: «ھەرچىيەك خوداى گەرە وىستى لەسەر بىت،
ھەر ئەۋە دەبىت». دەربارەي ھۆكارى ھىمىنى و ئارامىيەكەي
لېم پرسى. سەربارى ئەۋ بارودۇخەي كە بەسەرىدا ھات، لە
ۋەلامدا وتى: «ئەھمەد، ئىمە بەندەي خوداين، خوداى گەرە
چۈنى بويت، بەۋشەۋە دەمانجولنىتتەۋە»!

بەراستى، ئەمە لۈتكەي بەندايەتى، ملكەچىۋون و پشت
بە خودا بەستە. ئەم رەۋشە پىغەمبەرئەيە، بەتايىت لەم
رۇزگارەدا، زۇر بە كەمى لەناو خەلكىدا بەدىي دەكەم. ھەرۋەك
چىۋن (پىشەۋا غەزالى) دەفەرۋوۋىت: «غەبىك دىلىل عەلى
ئەك تىرىد أن تىر الامور عەلى مرادك لا عەلى مراد اللە»

واتە: «توورە پەيت، نيشانەي ئەوە يە كە دەتەوئیت کارە کانت بە ناره زووی خۆت بەرئووە بچن، ئەک وستی خودای گەورە». له زیانتدا راستگویی بەندایە تیکردن بۆ خودای گەورە تاقی بکەرەو. دواتر هەست بە ئارامییەکی بێگۆتایی دەروونی دەکەیت. هەرگیز بە هۆی ئەمانی دەسلەتەو بەسەر بارودۆخیکدا، توورە نابیت؛ چونکە دەسلەت، ئەگەر خۆشت لەدەستی بدەیت، سەرئەنجام هەر بەدەستی خودایە.

بەلام ئەگەر سوکایەتی و ڕیز لێنەگرتن؛ هۆکاری توورەبوونەکه بوو: نهننی چارەسەي ئەم حالەتە، گومانای باش بردنە، بزانە. زۆربەي ئەو حالەتەي کە هەستتکردوو کەسێک دەپەوئیت بتریزیت بەرانبەر بکات، یان سووکایەتیت بەرانبەر دەکریت، لەراستیدا بەوشێوەیە نییە.. لەوانە یە کەسی بەرانبەر:

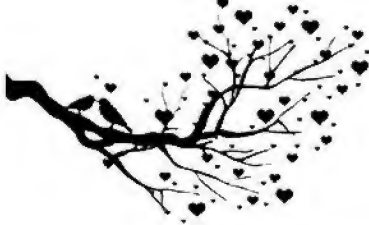
۱- هەر خۆی بە ئاسایی، شیوازی ئاخاوتنی رەق و وشک بیت.
۲- بە ساتەووەختیکی سەخت و ناھەمواردا تێدەپەریت، ئەو هۆکارەش وایلنکردوو بەو شیوازە بدوئیت و هەلسووکەوتی ناباو بیت.

۳- بە هۆی هەلە تیگەپشتنەو لە شتیکی دیاریکراو، بەوشێوەیە هێرش دەکاتە سەرت، هتد... پۆزشی زۆر ھەییە کە دەتوانیت بۆ کەسی بەرانبەری بەنیتەو، بەراستی ئەگەر ھەمیشە گومانای باش بەین، ئەو نیووی کێشە و ناگۆکیەکانی نیوان خەلکی، گۆتاییان پندیت.

گومانای چاک بردن، بە راستگۆییەو لە هەلسووکەوتدا لەگەل کەسانی تردا تاقی بکەرەو، دواتر هەست بە دەروونتارامیی خۆت دەکەیت و هەرگیز کێشە و ناگۆکیەکان

به شیوه‌یه‌کی که‌سی، یاخود دهمارگیرانه وهرناگریست.
تییینی: مهبه‌ست له قسه‌کائی پینشوو، نه‌وه نییه که
تووره‌بوون له پیناوی خودادا، کاریکی ستایشکراو و باشه، بدلکو
مهبه‌ست پینی تووره‌بوونه له نه‌فسی خوت، یاخود تووره‌بوون
به‌رواله‌ت له پیناوی خودادا، به‌لام به ناوهرۆک له نه‌فسی
خوت.

چۆن خشوع له نوێژدا زیاد دهکەیت؟

۱- زیادکردنی خشوع، وهک نامانجێکی روون و ئاشکرا بۆ ئەمسالت دیاری بکە، هێما و نیشانهی بۆ دابینی. ئەگەر لهو کەسانهیت که له کاتی خشوعدا دهگریهیت و فرمێسک دهڕێژیت؛ ئەوا ئەمه بکه به نیاز و مه بهستی ئەمسالت (بۆ نموونه: رۆژانه، له یه کێشک له نوێژه کاندایه بگریه).

۲- بزانه که خشوع له دلدایه، دلێش وهکو ماسولکه وایه، پێویسته رابهێتێریت بۆ ئەوهی گهوره و بههیز بیت. پێشبینی ئەوه مه که خشوعت له ماوهی شهو و رۆژێکدا بۆ دروستبێت، ههروهها پێویسته بزانیته که کاره که پێویستی به مهشق و راهێنانی بهردهوام ههیه؛ بۆ ئەوهی ماسولکهی دل له سههر خشوعکردن بهردهوام بیت.

۳- ئەگەر بۆ ماوهی خوله کێکێش بیت، ئەوا به درێژایی رۆژ له ههر کاتێرێکدا، یادی خودا بکەر مهوه؛ چونکه ئەگەر به درێژایی رۆژ، دلت بپشگا و دوور له یادی خودای گهوره بیت؛ ئەسته مه به کتوێر و له ناکاودا، له نوێژه کاندایه بکهوێته خشوعهوه. یادکردنهوهی خودای گهورهش له ماوهی رۆژه کانتدا، بۆ خشوع ئاسانکارییه.

۴- بۆ ههموو نوێژه کانت دهستوێژ ههلبگره. له کاتی دهستوێژدا،

داوا له خودا بکه که دل و دهر وونت پاکژ بکاتهوه؛ ههروهه ک چوڼ
جهستمت پاکده کاتهوه. ههروهه ها داواي لنيکه که دليکي ملکه چ و
گونرايه لت پي به خستيت.

٥- گونجاوترين و خوشترين بون له داواي دهستنويز به کار بهينه ..
بوتی خوش يارمه تی خشوع ده دات.

٦- داواي بانگ، راسته وخو بر و بؤ مزگهوت (باشتر واپه له کاتي
بانگدا له مزگهوت بيت)، سه بارهت به نافره تاتيش، پنيوسته له
کاتي خويدا و به يي دواکه و تن، نويزه کانيان نه جام بدن. خوزگه
هه موو نافره تتيک سوچيکي ماله که ي، بؤ خودا په رستي و عبادت
تهر خان ده کرد که هينمن، گه لاله و ناماده کراو بيت.

٧- کاتيک پيش چوونه ناو مزگهوت، پيلاوه کانت داده که نيت، وا
پيشيني بکه که ته داواي دونيات له دلندا له گه ل پيلاوه کاندا
داکه ندووه. دواتر نزاي چوونه ناو مزگهوت بخوينه.

٨- پيش نويزي فهرز، دوو رکات نويزي سونتت بکه. له کاتي
سوجه ددا، داوا له خوداي گه و ره بکه که نويز بکاته بيليله ي
چاوانت.

٩- له گه ل بانگييزدا قامه ته که بليره وه، داوا له خودا بکه که
وه ستانت له جزووريدا چاک و پاک بکات.

١٠- له کاتي ته کبيردا وا و ينساي بکه که دونيا و هه رچی تييدايه،
فرني ده ده يته پشتي خوت، هه ول بده و وا بير بکه يته وه که نه مه
کوتنا نويزي ژبانته.

١١- جووله و قورشان خویندنه که له کاتي نويزدا، هيتواش بکه ره وه.
خيرايي ههستان و دانيشته کانت له کاتي رکوع و سوجه ددا بکه به
نيوهي شهوي له سهري راهاتوويت، ئيتر شهوه خشوعه.

۱۲- له کانی سوچدهدا، په یوهندی نیوان خوت و زهوی بهینهروه
 بیري خوت، که لهو دروستیوویت و بو نینو نهویش ده گهریتهوه.
 ۱۳- ههول بده نزا و پارانهوهی جیاواز فتریبیت؛ بو نهوهی له
 روتینات و بیزار بوون له کانی نویژدا، به دوور بیت.
 ۱۴- دواي تهواوکردنی نویژ، سی جار داواي لیخوشبوون له خودای
 میهره بان بکه. په که میان بو که مته رخمیت له به جیه تانی
 نویژه که تدا که وهک نهوهی پیویسته نه تکر دینیت. دووه میان
 بههوی که مته رخمیت له ستایشکردنی خودای گه ورده که
 ریگه بینداویت بچیته جزووری و نویژ بکهیت؛ که چی هیشتا تو
 له ستایشکردنیدا که مته رخمیت، سینه میان داواي لیخوشبوون بو
 سرجه م گونه کانت بکه.
 دلیات ده که مهوه. نه گهر له سر نه م کارانه به رده وام بیت؛ نهوا
 به موله تی خودا، له ماوهی که مته له ههفته په کدا، جیاوازیه کی
 گه وره له نویژه کانتدا به دی ده کهیت.
 خودایه گیان! دلنکی ملکهچ، زمانیکی یادکار و زانستی
 به سوودمان پیبیه خه.

قېتامينگەلىك بۇ ئاومز

* دووبارە كىرگەن ئىشەنچى بىلەن ئاومزدا دىت، دەپنە بىرۈكەپكە و دووبارە كىرگەن ئىشەنچى بىرۈكەپكە، دەپنە ھۇى دانانى نەخشەرىگەپكە و نەخشەرىگەپكە دەگۈرپىت بۇ كار، دووبارە كىرگەن ئىشەنچى بىلەن ئىشەنچى دەگۈرپىت. ئىشەنچى نەخشەرىگەپكە و شىكىست لە زىاندا دىارى دەكات؛ لەبەر ئەمە، چاودىرى ھەمىو ئىشەنچى بىلەن ئىشەنچىدا دىت، بىكە؛ چۈنكە دووبارە كىرگەن ئىشەنچى، ئاينىدەت دىارىدەكەت.

* ئاومزە گەورەكان، ھەمىشە كاتەكانىيان بۇ گەتۈگۈ لەبەر ئامانچ و بىرۈكەكان تەرخان دەكەن. ئاومزە ئاسايىھەكان، كاتەكانىيان بىلەن باسكردىنى كەسەكانەو تەرخان دەكەن. ئاومزە بىچۈكەكانىش، خۇيان بىلەن قەسەكەردەن لە بارەى كەرسەكانەو سەرقال دەكەن. * ھىچ كەسەكە بىلەن مۇلەتى خۇت، ئاتوانىت ئوورە، غەمبار و بىتۈمىدەت بىكەت. ئىشەنچى لە ئاخمىدا ھەستى پىدەكەيت، بىلەن ئىشەنچى نىيە كە لە چاودەورتدا روودەدات، بىلەن ئىشەنچى لىكەندەن ئىشەنچى خۇت بۇ كارەكانە، بۇ ئىشەنچى: ئەگەر ئىشەنچى لىكەندەن ئىشەنچى بۇ روودەكان بىگۈرپىت؛ ئىشەنچى ھەست و كارەكانەكانت لەبەر روودانى خۇدى ئىشەنچى كارەش كە لىكەندەن ئىشەنچى بۇ دەكەيت، دەگۈرپىت. كاتىك دەكەيتە نىو گەتۈگۈپكە تۈندەو، وا دەپنە كە ئىشەنچى

كەسەى بەرانبەرت. بە وشەى ناخۆش ھەستەكەت برىنار دەكەت. كارەكە وا لىك دەدەنمەو كە سوگابەتەت پىندەكەت و لە شكۆت كەم دەكەتەو؛ ئەو بەرانبەر بەو كارە توورە دەبەت. كارەكە بەو شىوازە لىك بەدەرەو كە ئەو كەسە، ئىستە بە بارودۇخىكى ناھەمواردا تەدەپەرت؛ بۆيە ئەو وشەت بەرانبەر بەكارەدەھىنەت. ئەوكەتە بەرانبەرى، ھەست بە سۆزىك دەكەتە بۆيە لىكەتەوئەى ناومەزت بۇ ئەو كارە، ھەست بەرانبەر ھەمان كار دەگۆرەت.

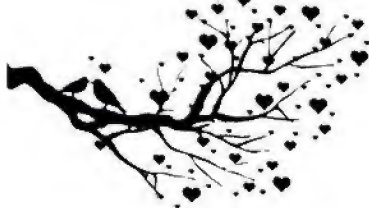
• بزەنە ئەوئەى كە رۆىشتووە، ناتوانەت بىگۆرەت. تۇ ئەنیا جەخت لەسەر ئەو بەرەو كە كارىگەرەت لەسەرى ھەبە. گەتوگۆكرەن لەسەر حكومەت و سىاسەتى نىوئەولەتى، ھىچ سوودىكى بۆت نەبە، ئە ھەمانكەتە ئەوئەى لەسەر تۇ پىنەستە كە لەسەرى بەدوئەت، گەشەپىندانى خۆت و مالاكەت يان ئەو گەرەكەبە كە تەپەدا دەزەت و ئەوئەش زۆر گرەگە. ئەو بىر كەدەوئە وادەكەت كە كارىگەرى لەسەر لایەنە ئەرنەبەكەى زەنەت ھەبەت و گەشەى پى بەت.

• شكەت لە زەنەدا نەبە، بەلكو ئەوئەى ھەبە ئەزموونى زەنە. • دوو ھۆكار وادەكەت كە زەنەت شەرەزەبەت: ئەو پەرتوگەئەى كە خۆندەتەو، ئەو كەسەئەى كە پەنەن دەگەتەلە ھاورىكەتە. • لە نەوان ھەموو كار و كاردانەوئەكەدا بوارىك ھەبە، ئەو نەوئەندە كەسەتە تۇ دىزەرى دەكەت، لە نەوان قورسایى بەرەوئەشچوون و كاردانەوئەكەى تۇدا بوارىك ھەبە كە دەبەت بەرەرى تە بەدەت، ناخۆ توورە بەبەت يان ئارام بەگەت، لەنەوان ھەموو پلارەنگەتەن، چوئەندەتەكەى كەسەك و وەلامەى تۇدا وەك كاردانەوئەى ئەو كارە، بوارىك ھەبە، تۇ دەتوانەت لەو نەوئەندەدا بەرەرى بەدەت، ناخۆ

جوینه‌کە ی پنی بده‌یتەوه یان ئارامگیری. بە ئۆتۆماتیکیانە مەژی،
بەو جۆرە ی لە منداڵیتدا لەسەری راهاتیبوویت. لە نێوان ئەوەی
کە روودەدات و کاردانەوه‌ی تۆدا بەرائبەر ئەو کارە، بواریکی فراوان
و کاتیکی زۆر هەیە. ئەو چەند ساتە بە بیرکردنەوه بەرائبەر ئەو
کارە نەرخان بکە، وابکە بربارە کانت لەسەر بنەما و کەسیتی خۆت
بده‌یت، نەک لەسەر میزاج و ئارەزووە کانت

خوښت کم بکړه وه... پاداشتت سہنگین بکړه

ژانپان دهلین: «نه گهر هه سټ به سارد بونه وه کرد و ویستت باومرت نوږ بکړه یته وه: نهوا کارنکی چاک نه انجام بده که پیشتر نه تکر د بیت».

کاره چاکه کان، به راده به ک زورن که نازمیردرین. نیستا به په کینک له گه وره ترینی کاره چاکه کان، ناشناتان ده کم.

نایا روژیک له روزان، هندیک خوښی خوښت به خشیوه؟
برایان: خوشکان، له نه خوشخانه کاند زور نه خوش هه که له دهرمان و پیداویستی پزیشکیان کم نیبه. تنیا پیویستیان به چهند دلونیک خوښ هه یه: بډ نه وهی نه شته رگریان بډ بکړیت و ژپانپان رزگار بکړیت.

نه گهر تډ خوښی خوښت به خشی و ژپانی که سیکت رزگار کرد: نهوا هه موو نهو کاره چاکانه ی که دوانر نهو که سه ده یانکات: به مالتی خودا- ده چنه سهر ته رازووی چاکه کانی تډ.

نه گهر خودای گه وره له شیکی ساغ و نه ندروستی پیبه خشیویت: نهوا سوپاس بډ خودا که ده توانیت ستایشه کانت، به به خشینی هندیک له خوښی خوښت بډ نهو که سانه ی پیویستیانه، دهر بخهیت، خودای گه وره ده فرموویت: (اللهن شکرتم لازیدنکم) واته:

نەگەر سوپاسم بکەن، بۆنان زیاد دەکەم. بۆیە خوێن بەخشین،
پەکیکە لە شۆوازه کانی پێزانینی بەخششی لەشساغی و ستایشکردنی
خودا لە سەری و هەروەها بۆ ئەوەی کە خودای گەورە لەسەر
لەشساغی بەردەوامت بکات. ان شاءالله.

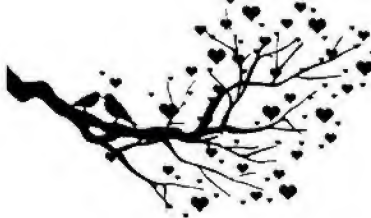
تەنیا بۆ یەک جار، خوێن مەبەخشە، بەلکە بیکە بە
کارێکی هەمیشەیی و هەر سێ مانگ جارێک، خوێن بێخەشە.
خۆشەویستترین کار لای پەروردگار، ئەو کارانەیە کە بەردەوامییان
بە دواوەوەیە، نەگەر کەمیش بن.

هەموو بابەتەکە، هەر لە ئامادەکردنی فۆرم، وەرگرتنی ئەنجامی
شیکاری خۆنەکەت، کاری خوێن بەخشینەکەت و تا پشوووان بۆ
ماوەی پێنج خولەک، تەنیا پێویستی بە (۳۰) خولەکە.

هەروەها بەخشینی هەندیک لە خوێنمان، سوودی ئەندروستی
هەیە؛ دەیتە هۆی نوێبوونەوەی خوێن. ئەو شیکاریانەیشی بۆت
دەکرێن، یارمەتی زانیی پەکە بە پەکە یاری ئەندروستیت
دەدەن.

ساوەر و پەيوەندیت لەگەڵ پەروردگار و موسولماناندا نوێ
بکەرەوه، هەر ئەمڕۆ ڕوو لە ئەخۆشخانە بکە و هەندیک لە
خوێنت بێخەشە.

پىلاۋەكەي گاندى

دەگىرنەۋە كە گاندى، بەخىرايى دەۋىشت: بۇ ئەۋەي بە
شەمەندەفەرەكەدا رايگات. لەۋكانەدا شەمەندەفەرەكە دەستى
بە رۇيشتن كىرەبىۋو. كاتىك ويسى سەرىگەۋىت، تاكىك لە
پىلاۋەكانى كەۋتەخوارەۋە. ئەۋىش بەخىرايى تاكەكەي تىرى لە
پىنى داكەند و فرىدايە تەنىشت ئەۋى تىر كە لەسەر ھىلى
شەمەندەفەرەكە بەجىمابوۋا ھاورىكانى لەم كارەي گاندى سەريان
سورما و لىيان پرسى: «چى ۋاي لىكرىت ئەم كارە ئەنجام
بەدەيت و تاكە پىلاۋەكەي تىرىشت فرى بەدەيت؟» ئەۋىش لە
ۋەلامداسەھەمىۋو دانايىيەكەۋە-ۋتى: «پىنم خۇشبوۋ ئەۋ ھەزارەي
پىلاۋەكە دەۋزىتەۋە. ھەردوۋ تاكەكەي بەيەكەۋە بدۇزىتەۋە، بۇ
ئەۋەي سوۋدى لىۋەرېگىرىت: چۈنكە دۇزىتەۋەي تاكە پىلاۋىك،
سوۋدىكى نىيە».

بۇچوۋىستان دەريارەي كاردانەۋە خېرا و راستەۋخۇكەي گاندى و
ھەروەھا دانايىيەكەي چىيە؟
دەۋانرىت گەلىك ياسا ۋىنەما لەسەر ئەم چىرۇكە بىيات
بىرىت:

۱- سەرقال نەبىۋون بە كارى بىكەلكەۋە. لە دەستدانى جۈۋىتىك

پنلاره، چ گرنگیه کی ههیه؟ من سه یرم لهو که سانه دیت، کاتیک به مه بهستی عومره کردنه وه بۆ مه که ده چن و له کاتی گه رانه وه دا پنلاره کانیا لئ بزر ده بیت، هه موو ریگا که به قسه پینوتن، زه مکردنی بارودوخ، خووره ووشتی خه لک، بلا و بونه وه ی دزیکردن، خه مساردی لایه نی فلانی و... هه ده وه به سه رده بات. به یریزم هینور به ره وه. نه وه ته نیا پنلاره یکه، سوپاسی خودای گه وه بکه که به خشی پنی به خشیویت و ده ستلانی پنداویت که بتوانیت دانه به کسی تر بکریته وه. ته نانه، به ر له وه سوپاسی خودا یکه که ده توانیت له سه ر پیه کانت برۆیت و خودای گه وه، نه وه به خشی پنداویتا وای دابنی ونبوونی پنلاره کانت، تاقیکردنه وه به که له لایه ن خودای گه وه وه بۆ تو، یا خود سه ده قه به که بۆ نه وه که سه ی پنلاره که ی بردووه، کاره که له سه ر خۆت سووک و ناسان بکه. پنیوست ناکات که نه وه خیر و پاداشته ی به نه چامدانی عومره که ت به ده ستته نیاوه، به زه مکردن، چنیودان و قسه ی نه شیاوه وه له کیس خۆتی به دیتا ۲- دلته نگ نه بوون بۆ نه و شتانه ی تیپه ریون. یا خود له ده ستتچوون. نه وه ی روویدا، روویدا. نه وه بۆیه په شیمان بوونه وه دات نادات.

۲- به رباردان له زیانتدا با به پنی بیروباوه ر و به ما بیت، نه ک به پنی نارمزو و هه سه کانت. هه لوپستی زۆریه ی خه لک له هه مان بارودوخ ی گاندیدا، توور بوون، هه لچوون، هه ولدان بۆ وه ستاندنی شه مه نده قه ره که و دره نگ خستی خه لگیه له پیناو تا که پنلاره یکه، به لام گاندی خاله تی په ستی به لاهنا و له سه ر به نه مای خۆنه ویستی به رباریدا، خۆنه ویستی له ئاستی نه وه که سانه ی که له شه مه نده قه ره که دان و ره چاو کردنی به رزه وه ندیان، هه روه ها خۆنه ویستی به رانه ر نه وه نه داره ی که ره ژیک له ره ژان، پیلاره که

دهدۆزتهوه و سوودی لى دهبنیت.

4- ههولدان بۆ گۆزینی بهلا و نههامهتییهکان. بۆ دهرفهت. خهلات و بهخشینهکان. گریمان لهدهستدانی نهوپنلاوه: بۆ گاندی مایه ی خهفەت و مهینهتییه، بهلام نهو وهکو دهرفهتیک، بۆ کهسینکی تری کرده خهلات. سهرنج بده و نهه یاسایه لهزیاتدا پهیرهو بکه.

5- خهیرایی له تیگه‌یشتندا، خهسله‌تیکه لهو کهساندا ههیه که له زیانیاندا راهاتوون برپاره‌کانیان به شیوه‌یه‌کی ژیرانه و شینه‌یی بدهن. نهوه بۆیه له‌کاتی پنیوستدا، عه‌قلیان بۆ بیرکردنه‌وه به شیوه‌یه‌کی دروست، به‌رنامه‌ریزکراوه و برپاره‌کانیشیان به شیوه‌یه‌کی دروست و راسته‌وخۆ ددهن.

تیپینی: به‌خته‌ومری راسته‌قینه، نهوه‌یه که خۆپهرست نه‌بیت و به‌رژه‌وه‌ندی و خوداسته‌کانت له پیناوی خزمه‌تکردنی خه‌لکیدا به‌لاوه بنییت. بێگومان نه‌مه کاریکی قورسه. ئایا وانیه؟ به‌لام کئی ده‌لیت که به‌دهسته‌هێنانی به‌خته‌ومری راسته‌قینه، کاریکی ئاسانه؟

گاندی یه‌کێکه له که‌سایه‌تییه‌ گه‌وره و ناوداره‌کانی مینزوو، بۆ ماوه‌یه‌ک ده‌مویست نهو فیلمه‌ بێنیم که له‌سه‌ر ژایانی به‌رهمه‌هێنراوه. ته‌نیا چهند پارچه‌یه‌کی فیلمه‌ که‌م بێنیه‌وه که له‌ دانایی، په‌ند و ئامۆژگاری پراو پره. ئامۆژگاریتێن ده‌که‌م به‌ کرینی نهو فیلمه، یاخود کرینی کتێبیک له‌سه‌ر ژایانی نه‌م پیاوه بلیمه‌ته. دانایی، ونبووی موسولمانه. هه‌ر که‌س په‌ی بیدۆزته‌وه، ده‌بێته‌ خاوه‌نی، به‌راستی ژایانی نه‌م که‌له‌ پیاوه، پر له‌ داناییه.

چۆن واز دههینیت؟

پېم خوشبوو نهم وتاره، پېشكش به هموو نهوانه بكمه كه
خووی خراب له ژياناندا تهنگی پنهالچنیون. من له سایه ی
پهروهردگارا، نهم مانگه دا دهینت به پینچ سال كه به تهواوته ی
و به هموو شیشه یك، ناهنگی وازهینانم له جگهره كیشان
دهگیرم كه له مانگی نازاری (۲۰۰۵ز) دا دهستم به وازهینان كرد،
داواكارم له خودای گهوره كه نهو بهخششی پنی بهخشم
تا له خووه خرابه دووركه ومهوه، به هامان شیشه به هموو
كه سنیكه بهخشیت؛ تا له هموو نهو شتانه ی كه دهینه هوی
زیان، ناره حه تی بو ژیانان و ریگری دروست دهكهن له بهرهو
پیشچوونیناندا، دووركه ونهوه.

وازهینان و دووركه وتنهوه له هر خوویهك، بریتیه له جهنگیک
له ناخی مروندا كه چندین روویهروبوونهوه و بهریهركانی
لهخوده گریه. بویه به نیزی خودا، وا له خودارهوه دا نهو چهك
و نامرازانه تان پیشكش دهكم كه بو سركهوتن بهسهر نهو
جهنگه دا یارمه تیان ددات.

۱- یاسای هیز راكیشان: كاتیک موشه كیک رووی زمو
بهجندههینیت، له بهكارهینانی نهو هیزه دا، پنیستی به هیزکی

لە رادەبەدەرە و بەردەوام دەبێت؛ تاوێ کو بەرگە ھەوای زەوی
بەجێدەھێلێت و دەگاتە دووبەریک کە تێیدا ھیزی راکێشانی زەوی
بوونی نامێنێت. ئێتر موشە کە ھە ئۆتوماتیکی بە بێ بوونی ھێج
ھیزیکی پالەنەر، لە روێشتندا بەردەوام دەبێت. بە ھەمان شێوە،
خوویش وایە. لە سەرەتادا، بۆ رزگار بوون ئێی، پێویستی بە
ھیزیکی پالەنەری زۆر ھەیە. دواتر دەگاتە خالێک لەوانە ھە دوای سێ
ھەفتە، یاخود مانگێک بێت، ئەو ھیزی راکێشانی بوونی نامێنێت
و مەژووە کە لە خووە خراپە کە ی رزگاری دەبێت. ئێتر پێویستی
بە ھێزە ھاندەرە کە ی پێشووی نامێنێت و بە ئازادییەوێ ژيان
بەرنێدە کات. لێکۆلینەوێ بۆ ئەو ئاکارە خراپە بکە کە تووشی
بووێت. دیاریی بکە کە چەندە کاتت بۆ شکاندنی بەرەبەستی
ھیزی راکێشان پێویستە. پلانیک دا بنی کە ھەموو کات و ژیا نت
بگرتنەوێ؛ تاوێ کو بەرەبەستە کە دەشکێت. مۆلەت وەر بگرە، سیستەمی
نووسینگە کەت. یاخود ماله کەت بگۆرە و دەست بە دۆزینەوێ
خولای نوێ بکە. بەشداری خولی راھێنان بکە. ھەموو ئەم
ئامرازانە، بۆ گەشتن بە قوناغیکی خالی لە بوونی ھەر ھیزیکی
راکێشان، یارمەتیدەر دەبن.

۲- ئەواتە ھە دوای ھەولدا نیککی زۆر، دووبارە بۆ سەر ھەمان خوو
بگەڕیتەوێ. ئەمەش لەبەر ئەوێ. ئەو ھێزە ھاندەرە ی بە کارت
ھێناو؛ بۆ واز ھێنان لەو رەفتارە بەس نەبوو. بێ ھیوا مەبە،
دووبارە سووپا کەت بنیات بنێرەوێ. پلانی کاتت بگۆرە و دووبارە
ھەول بەدەرەوێ، تا ئەو کاتە ی ھیزیکی ھاندەری تەواوت دەست
دەکەوێت.

۳- خوو، شتی دیاریکراوت بۆ دا بین دە کات. بۆ نموونە: وات

لینده کات چاره سره ټیګی وهه می بو حاله نی دوو دلی، پر کرډنه وهی
 بو شایی، یاخود سه رنجدان بدوزیموه، به وردی دیار بیکه که نهو
 خووه کهت، چنی پنی به خشیوین؟ دواتر جیګرموه یه ک دابنن که
 نهو بو شاییهت بو پر بکاته وه، بو نموونه: همدیک له نیسه، بو
 ده ریا زیوون لهو کیشه و په ستانانه ی روژانه تووشی ده بین، په نا
 وه بهر زور خوداردن ده به یین، ریګایه کی تر بو خوده ریا زکردن لهو
 گیرو گرفتانه بدوزیموه، وهک: فیروونی بوگا، به خوشوردن ټیګی
 نارام خوشی له کاته کهت بیینه، وهرزش بکه، تماشای نهو
 بهرنامه تله فزیونییه بکه که حمزت لییه تی و... هتد، گرنگ
 نهو یه به کاریک هه ستیت که نهو بو شاییه ی له نه جامی نهو
 خو و د هفتاره وهی گیر و دهی بویت و دروست بووه، پر بکاته وه،
 وازه ټینان له هر خوویه ک، نه گهر جیګرموه یه کی بو ده سته بهر
 نه که ییت، نه سته مه، پلا ته جیګرموه کانت که دوا ی وازه ټینان لهو
 د هفتاره ت پیی هله ده ستیت، بنووسه روه.

۴- د دوروبه رت لهو که سانه ی که له کاره باشه کانتدا به شدار ده بن،
 پر بکه، لهو که سانه ی که کاری نابه جیت له گهل ده کردن، دور
 بکه و هره و نه مهش له پر و سه ی وازه ټیناندا خال ټیګی گرنگه، زینگه
 رو ټیګی کاریګه ری هه به، هاورئ را کیشه ره.

ناگادار به، نه که ییت به خوت بلنییت که به هیزیت و ده توانیت
 به سر بارودوختدا زال بییت، که چی له هه مان کاتدا، لهو زینگه
 ناله به ری تییدایت، بمینیت هوه؛ چونکه نهوه ده روازه یه که له
 ده روازه کانی شه ټیتان، نه گهر شم رازت به دلدا هات، نهوا به
 شه ټیتان بلنی: «هه مووان له تو زیر ترن». نه گهر لهو که سانه ییت
 که نالووده ی تله فزیوون و مالپه ره دزیو و خراپه کانییت؛ نهوا

چاره سهریکی ریشه یی بو ئهم کیشه یه به کار بهینه، بو نمونه: بو
ساوهی مانگیک، نینه رنیت له ماله کهندا دوور بخه رهوه، ههتا ئهو
خووه له سیستهمی زیانتدا دهرده چیت.

ه- کاری دووباره و روتینات له زیانتدا مههتله. خووه کان له کاری
دووباره یوهوه و دهق پتوه گرتوودا، پشتگیری ده کرین، گهشه ده کهن
و بههیز ده بن؛ بویه لهو چوار چینه یه دا دهر بهجۆ. به تایبه تی لهو
ساته وه خه دا که تیندا ماویت و جهزینکی زۆرت بو خووه کهت ده بیت.
بو نمونه: ئامۆزگاری ده کریت که کاری نه رک کردنی جگه ره کیشان،
بکه وینه کاتی مۆله ت و پشووه وه و له کهش هه وایه کی جیاواز
له وهی له سهری راهاتوویت، زینگه یه ک که له فشاری زۆر
دوور بیت.

٦- کتییی تایبته له سهر چۆنیه تی وازهینان له ره فتاری
خراب و نه شیواو بخوینه ره وه- که له بازاره کاندای زۆرن- زۆر جار
تهنیا رسته یه ک، وات لینه دکات بو هه میشه له ره فتاریک که
سالانیکه بهرۆکی گرتوویت، دوور بکه وینه وه. ئامۆزگاریت ده کهم به
خوینده وهی کتییی (ایقظ قواک الخفیة- زه شاراوه کانت به ئاگا
بهینه-) که به هۆبه وه له جگه ره کیشان دوور که وینه وه.

٧- له سهره تا و کۆتایی ههر کارنکدا دوعا بکه، به تایبته له
کاتی سوجه دا و له چاره کی کۆتایی شه ودا؛ تاوه کو خودای
میهره بان له کاریگه ری ههر خوویه کی خراب، رزگارت بکات،
به هیوای سهر کهوتن بو هه مووان. له نزای خیر بینه شمان
مه کهن.

چۈن بېفېز دەبىت؟

كېشەى ھەرە گەورە لە نەخۆشى (لەخۇبايىبوون)دا، ئەو دەيە كە نەخۆشەيە كى شاراوەيە و كەم كەس ھەستىيىندە كەن. ئەگەر نىستا بېرسىت: «ئايە تۇ كەسنىكى لەخۇبايەت؟» واى بۇ دەچىم كە زۇرىنەى ھەرە زۇرى خەلك، بە ھەموو ئاسوودەيە كەوە بلىن: «بە دلنەيەوە نەخىر، مەن كەسنىكى لەخۇبايەى نىم». مەن لىرەدا دەپرسەم: ئايە ئەمە خەملەندىكى وردە؟ لەخۇبايىبوون چىيە؟ نىشانە كانى چىن؟

رېنگاكەتان بۇ نىزىك دەكەمەوە و ھەندىك لە سىفەتە كانى كەسانى لەخۇبايەتان بۇ باس دەكەم، (ئەگەر وەلامى چەند پىرسىارنىكى خوارەوت بە بەلى دايەوە، ئەوە بزانە لەخۇبايىبوونىكى شاراوەت ھەيە كە پىنويستە چارەسەر بىرىت). بەراستى، لە ناخەدا ھەستەم بەناتەواوئەكى زۇر كرد، كاتىك ئەم تاقىكرەنەوە بچووكەم ئەنجامدا. لەسەر ھەموو كەسنىك پىنويستە كە لە كاتى وەلامدانەوەى ئەم پىرسىارانەدا، لەگەل خودى خۇيدا راشكاو بىت؛ چونكە ھىچ كەسنىك ناتىبىت .

۱- كاتىك ئە كەسنىكەوە رووبەر ووى رەخنەبەك دەبىتەوە، ئايە ھەست بە توورەيى و نانارامى دەكەبىت؟ ياخود راستەخۇ، بە ھەر ئامرازنىك بىت، دەست بە بەرگىكرەن لەخۇت دەكەبىت؟

- ۲- ئايا كاتىپك وتەيەك يان خالىكى بەرانبەرە كەتت بەدل نابىت،
گفتوگۈكەي بى دەپرېت؟
- ۳- ئايا بەرانبەر كەستىكى لە خۇت پلە و پاىە بەرزتردا، لە كۇمىانيادا،
ياخود لە شۈينى كار كرددتدا، ھەست بە دوودلى و جۇرىك لە ترس
دە كەيت؟
- ۴- ئايا لە كاتى رادەرپرېندا، لەوہى كە بۇچوونە كەت پەسەند نە كرىت،
ھەست بە ترس دە كەيت؟
- ۵- ئايا زياتر لەوہى گویدە گرىت، قسە دە كەيت؟
- ۶- ئايا شىۋازى مامەلە كرددست لە گەل بەرئوبەرە كەتدا، بە تەۋاۋى
پىچەۋانەى شىۋازى مامەلە كرددتتە لە گەل ئەۋانەى كە لە گەلتدا كار
دە كەن؟ واتە: لە سەر بناغەى پلە و پاىە و دەستەلات مامەلە دە كەيت،
نەك لە سەر بناغەى ئەۋەى كە ھەموو مرقۇفە كان يە كسانن؟
- ۷- ئايا كاتىپك يە كىك لە كۆرىكدا گفتوگۇت لە گەل دە كات، بابە تە كان
بە شىۋەيە كى كەسى وەردە گرىت؟
- ۸- ئايا كاتىپك خەلكى پشتىگرېت ناكەن، پشتىۋانى بۇچوونو
سەرئە كەنت ناكەن، توورە دە بىت ياخود دە پەشۈكۈيت؟
- ۹- ئايا ھەمىشە جەزت بە بېستى پياھەلدان و ستايش كرددنە؟ ئەۋەرى
ھەۋلى خۇت دە دەيت؛ بۇ ئەۋەى خەلك ستايشت بگەن؟
- ۱۰- ئايا ھەمىشە خۇت بە كەسانى تر بەراورد دە كەيت؟ ھەست بە
نارامى و دلخۇشى دە كەيت، كاتىپك لەۋانى تر باشتىر بىت؟ ھەست
بە گرزى دە كەيت، كاتىپك كەسانى تر لە تۇ باشتىر، چ لە روۋى
ناۋيانگەۋە، ياخود لە ھەبوۋى بە ھەرەيە كدا بىت؟
- مژدە تان دە دەمى كە من لەم تاقى كرددنە ۋەيەدا، يە كەمىنى
دەرنەچوۋانم، جا دواتر بۇم دەر كەۋت كە خۇبە گەۋرە دانان، بابە تىكى

زور ترسناکه و پیغمبر (د.خ) راستی فرموده کاتیک فرموده تی: الا
 يدخل الجنة من كان في قلبه مثقال ذرة من الكبر (واته: ناچینه
 بههشتهوه، شه کهسهی به نهاندازی گهربلهیهک، لوتبه رزی له
 دلنا ههینت.

پرسپاریکی گرنک دپته کایهوه: چون خاکیبوون بنوینم؟
 به کورتی، نووسینه کانی پینشوو پینجهوانه بکهرهوه. معنه جیکی روون
 و ناشکرات بۆ خاکیبوون دهست ده کهویت. قسه به خه لکی مهیره،
 به لکو بیده نگیه، ناخر قسه کهی تو له هی شهوان گرنگر نییه،
 زیاتر گوئ بگره وه که له وهی قسه ده کهیت. له مامه له کردن له گهل
 ناسته جیاوازه کانی خه لکدا، جیاوازی (له ههست و سوزی ناخندا)
 مه که، (واته له گهل سعودیه کدا به شتوازیک مامه له بکهیت و له گهل
 هندییه کدا به شتوازیکی ترا)؛ چونکه ستایشکردنی خه لک، گهشه به
 له خۆباییبوون له ناخندا ده دات.

له کوتاییدا بیرری خۆتی بهینه رهوه، نه گهر خاکیبوون و
 خۆبه کهمزانینت له ناستی پهروه، دگاردا، له خاکیبوونینکی کرداری
 روون بهرانبهر به دیهترلوانی خودا رهنگ نه داتهوه: شهوا بزانه که
 خاکیبوونت بهرانبهر پهروه دگار کیشهی تیا به و ناتهواوی تیکه و توهوه.
 شهوه خۆبه کهمزانیینکی خه یالیهه؛ چونکه خۆبه کهمزانیینی راسته قینه
 بهرانبهر خودای گهوره، خاکیبوونیش بهرانبهر خه لکیش واجب ده کات.
 بویه ناختمان رانیین تاوه کو کار له کار نه ترازواه.

سهیری زیاتنامهی پیغمبر (د.خ) بکهن له گهل هاورئ، نافرته،
 مندال و تمنات له گهل نه یاره کانیشتیدا له هه موو که سیکێ تر خاکیر
 بووه. خاکیبوون به سه ره موو خووره و شتیدا زال بوو بوو.

دەتەوئیت سالى داھاتوو، بېيىت بە چى؟

سېفەتلىكى ھاوبەش كە لە ھەموو كەسە سەر كەوتوو و بە ھەرمەندەكاندا دەبىنرېت، بە بىن ھىچ ھەلاوئىردىنىك و جىاوازييەك، برىتييە لە: (بوونى ئامانچ، خولياى بلند و پايدار كە دەروونەكان ھۆگريان دەبىت و پلاتى بۇ دادەريزىت و لە پىناوى بەدبەھانىياندا كۆشش دەكات). ئەو ھەندە بەس نىيە كە ئامانچىك ھەبىت، بەلكو پىويستە ئەم ئامانچە بگۆردىت بۇ داھىنان، دەروون ھۆگري بېيىت و خۆشەويستى بۇ ئامانچەكە بە جۆرىك بىت، مەرۇف لە پىناويدا كار بىكات و چىزى لىئو ھەربگريت، دەبىنپىت ئەم خاسىيەتە لە ھەموو كەسە بە ھەرمەندەكانى وەكو بانگخووازان، بازارگانان، داھىنەران و كەسانى تىرى ھاوشىئەياندا بوونى ھەيە. بۇيە پىويستە ئامانچەكانت لەو بوارە دا بىيىت كە خۆشتەوئىت. بۇ نموونە: ئەو كەسەى ھەزى بە وئىنە كىشانە، پىويستە ئامانچەكانى لە بوارى وئىنە و ھونەردا بىت، ھەروەھا ئەو كەسەشى ھەزى بە قايلكردن و قەناعەتپىكردننى كەسانى ترە، پىويستە ئامانچەكانى لە بوارى فرۇشگا، ياخود پارىزگارى و دادگادا بىت و ھەروەھا بەم شىئەيە... بۇ ئەوئى ئامانچ بەرھەمدار بىت، چوار توخمى سەرەكى ھەيە كە پىويستە لە ئامانچەكەندا بوونى ھەبىت:

۱- پنیوسته ئامانجه کەت دیاریکراو بێت، هەروەها بېیوێت. نابێت بلیت: «ئامانجه کەم ئەوەیە دەولەمەند بێم». بەلکو پنیوێستە بلیت: «دەمەوێت ئەوەندە ریاڵ دەستکەوتی ماددی بە دەست بهێنم».

۲- پنیوێستە ئامانجه کەت بە دەستھێنانی دژواریت و بەرھەنگاری تێدا بێت. بەلام لە هەمان کاتیشدا ئەستەم نەبێت.

۳- پەپوێندی بە ئامانجه گەورەکانی زیانتهوێ هەبێت.

۴- پنیوێستە کاتەکی دیاریکراو بێت. بۆ نموونە بلیت: «ئامانجی من ئەوەیە، لە سالی داھاتوودا دوکانیک لە بواری دیزاینی ناوالمدا بکەمەوێ». کاتی بە دەستھێنانی ئامانجه کەت بە کراوەیی بەجێ مەھێلە؛ چونکە ئەمە دەبێتە هۆی ئەمەیلی و دواخستن. پێشنیار دەکەم لەو رۆژەی ئامانجه کەت دەنووسیت، تەنیا هەنگاوێک بەروێ-هەرچەند هەنگاوەکە بچووکیش بێت- ئەنجام بدەیت؛ چونکە هەمیشە هەنگاوی یەکەم، یارمەتی بەرەوئامبوون دەدات. بۆ نموونە، ئەگەر ئامانجیکت بۆ کردنەوێ فرۆشگایەکی وێنە شێوە کاریبەکان دانە، پەرۆ بیرۆکەکانت بە وەرگرێتی نرخێ کرێی فرۆشگا بازارگانییەکان دەستپێکە، یاخود لە ئێنترنێتدا بە دواي بابەتە کەدا بگەرێ، هەنگاوی یەکەم زۆر گرانگە؛ بۆیە پشتگوێی مەخە و راستەوخۆ دەستپێکە.

پەيامێک بۆ دایک و باوکان: هەولبەدەن کە بزانن ئاراستە و خولایای منداڵە کاتێان چییە؟ هەروەها چ بواریکیان خۆشدەوێت؟ بە شێوەیەک ئاراستەیان بکەن کە بواری ژانیان هەمان ئەو پوارە بێت کە خۆشیان دەوێت و حەزێان لێیەتی. هەروەها دووریکەونەوێ ئە زۆر لێکردنیان لەو بواریە پێیان خۆش نییە؛ چونکە خۆش نەویستی ئەو پوارە ی تێدا یە، گەورەترین بەرپەستە

بۇ بەھرەمەندىبوون ئىنى. لەۋ بۈرەي خۇشت ناۋىت. سەردە كەۋىت.
بەلام بەھرەمەند تايىت.

پىشتىار دەكەم كە ھەمۋو كەسنىك. بۇ ماۋەي تىۋو كاتزىمىر.
بۇ نوۋسىتى ئامانچەكەتەن بە وردى بۇ سالى داھاتوو، لە
جىڭگايەكى ئارامدا داۋىشش. لەۋانەيە ئەم داۋىششە، بېيىتە خالى
ۋەرچەرخاندنى ژىانتەن.

۱. اسپارده رەمەزانییەکان

۱- کاتیک بۇ نوپۇزى تەراویخ، بۇ مزگەوت دەچیت، گرنىگى بەۋە
بىدە ئۆتۈمىيلەگەت لە شۈيىنىگدا رابگىرىت گە بۇ دەرچوونى
ئۆتۈمىيلەگانى تر، نەبىتە رېگر. بىۋىست ناکات پاداشتى نوپۇزەگانت
بە ھۇى نازاردانى برا موسولمانەكانتەۋە لە كىس بدەيت و
بەرزەۋەندىيەگانى ئەۋانى تر رەچاۋ نەكەيت، بەۋەى ھەركاتىك
ويستيان ئۆتۈمىيلەگەيان بچولننن؛ بەھۇى ئەۋەى تۈۋە ئەتۈانن.
ھەۋل بىدە ئۆتۈمىيلەگەت لە شۈيىنى تاييەتپىدا رابگىرىت، ئەگەر
دوۋرىش بىت لە مزگەۋتەگەۋەنەمەش دەرۋەتیکە بۇ بە پى
رۋىشتن، جۈرىكە لە ۋەرزىش؛ بۇ ئەۋەى خوداردنى بەربانگ زووتر
ھەرس بگەيت.

۲- با نوپۇزى تەراویخ لە بەجىھىنانى نوپۇزى بەيانىدا نەبىتە رېگر؛
چۈنكە نوپۇزى بەيانى فەرزە، بەلام تەراویخ سۈننەتە، فەرزىش
لە سۈننەت لە پىشتىر، گرنىگر و پاداشتى زۇرتىرە. بەراستى
سەبىرم پى دىت گە مزگەۋتەگان لە گانتى نوپۇزە فەرزەگاندا،
بەو شىۋەيەى نوپۇزى تەراویخ قەرەبالغ نابن! لە گانتى تەراۋىخدا،
رېزى نوپۇزخوینان تا بەردەرگای مزگەۋت درىزۇ دەبىتەۋە، كەچى
لە گانتى نوپۇزى بەيانىدا تەنبا رېزىك ياخود دۋانن! ئەۋەش

كىشى يەكە لە چۆنىەتى تىگە بىشتن لە لەپىشتىرىيەكان.. لە كانگای دلمەو، خودازپارى ئەووم بىنىم كە رىزى نوپۇزخوینان، لە نوپۇزى بەيانىدا تا بەردەرگای مەگەوتەكان درىژ بىیتەو!

۲- با رۇزووگرتىت، رۇزووگرتىكى گشتىيانە و باو نەبىت، واتە: تەنيا دووركەوتەو لە خوداردن و خوداردنەو بىت، بەلكو هەول بدە بە ئاستى رۇزوى تايبەتەكان بگەيت. ئەو رۇزووگرتە، رۇزوى تەواوى ئەندامەكانى جەستەيە، واتە: زمانىت لە زەم و غەيبەتكردن بەرۇزو بىت، چاوت لە بىنىنى شتى نەشیاو و گویت لە بىستى هەموو ئەوانەى حەرمان بپاريزىت، ئەگەر بەم قۇناغە گەشتىت، ئەمە پىتى دەوترىت: (رۇزوى تايبەتەكان)، ئەمەش رۇزوى دلە. با دلىت لە هەر حەسوودى، رق لىبوونەو، كىنەيەك و هەرەها لە هەر ڤازىك كە سوودى بۇ قىامەت نىيە، بەدووربىت.

۴- وازەينانت لە جگەرەكيشان بەدرىزايى رەمەزان؛ بەلگەيە لەسەر توانای تۆ بۇ ئەوەى بە يەكجارەكى واز لەو ئاكارە بھىنىت. كارەكە تەنيا پىوېستى بە برپاردانى خودى خۆت هەيە و رەمەزانىش باشتىرەن هەلە بۇ برپاردان.

۵- زنجيرە دارماكان، ئاى تۆ چووزانىت كە زنجيرە دارماكان چىنن..! لىم بگەرئىن بلىم: «ئايە هەموو زنجيرە دارمايەكان، بەس لە رەمەزاندا هەن؟!» پىشتىار دەكەم، ناوى ئەو زنجيرە دارمايانەى كە حەزى پى دەكەيت، وەرېگرىت و دواى رەمەزان بىيانكرىتەو، ياخود دووبارەكەيان كە لە كەنالەكاندا بەدرىزايى سالاكە لى دەدرىنەو، سەير بگەيت.

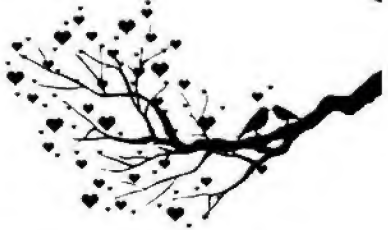
۶- بازارەكان.. نامەويت توندرو دەرىكەوم، بەلام باشتروايە كە لە رەمەزاندا، لە بازار كەردنى شەوانە دووركەوتەو؛ چونكە بە راستى

شنانیکی تیدا روودهدمن که شیاوی ئەم مانگه پیروژه نین، بو
 بهدهستهینانی هەر پێداویستییه کیش، باشتر وایه بهیانیاں بچن؛
 چونکه کهشه که لهو کاتانهدا، ئارامتر و باشتره.
 ۷- تهمبهلی، بێتاقهتی، ههلهچوون و میزاجییەت.. بهخودا مانگی
 رهمهزان له ههموو ئەم سیفەتانه بهدووره.
 خودایه گیان! نوێژ، رۆژوو، پهرستش و شهونویزمان لێ قبول
 بکه، بهراستی هەر خۆت دلسۆز و میهرهبانیت.

بەشى سىيەم
پازەگەلىك بۆ ئاومز و بىر

زۆرىي بۈنۈھەران جياوازيان ھەيە لە بۆچوونياندا

فرىشتەكانىش جياوازيان ھەيە: (فرىشتەى سزادان و فرىشتەى مېھرەبانى بۆچوونى جياوازيان ھەيە لەسەر كەمىك كە سەد پىاوى كۆشتووە).

پىڤەمېھەران (سەلامى خواپان لەسەرىت) جياوازيان ھەيە: (داود و سولەيمانى كۆرى، لەننۋان دوو ژندا كە ھەريەكەيان لەسەر ئەوێ كە دايكى منداڵىكن و كىشەيان ھەيە، بۆچوونيان جياوازه).

ھاوھەلان بۆچوونيان جياوازه: (ئېنىو عومەر، بەوھ ناسراوھ كە دەبىت كار بە ئەركەكان بكرىت، ئېنىو عەباس، بەوھ دەناسرىت كە دەبىت كار بە مۆلەتپىندان بكرىت. ھەردوو كىشىيان لە گەورە پىاوانى ھاوھەلان)، ھەروھەلا ئە نىوان ھاوھەلانیشدا لە زۆر بواردا بۆچوونى جياوازيان ھەبووھ. بۆ نموونە: ئەوھ شتىكى زۆر روون و ئاشكرابە كە ئەبۈبەكر و عومەر لەسەر مامەلە كردن لەگەل ھەلگەراوھەكاندا دەبىت چۆن بچولئىنەوھ، ھەركەس ئەو بابەتە بخوئىتەوھ، زياتر ئەوھى بۆ دەردەكەوئىت. لىرەدا بوارى ئەوھ نىيە بەدرىژى باس بكرىت.

بۆچى ئەم ھەسوو نمونانەم ھىناوھتەوھ؟ بۆيە بەوشىوھە نمونەم

هناوه نهوه: بۇ نهوهى بۇتان روون بېننهوه كه بۇچوونى جياواز، شتيكى ئاسايى و ريگه پندراوه، لههه مان كاتيشدا چاوه روانكراوه، رهوشتيكى مرويه و خوندای پهروهردگار لهنيوان مروفه كاندا داپناوه، نهانته لهنيوان باشترين مروفه كاتيشدا بوونى ههيه.

بهلام نېستا كاتى جله و كودنى نهه نهسه سهركه شهيه و نهه پرسياره به دواى خويدا ديتيت: چون مامه له له گهل بۇچوونى جياوازدا بكهين؟

با نمونه يه كى كرده يى بهيننهوه: كاتيك له گهل كه سينكا له سهر بابته تىكى ديارىگراو يان هه لوئسته يه ك، بۇچوونى جياوازته دهيت، ئايا نهه ناكوكى و جياوازيه، كه يشتووه ته ناستى رقليبون و دزايه تىكردن؟ يا خود ناستى جوئندن؟ ئايا ده گاته ناستى په بوهندى چهراندن؟ ئايا ده گاته نهه ناستى كه كهسى بهرانيه، له سهر نياز، بيروباوه و ئايىنى تۆمه تبار بكرىت؟ نه گهر بگاته نهه ناسته، نهوا بزانه نهه دزايه تىكردن و ناكوكيه له سهر مهتهه ج و ريبازى هاوه لان نيه: چونكه نهه مهتهه جه نيه كه بۇ شكۆمەندى تۆمەت دهياتويست، دهينين هاوه لان له زور بابتهدا جياوازيان هه بووه، بهلام دله كانيان يه ك بوون. ههركيز يه كريبان كافر نه كردهوه. ههروهها يه كترىيان به نياز خراپى و گومرايى تۆمه تبار نه كردهوه، سهره راى نهه جياوازيانهش، زور ريز و خوشهويستى لهنيواناندا هه بووه.

كېشه بهره تيه كه نهوه يه ههنديك له خهلكى، ئامانجيان نهوه يه كه ههيشه بۇچوونى جياوازيان ههيت و ديدىكى رهخه گرانه يان ههيت، ئامانجيان نهوه يه بهى ههلايىردن، له سهرجه م بواره كاندا بۇچوونيان جياوازييت، بهلام نه گهر كاريك بېته پيشهوه، جيگه ي

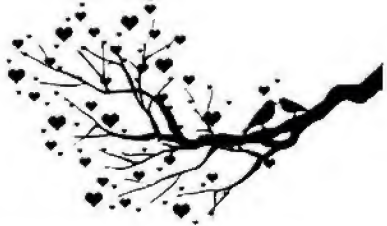
جیاوازی بیت، با کارئکی سه ره کیش نه بیت، شهوه کاره ساتئکی
گه وه ره ووده دات و نئتر تومه ته کانی به کافر کردن و له ریدره چوون
دهستپنده کهن! نامانجی نکولیکردن له بوونی جیاوازی، نامانجئکی
نادروست و خه یالییه. هه رگیز نه خه یالسهش نایه ته دی؛ چونکه
ئیمه مروئین، که واته نامانجی ریگه پندراو لهو کاره دا چیه؟ نامانج
له بوچوونی جیاوازه وهیه که به ریزه وه له گهل شه جیاوازی یانه دا
مامه له بکه یین.. شه بوچوونه ی پئشه و (ئه یی جه نیفه) جیه جی
بکه یین که ده لئیت: «بوچوونی راست، نه گه ری هله ده رچوونی لئ
به دی ده کریت و بوچوونی هه لهش، نه گه ری راست ده رچوونی لئ
ده کریت».

نامانجی شه وهیه که له سه ره شه یاسا ئالتو نییه له گهل یه کتریدا
هه لسه کوته بکه یین؛ (شه وهی له سه ری هاو راین، تیا دا هاو کار یین.
لئبوره دبین به راتیه ره شه کاره یشی بوچوونمان له سه ری جیاوازه).
به دا خه وه، رۆژئاوا شه بنه مایه ی به کرده یی کردووه، به لام
ئیمه شه سه رده مه شدا به کرده ییمان نه کردووه. له گهل بوونی
شه هه موو جیاوازییه زمانه وانئ، ژینگه یی و ئایینی یانه یاندا، توانیو یانه
له سه ره شه کارانه ی که له سه ری هاوده نگن، هاوکاری یه کدی
بکه یین. شه وه تا شه وان، شه مرؤ به یه ک دراو مامه له له گهل یه کدی
ده کهن! له گهل شه وهی شه کارانه ی که ئیمه ی موسولمانان به
یه که وه ده به ستئته وه و هاو راین له سه ری، زۆر تره لهو بایه تانه ی که
رۆژئاوا ییه کان له نیو خۆ یاندا له سه ری هاوده نگن، به لام چی بلئیم
که نینگه یشتن له راجیایی له نیوانماندا نادیاره؟

من وه ک خۆم، نه سو فی، نه سه له فی، نه وه هابیم و هه ره ها
نیخوائیش نیسم، هیچ کام لهو گرو یانه نیسم. من موسولمانم و

نەوانەى كە دەلنن: «أشهد أن لا إله إلا الله وأن محمدا رسول الله»، وهك موسولماننك مامەلەيان لەگەلدا دەكەم، ئىترىا واز لە تۆمەت بەخشىنەوه و يەكدى تۆمەتباركردن بھەننن.
ھەر يەو بۆنەيمو دەلنم: داواى لىبوردن لە ھەموو ئەو كەسانە دەكەين كە لەگەلماندا بۆجوونيان جىاوازە، بۆجوونى جىاوازى نىوانمان، خۆشەويستى نىوانمان لانايات.

نایا دهکرت له به نزیخانه کار بکهه!!

خودای گهوره به مووسای فرموو: (أَنْ أَضْرِبَ بِفَضَالِكَ الْبَيْخَرَ
فَأَنْفَلْتُ فَكَانَ كُلُّ فِرْقٍ كَالظُّرْدِ الْعَظِيمِ)، کاتیک مووسا ویستی به
دهریاکه دا تیهه بیت به گوجانه کهی دهستی به دهریاکه دا کیشا.
بهه موعجیزه گهوره به، به لام نایا بوجی خودای گهوره دهریاکه ی
بو مووسا نه کردهه بی نهوهی به گوجان پییدا بکیشیت؟

خودای گهوره به حه زه تهی مریه می فرموو: (وَهَرَى إِلَيْكَ
بِحُذِّعِ التَّخْلَةِ تَسَاقُطُ عَلَيْنِكَ رُطْبًا جَنِيًّا)، هیچ که سیتی تاسایی
به هموو هیزیکه وه ناتوانیت دارخورما راهه شینیت و خورماکه ی
لنیکاته وه؛ چونکه قه دی دارخورما به هیزه و ناجوولیت. چی ده لین
دهرباره ی نافرته تیکی دوو گیانی شه کهت و ماندوو؟ بوجی خودای
گهوره، خورماکه ی له داره که لینه کردهه، بی نهوهی حه زه تهی
مریه به جوولاندنی داره که هه سیت؟ نایا هه ردوو کرداره که
موعجیزه ن؟

پنجه مبر (د.خ) له هه وهرزیکه حه جدا، بو لای دهیان کهس
دهریشته و بانگهیشته ئیسلامی ده کردن، بو لای خه لگی تائف
چوو و تووشی لینان، سوو کایه تی و نازاریکی زور بوویه وه، تا نهوهی
که خوین له پیی پیروزی چوره ی کرد، به لام دواتر له لایه ن

پشتیوانان (الانصار) وه، دهروویه کی ناسووده بی و خوشی لیکرایه وه. سهرنج بده، نهوان خویان هاتنه خزمه نی پیغمه مبر، دهستی پشتیوانیان له خزمه تی دانا و پالپشتیان لیکرد. نهی یانه بؤچی خودای گه و ره وازی له پیغمه مبره که ی خوی هینا که بهو شیوه به تووشی بازار و نهشکه نهجه بیت و دواتر دهستی پشتیوانی و رزگاری به رنگایه کی جیاوازتر لهو رنگایه ی که پیغمه مبر (د.خ) گرتبوی، پیتی به خشی؟

گه نچیک دینه لام که هیننا هاوسه رگیری نه کردوه و له سهره تای قوناغه کانی زیانیدایه و دهلیت: «بارودوخم سهخت و ناهمهواره، هیچ کار و کهسابه تیکم نییه، چی بکه م؟» کاتیک پیشنیاری نه وه ی بؤ ده که م که بچیت ههر کاریک دهستی ده که ویت بیکات، ته ناهت نه گهر له ویتسه یه کی به نزینش بیت، باشتره له وه ی که له ماله وه دانیشیت. بهم شیوه به وه لامم ده دانه وه: «مه گهر مووچه ی کارمه ندیک که له به نزیخانه کار بکات، چی له من ده کات؟ من کار و موچه یه کی له وه باشترم ده ویت که لیه وه ده ستپیکه م».

خوشکینک دینه لام و دهلیت: «خیزانه که م ده رگای هه موو شتیکیان به روومدا داخستوه. نه کار، نه هاوسه رگیری، نه ئازادی». کاتیک پیشنیاری گردنی ههر کاریکی بؤ ده که م که بیکات، ههر شتیک گهر زور سادهش بیت، بؤ نمونه: دانانی پیگه یه که له سه ر نینه رنیت، جیگه یه که هیوا و حهزه کانی تیندا کوبکاته وه، نووسینی به خشان و ناردنی بؤ رۆژنامه کان و بلا کردنه وه یان، یان کارگه یه کی بچووک له ژووره که تدا دروست بکه و به ره مه کانت به هاوری و خیزانه که ت بفرۆشه، راسته وخو

وهلام ده‌دانه‌وه و ده‌لنیت: «نه‌مانه چی به من ده‌کهن؟ من له‌مانه
باشترم ده‌وینت. نام‌وینت به‌م کاره ساده و ساکارانه ده‌ستپینیکه‌م و
خووم به شتی بی‌هوده‌وه ماندوو بکه‌م!».

به‌و که‌سانه ده‌لنیم: کاره ساده‌کانتان ده‌رگای زورتان بۆ ده‌کاته‌وه
که نه له ژماردن دین و نه هرگیز بیریشان لی‌کردوونه‌ته‌وه.
خودای گه‌وره ته‌نیا شه‌وه‌ی له به‌نده‌کانی ده‌وینت که ببینیت
کار ده‌کهن. دواتر به ری‌گایه‌کی تر که هیچ په‌یوه‌ندییه‌کی به
کاره‌که‌یه‌وه نییه، به ناسووده‌یی و کام‌هرانیی ده‌گه‌یه‌نیت، هه‌روه‌ک
چۆن خورما‌که‌ی بۆ هه‌زه‌تی مه‌ریه‌م خسته خوداره‌وه، ده‌ریا‌که‌ی
بۆ موسا که‌رت کرد و پشتیوانی له محمه‌د (دخ) له ری‌گای
خه‌لکی مه‌نده‌وه کرد.

یاسایه‌کی زیرین: کار شتی‌که و نه‌جام شتی‌کی تر، تۆ له‌سه‌رت‌ه
کار بکه‌یت، نه‌جامیش به ده‌ست خودای تاک و میهره‌بانه. (اَوَّلِي
اَعْمَلُوا فَيَسِّرَ اللَّهُ عَمَلَكُمْ).

سه‌رنج: به‌لن، ده‌کرنیت له به‌نزیخانه کار بکه‌یت و ره‌وایه.
شه‌وه‌ش کاره، وه‌ک هه‌ر کارێکی تر، کاریش هه‌ر چیه‌یه‌ک بیت،
له ری‌ز و شکوی ئینسان که‌م ناکاته‌وه، به‌لکو زیادی ده‌کات.
کارکردنی هه‌ر که‌سێک له به‌نزیخانه، زۆر باشتره له بی‌کارێکی
مستی ته‌وه‌زهل که له ماله‌وه دانیشه‌وه و هیچ کارێک ناکات.

ئایا دەتەوئیت لەخۆبایی بیت؟

فەرموون لە گەل ئەم پێکھاتە ئەفسووناویەدا... ئەم ھەنگاوانە جێبەجێ بکە، بەبێ هیچ دوودلییەک، دەبێتە کەسێکی لەخۆبایی. دلتیات دەکەمەوێ ئەگەر خۆیشت ھەستت بە لەخۆباییبوونی خۆت نەکرد، ئەوا دەورووبەرت بەوشێوەیە دەبینن. بەلام تۆ نازانیت و ھەستی پێناکەیت.

۱- ھەمیشە بە دواي ئەوەدا بگەرێ کە خەلکی ستایشت بکەن، ئەمەش وات لێدەکات ھەست بەوە بکەیت کە تۆ کەسێکی تەواو جیاوازی و شایانی ئەو ستایشکردنەیت. ھەروەھا وا بیربکەیتەوێ کە تۆ ئەو کەسە باشترین کە ستایشی کردوویت و پیاوێدەلداویت.

۲- تیشک بخەرە سەر ئەوێ کە لە خەلکی باشترین. کاتێک بە کەسێک دەگەیت، سەرنجی زیاتر بخەرە سەر ئەو لایەزانە ی کە تۆ تیایدا سەرکەوتووتریت، بەلام بۆ کەسی بەرانبەر زیاتر سەرنجی خالە لاواز و نەڕێنییەکانی بدە. بەم شێوەیە، ھەست دەکەیت کە تۆ ئەو باشترین.

۳- ھەولێ گۆڕینی خەلکی بدە و وایان لێبکە وەکو خۆت بن، بەلام بێگومان لە ھەر باریکدا بیت، تۆ لەوان باشترین، ھەروەھا ھەولێدە کە گەشە بە خەلکی بدەیت؛ بۆ ئەوێ کۆپیەکی

دەقوادەقی خۆت بن.

۴- بە دواکەوتن و شکستی کەسانی دیکە دلخۆشە. شکستی ئەوان، سەرکەوتنەکانی تۆ و پلەبەرزیت زیاتر دەرەخات و واتلێندەکات لە مەیداندا جیاوازتر دەرکەویت.

۵- ئەوپەری هەولت بدە بۆ بەرگریکردن لە خۆت بەرانبەر هەر رەخنەیهک کە رووبەر ووت دەبێتەوه. هەر بەراستی ئەو مەرفە بەست و نیگەرانیانە کێن کە رەخنەت لێدەگرن؟ بە چ مافیک رەخنە دەگرن؟ نایا نازانن تۆ کێیت؟

۶- لە گفتوگۆدا لە خەلکی بێرەوه. ئەوهی تۆ دەتەویت بیلێت، زۆر گرنگترە ئەوهی ئەوان بۆ و تن پێیانە. دوورکەوتنەوه لە قەکردن لە گەل خەلکدا، ئامازە بۆ بوونی زانست و زانیاری و جیاوازیبوونت دەکات. هەمیشە وا بکە کە لە هەر کۆر و کۆبوونەوه یە کدا دانێشتیت، قسە و گفتوگۆکان زیاتر هی تۆ بن و کۆرە کە زیاتر لە دەوری تۆ و قسەکانت بخولێتەوه، بەلام بێرت نەچیت تۆ هەمیشە باشترینی ئامادەبووانیت و هەرۆهە مافی ئەوەت هەیە کە زۆرترین قسە بکەیت!

(حەسەنی بەسری)، دەرپارە ی خاکیبوون و خۆیە کەمزانین دەلێت: «خاکیبوون، ئەوهیه کە لە مال چوێتە دەرۆه و چاوێ بە هەر کەسیک کەوت، وا دابنێیت ئەو کەسە لە تۆ باشتر و چاکترە».

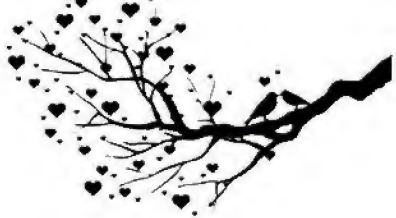
(ئیمامی غزالی) دەفەرموویت بە دەستکاریهوه: «ئەگەر کەسیک لە تۆ گەورەتر بوو، بە خۆت بلی: (ئەو لە ئیسلامەتیدا پێشی من کەوتوو، بەهۆی ئەمەنە کەبەوه خێر و چاکە ی لە من زۆرترە). ئەگەر لە خۆت بچوو کتر بوو بلی: (ئەو گوناھ و

تاوانی له من كه متهه. نه گهر زانست و زانیاری له تۆ زیاتر بوو
 بلی: (بههوی زانسته كه یهوه، نهو له من باشتره)، نه گهر له تۆ
 نه زانتر بوو بلی: (نهو له من باشتره؛ چونكه نه زانین، له زانستی
 بن كردهوه باشتره، ههروهها بوونی زانست له رۆژی قیامه تدا
 ده بێته بهلگه و شایهت به سهه خاوه نه كه یهوه)، نه گهر كه سیكت
 بینى له تاوان و خراپه كاریدا بوو، به خۆت بلی: (لهوانه یه خودای
 بهروهردگار، ناخیره تی نهو به خیر تهواو یكات، بهلام هی من
 به خراپه)».

براکانم! دهسا با نه موومان خاکی بین. به خودای گهوره، زۆر
 كه سم به خۆشمهوه- بینیهوه كه تووشی جۆریك له جۆره کانی
 خۆیه سه ندی و خۆبه گهوره دانان بوون. هه ندیکیان درکی پنده گهن
 و زۆرینه یان نازانن كه تووشی نهو به لا و نه خۆشییه بوون.
 به راستی خۆبه گهوره زانین، یه کتیکه له نهینیتیرینی نه خۆشییه کان،
 بهلام ترسناکترینیانه. ههروهها ناچیت به هه شتهوه، نهو كه سهی
 به نه ندازهی گهر دیله یه ک خۆبه گهوره زانین و لوتبه رزی له دلیدا
 هه بیت!

ئایا ئافرەت مەرۆڭە؟

پرسیارێک بۆ ماوه یەک زۆر. خەلکی ئەوروپای سەرقال کردبوو، لە ساڵی (٥٨٦)ی زاینیدا کۆبونەوەیەکیان بۆ بەدواداچوون لەم پرسیارە: «ئایا ئافرەت مەرۆڭە؟» دواى مشتومڕێکی زۆر، گەشتە ئەو ئەنجامەى کە ئافرەت بۆ خزمەتکردنى پیاو دروستکراوە! (٣٠) سال تێپەڕى نەکرد بەسەر ئەم کۆبونەوەیدا کە پێشەوای مەرۆقایەتى؛ محەممەد (د.خ) هات و یە جیهانى راگەیاند کە: «ئافرەتان هاوتای پیاوانن»، رایگەیاند کە: «ئافرەتى باش؛ مایەى کامەرائى مەرۆڭە»، هەروەها فرمابوو: «ئافرەتان وەکو شووشە وان و ئەگەلیاندا نەرم و نیاڤن (رفقا بالقواریر)، محەممەدى کورێ عەبدوللا، رزگارکەر و ئازادى بەخشى راستەقینەى ئافرەت!

بەگوێرەى ئەو خۆیندنەو سادانەى کە کردوومن، بۆم روون بوو تەو کە لە سەردەمى پێنجەمبەر (د.خ) و لە سەردەمى هاوێلاندا، پێگە و رۆلى ئافرەت لە کۆمەڵگای ئەو سەردەمدا، بە بەراورد بە رۆلى ئىستای ئافرەت لە کۆمەڵگادا، زۆر گەورەتر بوو. لەو سەردەمدا، ئافرەت هاوسەر، جەنگاوەر، بوو و لە هەمان کاتدا فرمابوو گێراوە تەو و فەتوای داو. هەروەها بەشداری کارى سیاسى کردوو، یارمەتى دادوەرى داو و راویزییەکیارو.

ہم روک ٹوم سہلہ ناماڑی بہ پیغمبر (د.خ) داوہ بہ
 تاشینی قزی لہ رۆزی حودہ بییہ دا و زور نمونہی تر . باشہ
 نہم ہموو دواکو توویہ لہم سردہ مہدا چبیہ؟ رۆلی نافرہت
 بہ جۆریک کہ مکر اوہ تہوہ کہ ہندیگ کس . وہ کو عہورت
 مامہلہ لہ گہل ناوی نافرہت دا دہ کمن! لہ کاتی خویند نہو مہدا بۆ
 وتاریکی برای بہ ریز (حسین شہہ کشی) . سہ رنجم بۆ نہم بابہ تہ
 لادرست بوو کہ بہ شینگ لہ خہلک، خیزانہ کانیاں بہ (مالہوہ)
 ناو دہ بن یان بہ (رُتہ کہ) بانگ دہ کمن، ہندیگی تر بہ
 (نافرہت)، یاخود (ادیکی مندالہ کان) بانگی دہ کات! باشہ بۆچی؟
 بۆچی پیواں لہ ناو ہاورنگانیاں دا خیزانہ کانیاں بہ ناوی خویانہوہ
 بانگ ناکہن؟ نابا ناوہینائی نافرہت، عہورت و عہیہ بہ؟ نای
 پیغمبری خودا، کاتینگ یہ کینگ لہ ہاوہ لان پرسپاری لیکر دیت:
 کئی خوشہ ویستترین کہسہ لہ لات؟ پر بہ دہنگت و بہرائہر
 ہموو خہلک فہرمووت: «عائشہ». نازانم! بنچینہی عہیب و
 شہرمہ زاری ناو بردنی ہاوسہرہ کہ تدا لہ چیدا بہ؟ یاخود حیکمہت
 لہ ناوہینائی خوشکہ کہ تدا چبیہ؟

نہو شانازیہ بہسہ بۆ نافرہتان کہ یہ کہم کس ہاوہری
 بہ ئیسلام ہینا لہسہر ہموو رووی زہویدا، (ادیکہ خہدیجہ)
 بوو (رہزای خودای لہ سہریت). ہمیشہ بہ بیر کرد نہوہم لہ
 ہہل سو کہوتی پیغمبر (د.خ)، تووشی سہرسامی دہیم، کاتینگ
 بۆ یہ کہ مجار کہ لہ ئەشکہوتی حہرائہوہ وەحی بۆ دابہزی و
 بہ ترس و دلہراوکیہ کی زۆرہوہ لہ ئەشکہوتہ کہ ہاتہ دہرہوہ، باشہ
 بۆ لای کئی رۆشت؟ بۆ لای خوشہ ویستترین ہاورپی کہ ئەبوہ کر
 بوو، نہ چوو. بۆ لای ئەبوتالیبی مامی کہ بہ خینوی کرد بوو، نہ چوو،

بەلام بۆ لای خەدیجەى خێزانى چوو و لە باوەشى خەدیجەدا
هێمن و نارام بوویەوه! ئەمە چۆن مێردێکە؟ چۆن پەيوەندىیهکی
هاوسەرگىرییه؟ چ چۆره پێگهیهک و متمانهیهکە لە ئافرهتدا که
پێغه مبه‌رمان (د.خ) هه‌ستییێک‌ردووه و له‌گه‌ل خێزانه‌که‌یدا جێبه‌جێ
ک‌ردووه؟ ئێمه ئوممه‌تێکین، شانازی ده‌که‌ین که سه‌ره‌تا شتیێک
پێغه‌مبه‌ره‌که‌مان جه‌ختی لێک‌ردووه‌ته‌وه و له‌ ئایینه‌که‌یدا جیگه‌ری
ک‌ردووه، ئافه‌رت بووه. به‌لێ، په‌ر به‌ ده‌نگمان نه‌وه ده‌لێین.

ده‌لێن: ئافه‌رت نیوهی کۆمه‌له، به‌لام نه‌وه هه‌ر ئافه‌ته
نیوه‌که‌ی تریش به‌ختیو ده‌کات و پێیان ده‌گه‌یه‌نێت. بۆیه ده‌لێم:
«ئافه‌رت هه‌موو کۆمه‌له». به‌روای ته‌واوه‌تییم به‌وه هه‌یه که
شکۆی ئوممه‌تی ئیسلام ناگه‌رتیه‌وه و به‌دی نایه‌ت، ته‌نیا مه‌گه‌ر
به‌ ده‌ستی نه‌و دایکانه‌ی که به‌ته‌واوی مافی دایکایه‌تیان داوه
و هاوشێوه‌ی عومهری کوری عه‌بدوله‌زیز و سه‌لاحه‌ددینیان بۆ
هێناوه‌ته‌ دونه‌اوه.

خودایه‌گیان! ئافه‌رتانی موسولمان چاکه‌کار بکه‌یت و بیانکه‌یت
به‌ باشتیری دایکه‌کان تا له‌ داهاوه‌دا نه‌وه‌یه‌کی سه‌رکه‌وتوو
پێیگه‌یه‌نن.

بەرپرەكانى ياساكانى خودا له گەرىووندا دەكەم

(بە بۆنەى كارە نیرۆر یستییه كان كه له سالى ٢٠٠٥زدا له
بەرىتانیادا ئەنجامدران، نووسراوه)

خودا بە مەزنى و بەهیزی خۆی، ئاسمانەكان و زەوی له
ماوهی شەش رۆژدا دروستکرد-كه یەكسانە بە هەزارەها سالی
ئێمه- بۆچی؟ بۆچی بە (كن فیکون)، یاخود له چاوتر و کاندنیکدا
دروستی نه کردن؟ ئێمه په یامینکی مرقایه تییه، وهك ئهوهی به
شیوازینکی کرداری پیمان رایگه یەنیت: من له سەر زهویدا یاسا و
ریسام بۆ داناون، كه پینی دهلێن: یاسای پلهبەندی (تدرج)، ئێمه
دەكەم بە یاسایەك و له هه‌موو بواره‌كانی ژياناندا جیبه‌جی
بکړیت.

- خۆر هەلدیت و دوا بەدوای ئه‌وه ئاوا ده‌بیت، به هه‌مان شێوه
مانگیش. خودای گه‌وره ده‌سته‌لاتی هه‌بوو وایکات كه شه‌و و رۆژ
له ناکاودا رووبه‌دن، به بێ هیچ پێشهاتیک، به‌لام ئه‌مه‌ش به
پینی یاسای پله‌بەندییه.

- ئه‌و شه‌ریعه‌ته‌ی خودای گه‌وره دایه‌زانده سەر ئاده‌م، به چهند
یاسایه‌ك جیاوازه له‌و شه‌ریعت و رێبازه‌ی له ته‌وراتدا هاتوه،
ئەویش به هه‌مان شێوه له ئینجیل جیاوازه و هه‌روه‌ها ئینجیلیش

بکات، به‌لام نهمه‌ش به پنی یاسای پله‌بندیه.
 - نه‌وانه‌ی جیهاد دژ به نه‌مریکا و به‌ریتانیا راده‌گه‌یه‌نن و به کار و
 کرده‌وه‌ی نه‌شیاو هه‌لده‌ستن، تا نه‌وه‌ی که رووداو ده‌لته‌زینه‌که‌ی
 به‌ریتانیای لیکه‌وته‌وه، نه‌وان دژایه‌تی روژئاوا ناکهن، به‌لکو دژایه‌تی
 یه‌کینک له یاساکانی خودای گه‌وره له گه‌ردووندا ده‌کهن که
 بریتیه له یاسای پله‌بندیه به دوا یه‌کدا هاتن و بنیاتنانی
 شارستانیه‌ت.

به پشت به‌ستن به‌م یاسایانه، پیشکه‌وتن و گونجان له‌گه‌ل
 زه‌ویدا دروست ده‌بیت. ته‌نانه‌ت پیغه‌مه‌رانیش زاتی شکاندن،
 یاخود رووبه‌روونه‌وه‌ی نهم یاسایانه‌یان نه‌کردووه.

دواتر خه‌لکانیک دین و بیرده‌که‌نه‌وه به کوشتی که‌سانیک
 که هیچ تاوان و گوناھیکیان نییه، پیشکه‌وتن و به‌ره و پیشچوون
 له نیوان شه‌و و روژینگدا به‌دی دیت، به‌لکو له‌وانه‌یه له نیواناندا
 که‌سانیک هه‌بن که له کاروبار و کیشه‌کانیاندا پشتگیری ته‌واوی
 موسولمانان بکهن و دژی سیاسه‌تی ولاته‌که‌یان له عیراق و
 روژه‌لاتی ناوه‌راستدا بوه‌ستنه‌وه.

- ته‌نیا ناله موویه‌ک، مرۆفی پاله‌وان له مرۆفی ترسنۆک و هه‌له
 جیاده‌کاته‌وه.

- ته‌نیا ناله موویه‌ک، مرۆفی دانا و میهره‌بان له مرۆفی ترسنۆک
 و بینه‌مه‌ک جیاده‌کاته‌وه.

دانایی، واته: شتی ته‌واو و گونجاو له شوینی ته‌واو گونجاو و
 له کاتی گونجاودا دابنیت.

- باشتترین نامراز و ڕینگه یۆ فیروونی دانایی، خویندنه‌وه‌ی ژیاپی
 پیغه‌مه‌ره (د.خ). خویندنه‌وه‌کی له‌سه‌رخۆ و شارام؛ یۆ نه‌وه‌ی فیروبین

که‌ی ناشتیخوداز بین و که‌ی بجه‌نگبین، چ کاتیک لنبورده بین
و چ کاتیک توله‌یکه‌بنه‌وه، که‌ی له‌سه‌رخوبین و که‌ی به‌رگری
بکه‌بین.

پرسیار ده‌که‌م و ده‌رگای پرسیار کردن له‌هه‌موو نه‌و که‌سه‌نه‌ی
که‌نهم وتاره‌ده‌خویننه‌وه، والا ده‌که‌م: تو خودا نه‌گر پیغه‌مبه‌ری
خودا(د.خ) له‌م رۆزگاره‌دا له‌گه‌لماندایه‌بووایه، ئایا فەرمانی نه‌وه‌ی
ده‌رده‌کرد. یاخود پلانی دادنه‌ا؟ یان پیشه‌وایه‌تی نه‌و جوړه
کرده‌وانه‌ی ده‌کرد؟ تو خودا! برون زبانی بخویننه‌وه، سه‌رنجی
رووداو و هه‌لوینسته‌کانی زبانی به‌دریزایی (۲۲) سالی پیغه‌مبه‌رایه‌تی
بدنه‌ن و پیم بلین: ئایا نه‌وه‌ی بیر و بوچوونی پیغه‌مبه‌ر ده‌بوو،
نه‌گر له‌ (۲۰۰۵ز) دا له‌نیوانماندا بووایه؟

جوانترین کتییی زیاننامه‌ی پیغه‌مبه‌ر، کتییی (رێنمونی
زیاننامه‌ی په‌یامبه‌ر له‌گۆرانکاری کۆمه‌لایه‌تیدا‌ه‌دی السیره‌ النبویه
في‌التغيير الاجتماعي)یه، هی نووسه‌ر: (حنان نه‌لله‌حامه‌).
خودایه‌ داناییمان پی‌به‌خشه، به‌راستی نه‌وه‌ی دانایی
هه‌بیت، خیریکی گه‌وره‌ی به‌ده‌سته‌که‌وتوو.

جلی مایو نازادیه

من جگه ده کیشم، کهواته نازادم، جلی مایو و شورت
له پنده گم، کهواته نازادم، به گزی کچاندا ده جمه وه. کهواته
نازادم، من نازادم و من نازادم...

نازادی، داواکاری هموو کوران و کچانی نهم سهرده مهیه.
گومان لهوه دا نییه که نازادی مافی رهوای هموو مروفتیکه و
خودای گه وه به نازادی نیمه ی به دیهنناوه، به لام نایا قسه کانی
پیشوو، گوزارشت له نازادی ده کهن؟ با راشکاوانه لیتن بیرسم،
نایا نهو که سه ی دوا ی ناخوداردن، تا وه کو جگه ره یه ک نه کیشیت
به رگه ناگریت و ناسووده نابیت، نازاده یاخود کویله ی جگه ره یه؟
نهو کچه ی که ناتوانیت کچیتی و جوانی خوی بنوئینیت،
ته نیا به راکیشانی سهرنجی لاوان نه بیت، نازاده یاخود کویله ی
سهرنجر اکیشانی خه لکه؟ نایا نهو که سه ی کاتیک نافره تیکی جوان
دهینیت و ناتوانیت چاوی خوی بپاریزیت، نازاده یاخود کویله ی
چاوبازییه؟ با بیربکه ی نه وه... نایا که سی نازاد، نهو که سه یه که
چاوبازییه که ده کات، یاخود نه وه ی نایکات، کامیان نازادن؟

یاسا: اهر که سینگ، دهستی به پستی چاوپرسیتی و ته ماحه وه
بیه ستیت، ده که ویتته زه لیلی و ریسوا بوته وه، هر که سیکیش به

قناعت و بهر جاوتیر بیت، له گهل شکومندان و پاریزراواندایه. چاوچنۆکی و ئاره زوو به رستی، له راستیدا کۆیلایه تییه و هیچ ئازادییه کیان تیندا نییه. بۆ روونکردنهوهی زیاتری بایه ته که، بیر له وه رفقاره خراپانه بکهروه که بۆ ماوهی سالانیک نهجامت داو و دواتر وازت لهیتناون. ئایا ههست و کاردانهوهی دواى وازهینانیت بیردیتهوه؟ ئایا ههستت به ئازادی نه ده کرد له دیلى نهو خووه خراپانه، له دواى نهوهی لێیان رزگار بوویت؟ له راستیدا خووی خراب و ئاره زوو کان، بۆ مروفه کان نهیا کۆت و بهندن.

سهیر نهویه که تا چهنده له کۆت و بهندی ئاره زوو کانیت زیاتر ئازاد بهیت! نهوا به ندایه تى و ملکه چیت بۆ خودا زیاتر ده بیت و به پێچهوانه شهوه راسته.

لێره دا پرسیاریک دیته ئاراهه: چۆن خۆم له ژیر کاریگهری خووه خراپه کان ده بهینم؟ وهلامه کهى دوور و درێژه، بهلام لێره دا نهیا چهند خالیکى بنه رتی باس ده کم:

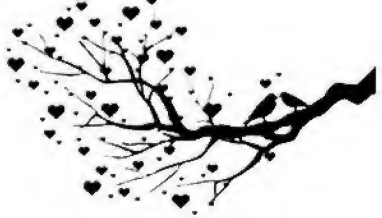
۱- پێویسته جیگره وهیه کی باش و گونجاو بۆ نهو خووه خراپه ی پهیره ی ده کهیت، بدۆزیته وه. خودای گه وه، هیچ شتیکی حه رام نه کردوه، ئاوه کو جیگره وهیه کی حه لالی بۆ داننا بیت. وازهینان له هه ر هفتاریکی نهشیاو، به بێ دانانی جیگره وهیه ک بۆ پر کردنهوه ی نهو بۆشاییه ی که له ئاکامی وازهینان لێ بۆت دروست ده بیت، سه خت و دژواره. بۆ نمونه: زۆر خودارن: ده بیته هۆی قه لهوی، جیگره وه ی نهو خووه، بریتیه له وه رز شکردن، گرنگیدان به ته ندروستی و چێزه رگرتن له خواردنه کم چه وریه کان. راهاتن له سه ر غه بیته و باسکردنی خه لکی؛ به ستایشکردن و باسکردنی چاکه کانیان له کاتی ناماده نه بوونیاندا چاره سه ر ده بیت و هه وه ها به م شیوه یه.

۲- درککردن بەوێی کە تا چەند ماوێ پرۆسە وازەینانێت
 درێژە وێ کێشا، ئارەزووت بۆ رەفتار یان خووە کەم دەبێتەو،
 یاسایە کە هەبە دەلێت: لە زۆریە کاتدا، ئەگەر ماوێ وازەینانێت
 بۆ ماوێ مانگێک یان دوومانگ درێژە وێ کێشا، ئەوا ئەو رەفتارە
 بە تەواوی لە جەستە و لە سیستەمی ژیاوتدا دەردەچێت و
 هۆگریت بۆی کەم دەکات، هەفتەکانی سەرەتا ملی شوشە کەبە
 اواتە هەستیار و سەختە، ئەم قوناغە، قوناغیکی گرانە.
 پێشنیار دەکەم ئە سوجدە وێ هەموو نوێژێکدا، ئەم دوایە وێ
 خودارەوێ بخوێنرێت:

(اللهم اغنني بخلالك عن تلك العادة و اغنني بطاعتك عن
 معصيتك و بفضلك عن سواك).

چەمکانیک پنیوستە راست بکرتنەو

(وَأَعِدُوا لَهُمْ مَا اسْتَظَعْتُمْ مِنْ قُوَّةٍ). زۆریە کات، مانای هیزی
تەنیا بە چەک و جیهاد دەبیستین و زۆر بە دەگمەنی بە مانا
گشتگیرترە کە دەبیستین. وەک لە ئایەتە کە پێشودا هاتوو
کە مانایەکی زۆر فراوانتری هەیە. ئەک ئەوەی تەنیا مانای
هیزی چەک و تەنگ یگەینەت، بەلکو بە مانای هیزی ئابوری،
هیزی زانست، هیزی راگە یاندن و هیزی شارستانیەت دێت. بۆ
زانایرتان، بەرھەمی ئەتەوێی هەموو ولاتانی عەرەبی، بە بەرھەمی
ئەتەوێی تەنیا ولاتی ئیسپانیا یە کسانە! کەواتە: هیزی ئابوریمان
کوا؟ هەر بۆ زانین، ژمارەی زانیانی لیکۆلەر لە ئەمریکا دا نیو
میلیۆن زانیە، بەراورد بە دوازدە هەزار زانا تەنیا لە ئیسرائیلدا!
کەچی تەنیا ۲۰۰۰ زانا لە هەموو ولاتانی کەنداو هەیە؟ کەواتە
ئەو هیزی زانستیمان کوا؟

فەرزی کیفایەت: ئەو کارە یە کە ئەگەر کۆمەڵێک کەس پنی
هەستان و جیەجیان کر، لە سەر کۆمەڵە کە تر لادەچیت و
واجب نابێت. ئەو نموونە یە هەمیشە بۆ روونکردنەوێ ئەم جۆرە
فەرزە باس دەکریت، نوێزی جەنازە یە، بەلام ئەم دەستەواژە ی
(فەرزی کیفایەت)، مانایەکی گشتگیرتر و فراوانتری هەیە، وەک

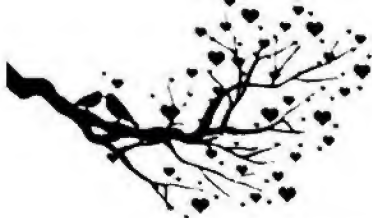

نەوێ تەنیا لایەنی عبادەت بگرێنەو. بوونی یزیشکان کە چارەسەری موسولمانان دەکەن، نەوێ لەسەر تۆمەتی ئیسلامی فەرزی کیفایەت، بوونی ئەندازیاران و دروستکەرانی چەک و تەقەمەنی، هەروەها بوونی زانیان لە پرس و بابەتە دۆنیایەکی تێدا، هەموو ئەمانە بریتین لە فەرزی کیفایەت. واتە: پێویستە لە ناو موسولماناندا کەسانێک هەبن کە توانای ئەو کارانەیان هەبێت؛ بۆ ئەوێ تۆمەتی ئیسلامی دەلەمەندتر بکەن ئەوێ کە پێویستیان بە دۆزەکانیان بێت. هێوادارم بانگخوێزان سەرنجی زیاتر بخەنە سەر ئەم مانای فراوانە (فەرزی کیفایەت)؛ بۆ ئەوێ تۆمەت لە سەربوون و خەوالوویی هۆشیار بێتەو و دەست بە ھۆکارەکانی بەرھە پێشچوونەو بگرێت. نازانم چۆن دەتوانین بەسەر ئەوێ کە بەلادەست بێن و سەربکەوین؛ لە کاتی کە لە (٢٩٠)، ئەگەر (٢٩٠) پش ئەبێت، لە ژبانی رۆژنامەماندا پشێان پش دەبەستین؛ ھەر لە ئامیز، ئۆتۆمبیل، مۆبایل، کۆمپیوتەر، دەرماتەکانمان، تەقەمەنی، جلۆبەرگ و... ھتد.

بێدە: زۆریک لە بانگخوێزان و ئیمامی مزگەوتەکان، جەنگی خۆیان دز بە بێدەیی رۆژەسمە ئاینیەکان رادەگەیەنن. رۆژووگرێتی رۆژی فلان بێدەیی و نوێژی فلان بێدەیی، بەلام زۆر بە کەمی گۆنم لێدەبێت کەبایە بێدە دۆنیایەکان بکری. واتە: ئەبوونی دڵسۆزی و خەمخۆری لە کاردا، بێدەیی، سستی، تەمبەلی و ئەبوونی بەرھەمی بۆلاوکرێوە لە جیھانی ئیسلامیدا بێدەیی. هەموو ئەم کارانە بێدەیی؛ چونکە لە سەردەمی پێغەمبەر(د.خ) ئەبوو. بە سەراسەری دەپرسم: بۆچی بانگخوێزان تەنیا سەرنج دەخەنە سەر بێدەیی رۆژەسمە ئاینیەکان و خۆیان لە باسکردنی ئەم

جوره بیدانه‌ی تر دوره‌په‌ریز ده‌گرن که بوونه‌ته هوی رووخانی
شارستانییه‌تی موسولمانان؟

به وته‌یه‌کی (پنشه‌وا غزال‌ی) کوتایی به قه‌کاتم ده‌هینم
که ده‌لیت: «نه‌گه‌ر مروفتیک نه‌رکینکی له‌سه‌ر شان دانرا! نه‌وا
به‌جیگه‌پاندنی نه‌و کاره به‌باشترین شیوه وه‌کو واجب وایه، له‌سه‌ری
پتیوسته که وه‌کو نویژ و روژوو جیبه‌جینی بکات که ناکریت به
هیچ شیوه‌یه‌ک که‌مته‌رخه‌می یاخود زیاده‌رویی تیا بکریت. هه‌روه‌ها
به نه‌ندازه‌ی گه‌ردیله‌یه‌ک سووکایه‌تی و به‌که‌مزاتینی نه‌و کاره، به
سه‌ری‌چیگردنی خودا و هه‌لکوتانه سه‌ر نایین هه‌ژمار ده‌کریت».

یاساکنی رزق و روزی

وه گو بهر یوم بهر له په کبک له نوتیله کانی میردا کاری ده کرد، به لام له کاره گه ی رازی نه بوو؛ چونکه نوتیله که ماده کحولیه کانی نیندا دفروشرا؛ بویه روښت بو لای (شینخی شمعراوی) و سهارم بهو کاره راویزی پیکرد و پنی وت: که هیچ سرچاوه به کی تری ماددی تر شک نایات و له باری دارایی خوی دترسیت، نه گهر واز له کاره که بهینیت». (شینخی شمعراوی) ناموزگاری کرد و پنی وت: «کاره که به جیبه نله و بدلنایه وه خوندی گه ووه قهرموت بو ده کانه وه؛ چونکه نه مه په کیکه له یاساکنی خوندی بهر وهردگار له هه موو گه ردووندا که له م نایه تعدا نامازه ی بو ده کات (وَمَنْ يَقْنِ اللَّهُ يَغْفَلَ لَهُ خَرْجًا وَيَرْزُقَهُ مِنْ حَيْثُ لَا يَحْتَسِبُ)». بیا وه که له لای شینخ چووه دهرموه و بهر مو نویسنه گه ی بهر یکه وت، به نیازی نه وه ی بریاری وازهینه گه ی بنووسیت، له سر کورسیه گه ی دانیت، قه لم و کاغه زی ناماده کرد و دهستی به نووسنی نامه ی دمست له کار کیشانه وه ی کرد. کاتیک خهریکی نویسن بوو و هنگی موبایله گه ی لیندا که بهر یوم بهری ناوچه یی نوتیله که بوو و پنی راگه باند که ده بهویت پله گه ی بو بهر یوم بهر دنی لقنکی تری نوتیله که له شاری په پام بهری خوشه ویست (د.خ) له

مەدینهدا، بەرز بکاتەوه شەم پیاوێ تا ئیستاش لە کارە کەمی لەو
ئۆتیلەدا بەردەوامە. - سەرەتا کاتیک گوێم لەم چیرۆکە بوو، زۆر
پێی سەرسام بووم، بەلام دواتر بە خۆم وێت سەرسامی یۆچییه؟
خودای گەوره دەسلەت و توانای بەسەر هەموو شتیگەوه هەیە و
بەلێنەکانی خۆی بەجێدەگەینیت.

ئەو بەشە سەرۆت و سامانە ی لە زیاندا بەدەستی دەهێنیت،
پێشتر بۆت نوێسراون و بۆت دیاریکراون *اَوْفَى السَّاءِ رِزْقُكُمْ*
وَمَا تُوعَدُونَ لەسەر خۆت وەستاوێ کە ئەو بێرە پارەییە بۆت
نووسراوە بە حەلالی، یاخود بە حەرام بەدەستی دەهێنیت. ئەم
چیرۆکە ی کە بانسکرا، بەلگە یە لە سەر ئەم بێنەمایە. ئەو مۆجەبە ی
پیاوێ کە لە قەدەمیدا بۆی نووسرابوو، هەر بەدەستی دەهێنا، ئەگەر
لەو کارە گومانلێکراوە بەردەوام بوابێ، یاخود لە پێناو کارێکی
حەلالدا دەستی لە کار بکێشایەتەوه.

رزق تەنیا بە پارە یە کسان نییە، بەلکو رزق بریتییه لە
پارە، تەندروستی، لەشەغای، دەروون ئاسوودەیی، مال، منداڵ،
ماسولکە ی بەهێز، کات و زۆر شتی تریش. ئاسۆی بێرکردنەوه ت
تەسک مەکەرەوه بەوه ی حەسوودی بە کەسێک بێهیت کە مال
و سامانیکی زۆری هەیە. لەوانە یە خودای پەرورەدگار لەشەغای،
یان مال و منداڵ، یاخود یە کێک لە بەخششەکانی تری
لیوەرگرتبێتەوه. چەندین دەولەمەند هەن کە نامادەن مال و
سامانی خۆیان بێهەشن؛ بۆ ئەوه ی تەنیا بتوانن بە ئاسوودەیی
بخەون، بە بێ نازاری هیچ نەخۆشییه ک

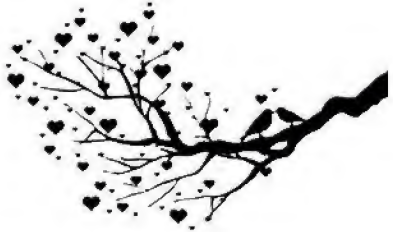
بەرە کەت؛ پیاویک مانگانه دە هەزار ریالی دەستدەکەوێت، ناچار
دەبێت هەموو پارە کە ی بۆ چارەسەر وەرگرتن لە نەخۆشخانەدا، یان

بۇ چاككردنى ئۆتۈمبىل و. ياخود زىادەروىى و ئىسرافكردنى خىزان،
مندالەكانى خەرج بىكات: بۇيە ھېچى بۇ نامىنىتەوہ. لەھمان
كاندا پياونكى تر مانگانە تەنپا پىنچ ھەزار رىالى دەستەكەوئ-
نىوہى برە پارەى كەسى پىشوو- بەلام خودای گەورە لە نەخۇشى
دوورى خستۈتەوہ و كاروبارى ئۆتۈمبىلەكەى بۇ ئاسانكردوہ. زوو
زوو لە كار ناكەوئ، خىزان و مندالى دەستگرتووى پىنەخشىوہ:
بۇيە مانگانە لەو برە پارەيەى دەستى دەكەوئ، بەشكىشى
لئ دەمىنىتەوہ بۇ پاشەكەوتكرن. ئاپا كاميان دەولەمەندىن؟
تىگەيشتن لە چەمكى بەرەكەت لە مال و ساماندا ئەمەيە.
خودای گەورە لەو زىادەروىيانە كە لەزىر دەستەلاتى خۇندا نىيە
بىپاريزىت و ھەروەھا وزە و تواناكەت بىپاريزىت.

دەتەوئ رزق و رۆزىت زىاد بىكات؟ سىلەى رەحم بەجىگەيەنە.
پىنەمبەر (د.خ) دەفەر مووئ: (من احب أن يبسط الله في رزقه
و ينسأ له في أثره فليصل رحمه)، ھەر ئىستاوہ پەيوەندى
بە يەكئىك لە خزماتەوہ بىكە بە تەتەى بەجىگەياندنى ئەم
فەر موودەيە.

چاوپنۈك بەخشىندەترىنى مەرۇفەكانە: چونكە ھەموو مال و سامانى
دۇنيای ھەيە، بەلام سوودى پىناگەيەنەت پەھوى چروكيەوہ. دواتر
لە دواى مردنى، ھەموو مولىكەكانى بۇ مىراتگەرەكانى دەمىنىتەوہ
باشتر واپوو تا لە زىاندا بوو، سامانەكەى لە خىزانەكەى و لە
خىردا خەرج بىكردايە: بۇ ئەوہى بىبايەتە كارىكى چاكە و لە
گۆرەكەيدا سوودى پىنەيەياندەيە.

دابونه ریت یاخود ئایین؟

ماوه یەك پش ئیستا. له به كێك له رۆژنامه ناوخویه كاندا
بلازكرایه وه كه كچێك ههولێ خۆكوشتنی داوه؛ لهبەر نهوهی
نه یویستوه شوو بهو كهسه بكات كه ماله وه بویان دیاریكردبوو.
لهسەر ههمان بابەت، له به كێك له گهره كه كانی سعودیه دا چاوم
به هاوڕێیه كی زۆر خۆشه و یستم كهوت و پتی وتم؛ كه ژنی ماره
كردوه و دواى دوو مانگی ئێر ده یگوازێنه وه. بهلام تاوه كو رۆژی
هاوسه رگیری بۆی تیه بیینیت، یاخود قسه ی له گه لدا بكات».
رێز له هه موو دابونه ریتێك ده گرم، ده زانم هه ر شار و هه ر
نه ته وه یه ك خاوه نی دابونه ریتێ تابه تی خۆیه تی كه پتویه
به چاوی رێزه وه لێی بر و ان ریت، بهلام كاتێك ئهم دابونه ریتانه
كاریه ریی نه رتیی لهسەر كۆمه لگه به جێده هێلێت، پتویه ته
لهسەری بوهستین. به چاوی سه رنجه وه ته ماشای بكه یـن و
هه لویه ته ی لهسەر وه رگه رین.

پهغه مبه ر (د.خ) ده فەر موویت: (انظر اليها فانه آخرى ان يؤدم
بينكما) .

پهغه مبه ر (د.خ) كاره كه ی دایه ده ستی نه و كچه ی كه سكا لای
له باوكی لای نه و ده كرد؛ چونكه باوكی ده یویست به زۆر بیدات

به که سیک که خوی پنی رازی نییه، بویه پنیغه مبر (د.خ) سرپشکی کرد له وهی که گوپراهلی باوکی دهکات یان نا. نافرته که ریگی دا که کاره که نه نجام بدریت و وتی: «نهی پنیغه مبری خودا (د.خ) ریگه ددهم نهو کاره بکات. تنیا لم کاره مدا و بستم نافرته تان نهو بزانن که باوکان هیچ کاریکی که چکانیان به دهست نییه». نم فرموده یه له (موسنده ای پیشهوا نه حمه ددا هاتووه.

کیشه له ریزگرتنی دابونه ریتدا نییه، به لکو کیشه که لم دوو حالته ی خودارم ودا خوی ده پینته وه:

۱- کاتیک نم دیاردانه به ناوی ناینه وه چیه جی ده که یکن، پیمان وایه که له نیسلامدا بوونیان هیه. له کاتیکدا نه مانه جگه له دابونه ریتیک شتیکی تر نین، به گوپراهی کات و شوین گوپرانکارییان به سهردا دیت. خه لکیش سهریان لی تیکده چیت ناخو کامه یان دابونه ریته و کامه یان شریعه تی نیسلامه.

۲- کاتیک نهو عاده تانه له گهل نیسلامدا یه کناگرته وه و پینچه وانه ی یه کتر دهن.

له حالته ی به که مدا له سهر زانیان پنیو بسته که روونکرده وه به خه لکی بدن، که نهو کارانه ده چنه زیر باری دابونه ریته وه، نه وه ک نایین. له حالته ی دووه مدا پنیو بسته زانیان، ههروه ها خه لکیش لهو دابونه ریتانه دووریکه وته وه؛ چونکه ههر شتیک پینچه وانه ی شهرع بوو، بیگومان خیری تیدا نییه.

نیستاش نم پرسیارانه رووبه رووی خوینهر ده که موه وه:

- نایا ریگریکردن له پیاوی دهستگیرانار بو بینجی دهستگیرانه که ی تاوه کو ریزی گواسته وه، له شریعه تی نیسلامه، یاخود دابونه ریت؟

- ئایا زۆر لیکردنی ئافرهت بۆ شوو کردن به کهسیک که پنی رازی
نییه، له شه ریهنی ئیسلامه یاخود دایونه ریت؟
- ئایا ئیمه دایونه ریتمان پیش ئایین خستوو؟ یاخود شته کاتمان
تیکه لی په کتر کردوو و ناتوانین جیاوازی له نیوانیاندا بکهین؟
چهند پرسباریک بۆ تیرامان و سه رنجدان...

ماله كانمان پيش حكومت

خودای گهوره دهفهرموویت: (وَإِذَا جَاءَهُمْ أَمْرٌ مِّنَ الْأُمِّيِّينَ أَوْ الْحَوِيِّ أَوْ أَذْغَا بِهٖ وَلَوْ رَدُّوهُ إِلَى الرَّسُولِ وَإِلَى أُولِي الْأَمْرِ مِنْهُمْ لَعَلِمَهُ الَّذِينَ يَسْتَنْبِطُونَهُ مِنْهُمْ). (شیخ موحه ممد غه زالی) له رافه ی
نهم تابه تدها دهفهرموویت: «کاره سات نه وه به که خه لکی خوی
به کاروباری دهوله ته وه خه ریک بکلت و بؤچوونی خوی ده رباره یان
دهرپریت. له کاتینکدا نه وه نده ی تاله موویه ک له بابه ته که نازانیت.
دهبینم که سائیک ده رباره ی فیه قسه ده کمن که بابه تی فیه
بابه تی نه وان نییه یاخود پسپوریان تینیدا نییه، یان نه وه ی
که سائیک فه نه وا ده رباره ی کاروباری جهنگ و ناشتی ده ده ن، بن
نه وه ی خویان خاوه نی بیرو بؤچوونیکسی تایه ت سه به رت به و
بابه تانه بن. نه وان ه ی داوای چاکساز ی ده کمن، خویان له ناست
چاکساز یکردنی نه فسی خویاندا لاوازن. بؤچی کاروباره کان بؤ
که سانی پسپور و شاره زای تایه ت به خویان لینه گه رین؟»
ره حبه ت و به ره که تی خودای گهوره پرژیت به سه ریدا راستی
فه رموه.

دهبینیت کاربایه ک ره خته له دهسته لات ده گرنیت و داوای
لیده کات گرنگی به به رزمه نده ی خه لک یدات و هاوکاریان بیت.

دواتر ده بښت هممان نهو كاپرايه بو مال و مندالى خوى
 كه مته رځمه، له خيزان و مال و مندالى داپراوه، تنيا خهريكي
 چوونه دهره وه و ناههنگيزانې شهوانه و ديوه خان گهر مكر دنه؟
 نيتړ چوڼ داوا له ده ستلات ده كات كه گرنگي به بېست هه زار
 كس بدات، له كاتيكدا خوى له گرنگيدان به تنيا (۵ پاڼ ۶)
 كه سي خيزانه كه پيدا شكستى هيناوه؟ يا خود ده بښن نافر تيك
 داوا له ده ستلات ده كات ماف و نازادى بداتى، له هه مانكاندا
 خودى خوى، نافر تيكى وهك كاره كهر له ماله وه راگرتووه، به
 ناشير پتړن شپوار مامه لى له گهلدا ده كات، وهك نه وهى له
 ماله كه پيدا كوي له بېت. باشه ده سه لاتيك چوڼ پتوانيت مافى
 (۱۰۰۰۰) نافر ت ده سته بهر بكات؛ له كاتيكدا تو له به خشيني
 مافى تنيا نافر تيك يا خود دواندا له ماله كه تدا سر كه وتوو نيت؟
 پاڼ گنجيك داوا له ده ستلات ده كات كه هلى كار، شوينى
 حهوانه وه و راپوار دنى بو داپين بكات، به لام دواتر سر نچ دده بېت
 له شوپنه گشتيه كاندا به شپوازىكي زور ناشيرين و نامرؤفانه مامه له
 ده كات، خاشاك، خول، پاشه رو فرى ده دانه سر شه قامه كان و
 نهو شوپنه لى ده زى، هه روه ها له خوښنده كه پيدا ناست لاواز و
 دواكه وتووه، نيتړ چوڼ داوا له ده ستلات ده كه بېت كه گه شه به
 گوزمرانې مليؤنان گه نچ بدات، له كاتيكدا خوت ناتوانيت گه شه
 به خوت بده بېت و خوت بتياد بښت كه نهو كاره ش به ده ستي
 خوته؟

ياسا: چوڼ بن بهو شپوه به سر په رشتى ده كرين.

به راستى له دانېشتنى كور و كوپونه وه كانماندا، نه و نه ده مان
 باس له چوښتنى گوزمران، مه عيشت، حكومت و هه روه ها فلان

وايکرد و فلان رويشت و... هند کرد، نيتر بنزار بووين. له گهلمدا بن و تيرابمينن. له گهر له هفتي داهاتوومه هر کور و کوپونه و په ک له شاره کتدا له نجام ده دريت. بابه ته کاني بگوردرين بو و توويزی کرداری له پیناو چاکسازيکردن له مال. گهره ک و هر بوارکدا که خومان ده توانين چاکسازيان تيدا بکه بن. يان هر مه جليسيک به کاغزي کاري کرده بيه و کونايي بيت که پنويسي بکمن نه و کارانه له ماوه په کي دياريکراودا جيبه جي بکريت، ناخو چنده چاکسازي و بهرو پيشچوون له ولتسا روودهدات؟!

پرسيار: نه و خويندنگايي روزهانه بوي ده چيت. نايبا قوت بيرت لهوه کردووه ته وه هفتي داهاتو بچيت و ههولي دروستکردني کومه له په ک يان تيمنيک بده يست. ياخود چالاکييه ک له نجام بده يست؟

پرسيار: نه و گهره کي تيدا نيسته جيت، هر گيز بيرت لهوه کردووه ته وه به له نجامداني ده ستپيشخه رييه ک، کوپونه و په ک بو خه لکاني گهره ک ريکبخه يست بو ده ستپيکردن به پيکهناني يانه په ک بو لاواني گهره که کت؟

بروام پيکهن بيروکه کان سهرتايان هديه و بيکوتان، به لام کن جيبه چينان ده کات؟!

کن نه و هيممه ته ي هديه که کانه کاني به له نجامداني کاريکي سوودبه خشه وه به ربکات، له جياتي ره خنه گرتن و لومدي لايه ني قلاني؟

کوهیتی خوشه‌ویست

چهند رۆژیک پش ئیستا، له کویت گهراموه که له‌وی
کۆنگره‌یه‌که‌مان به‌ناوی (گوران و هۆشیارکردنه‌وی ئوممه‌ت)
ناماده‌کردیوو که له‌لایه‌ن خه‌زانی سه‌ویدان (دکتۆر تارق سه‌ویدان،
خاتوو بوسه‌ینه‌ی خه‌زانی و هه‌روه‌ها کۆره‌کانی موچه‌مه‌د،
موهه‌نه‌د و موته‌یه‌د له‌گه‌ل موته‌ها، مه‌یسون و مه‌فازی کچه‌انیاندا)
رێکه‌رابوو. زۆر سه‌رسام و ته‌رامابوو له‌ هه‌ندیک له‌ کاره‌کانیان
که‌ خوازیارم له‌ هه‌ر کارێکی تری ئیسلامی له‌وشیوه‌یه‌دا له
ولاتانی ئێردا بوونی هه‌یه‌ت:

١- خه‌زانێکی نمونه‌یی خه‌زانی سه‌ویدان، خودای گه‌وره
بیانپاریزی و ده‌ست به‌ بالینه‌وه‌ بگریت. پشتریش به‌ کار و
سه‌رکه‌وته‌کانی (دکتۆر تارق) زۆر سه‌رسام بووم، به‌لام کانیک
بینیم سه‌رکه‌وته‌کانی په‌یوه‌ندیه‌کی ته‌و و به‌هیزی به‌ سه‌رکه‌وته‌ن
و چالاکیه‌کانی ئه‌ندامانی تری خه‌زانه‌که‌یه‌وه‌ هه‌یه، زیاتر سه‌رسام
بووم. هه‌ر یه‌کنێک له‌وان رۆلێکی گه‌رنگی له‌ سه‌رکه‌وته‌نی
کۆنگره‌که‌دا هه‌بوو، داواکارم له‌ خودای گه‌وره‌ که‌ ئهم چه‌شنی
نموونه‌یی بوونه‌ له‌ هه‌موو دونه‌یادا پلاوبیسته‌وه، ئهم خه‌زانه‌ له
سه‌ر بانه‌مای نمونه‌یه‌کی په‌غه‌مه‌رانه‌ گۆشکراون که‌ سه‌رکه‌وته‌ویی

ۋ لىنھاتوۋىسى پىنغەمبەرى خۇدۇش بۇ زىرەكى ۋ لىنھاتوۋىسى خىزىن ۋ خانەۋادەكەى دەگەر ئىشەۋە.

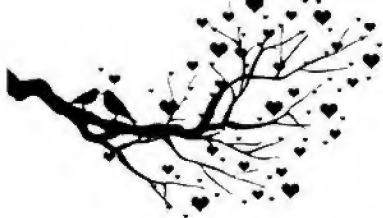
۲- رۇلى ئافرىتى جالاک: كۆنگرەكە پىشتى بە ھەۋل ۋ كۆششى كچە لاۋە پىشكەۋتوۋەكان- لەژىر سەرپەرشتى بوسەينە خانم-دا ۋ ھەروەھا كورائى گەنجى سەرپەرشتىكار لەژىر چاۋدىرى دكتور تارىق- بەستېۋو. سەرنجى ئەۋ مامەلە ۋ كەشە پىر پاكىيەم دەدا كە لە نىۋان ھەموۋياندا ھەبۋو، بەبى ئەۋەى پىۋىست بە ھىچ بەرپەستىك لەنۋانپاندا بىكەت، ئافرىتەكان لەلايەك ۋ پىۋان لە لاىەكى تىر بۋون، بەبى بۋونى پەردە، ياخۇد جياكەرەۋەيەك لەنۋانپاندا ۋ ھەموۋيان لە پىناۋ بەدەستەيتاننى زانست ۋ سوۋد ۋەرگرتىدا، بە رىز ۋ ئەدەبىكى زۆرەۋە دانىشتېۋون. فىرېۋوم كە رىزگۈرىنەۋە بە پەروەردە ۋ رىكخستى نەفس دروست دەبىت، نەك بە بۋونى بەرپەست، بە پىشت بەستىن ۋ دىلپاۋون بە مەدەئىكى نەبەۋى دروست دەبىت كە دەفەرموۋىت: (تەقۋا ۋ خوداپەرستى ئا لىرەدايە، بە پەنچەكانى ئامازەى بۇ دلى دەكرى).

۳- سوۋدۋەرگرتن لە رۇژئاۋا: ھىچ شەرمەزارىيەك نەبۋو لە سوۋدۋەرگرتن لەۋ زانىارى ۋ بىردۋزانەى كە رۇژئاۋا پىنى گەشتېۋون، مادام ھىچ دۇايەتېيەكىان لەگەل رىنمايەكانى ئايىندا نەبۋو، ھەروەھا تېيەلكىشكردنپان بە ئامانجى گىشتى كۆنگرەكە، ئەمەش چالاكىيەكى كردهىى بۋو بۇ بىنەمايەكى پىنغەمبەرانە كە دەفەرموۋىت: (الحكمة ضالة المؤمن فأنى وجدها فهو أحق بها).

۴- ھەمەجەشنى: بەرىز ئەلجەفرى لە يەمەنەۋە، ھەروەھا دكتورە ھىبە رەشوف لە مىسرەۋە، جىھاد بىراۋن لە ئەمىركاۋە، رەبىيع حافىز ۋ ئەحمەد بوخاتىر لە سەۋدىيەۋە ۋ ھەروەھا كۆمەلىك

میان له کوه پتهوه ناماده بوون. هموویان به جیوازی ره گهز و مهزه بیانهوه هاتبوون و پیکهوه له پیناوی یهک نامانجا دانیشتبوون. هموویان له سهر دلی یهک پیاندا دانیشتبوون. له مهش له سهر لهو بنه مایه ی که همیشه دووباره ی ده که مهوه: «هاوکاری کردنی یه کتر له سهر لهو شتانه ی که هاوبه شین تیایاندا و له سهریان کوکین. لیخوشبوونی یه کتر لهو شتانه ی که جیوازیان تیایاندا».

۵- هر سه عات و شتیک: کونگره که پیوستی دهروونی بو پشودان له بهر جاوگر تبوو: بویه به ناههنگیکی بیوتنه کوتایان پیتهنا که هدریهک له برابان (ره بیع حافیز) که خاوهنی سروودی (بدیع الزمان) له گهل (له حمده بوخاترا) دا زیندوویان کردهوه. چهند پیوستمان به هاوسهنگییه له زیانماندا هر سه عات و شتیک. ۶- ناماده بووانی سعودیه: به راستی شهوی لهو کچ و کوره لوانه ی که له سعودیه وه هاتبوون و بینیم. زور جوان و مایه ی سهرنج بوو. له پیناوی سوودوه رگرتن و به ده ستهینانی زانستدا گهشتیان کردبوو. ههروه ها په یوه ست بوو بوون بهو که شه نیمانییه پاک و خاونه وه. هیوادارم لهو زانیاریانه ی به ده ستیان هیناوه. بو ولاته خوشه و بسته که مانی بیگوازه وه.

هونەرى نامانجدارانەى رۇژئالوا

وا خووم گرتووه كه شهوانه نزيكهى (كاتزمير ۱۲) بخهوم و تا درهنگانكى شهو به بيدارى نهمينمهوه، بهلام نهمشهو فيلميك زورى بۇ هينام و وايلىكردم داينيشم به دياريهوه؛ نهويش فيلميك بوو به نساو (ميشكى جوان beautiful mind) موه. ئىستا كات؛ چارهك بۇ دووى به يانييه و له سهيركردنى فيلمكه تهواو بووم، بهلام ناتوانم بخهوم تاوهكو ئهم رازه نه نووسم كه ناكريت بۇ به يانى دوا بخريت.

بهراستى فيلميكى نايابه، چيرۇكى راسته قينهى په كيك له زاناكاني خاوهن خه لانتى نوبل ده گنيرتهوه. بهراستى هه موو شتيكى چيرۇكه كه سهرنجى راكيشام. چيرۇكى فيلمكه، گفتوگوكان، نواندن و... هتد. ناچمه وردەكارى فيلمكه وه، بهلام فيلميكه، حيكمة تيكى زور و ههست و نهستى پر له جوش، نازايهتى و پهروشى پى بهخشم؛ بۇ نه وهى بتوانم له و كارەى پى هه لدهستم بههرمه مند بم. فيلميكه پر له دانايى، دانايى له بهجيكه ياندىنى كار و له ماناي هاوريه تيدا و دانايى له خوشهويستى و هاوسهر گيريدا، ههروهها له سوپاسكردنى بههرمه نندان و پيدانى پيگهى تاييه تى خوياندا.

بهراستی چهسرت و داخه بؤ فیلمه عهره بیه کانه که خالیه له بوونی هه چیمهت و هه نامانجینک، جگه له ناشووب، پشتی و پینگه نینی به هه کار یاخود بن هه کارا بوجی؟ بوجی رۆژئاوا کاتینک ته نیا فیلمینک به رههم دهینیت، پره له ناموزگاری و پند و دانایی که له تهواوی فیلمه کانی عهره بدا هیچ کامیکاندا لهو بهایانه نابیریت؟ کوا بوونی بنهما ئیسلامیه کان له فیلمه کانماندا؟.. کوان موسولمانان له فیلمه عهره بیه کاندا؟ رینگه پنی بدن که بلیم: جیاوازی نیوان ئیمه و رۆژئاوا زۆر زۆره، بهلن، بهخودا زۆره. کیشه کهدا له وه دایه تهنا تهت جیاوازییه زۆره که، خوی له بنهما و له تایینه کهماندا دهینیتوه که دهینیت بهو شیوه یه ئهوان بنهماکان جیه جی دهکن و ئیمه نایکهین، باسی نوین و رۆزو عیاده ته کانی ئهراکه، بهلکو باس له دلسوزی و به جینگه یاندنی راستگۆیانه له کاردا، کۆله دان، بهره داربوون و بنیاتانی زهوی، دهکه.

بئی گویدانه لهو دیمه نه ئابرو بهرانه ی که له فیلمه ئهمریکیه کاندا بهدی دهکرت- که پچهوانه ی تاینن و به هیچ شیوه یه که له شیوه کان پشتگیری لی ناکه و هانیا نادهه. بهلام ناخو سه رنج نادهن که هیچ فیلمینکی ئهمریکایی خالی نییه له بوونی چیمه تیکی دیاریکراو یان رهوشتیکی دیاریکراو، یاخود پهندیکی دیاریکراو؟ تهنا تهت نه گهر فیلمینکی کۆمیدیش بیت. بؤ نموونه فیلمی (درۆزن Lair Lair) ی جیم کاری که فیلمینکی کۆمیدییه و زۆر کهس به ناماقول و ناپه سه مند وه سنی دهکن، بهلام له گهل ته وه شدا فیلمه که سوودینکی زۆری هه بوو؛ نهویش خسته نهرووی مه ترسی درۆکردن و پیشاندانی تهوه ی که

چۈن راستگۈيى رزگار كەرە. ئەمەش بۇ ھەر كەسنىڭ كە فىلمە كە دەپىنىت پەيامنىكى روونە و زۆر نموونەى نرى لەم شىئو پە. دەپرسم ئايا كوا بوونى خىكمەت و پەند لە فىلمى عەرەپىدا؟! بە چەند خالىك كۆتايى پى دەهينم؛ بۇ ئەوئى بەھەلە لە مەپەستەم نەگەن:

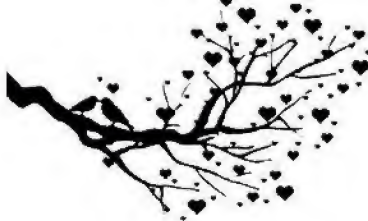
۱- ئەخىر، كەسنىكى رەشپىن نىم. راستە كە جىاوازى زۆر لە نىوان ئىمە و رۇزئاوانا دەپىنم، بەلام درك بەھوش دەكەم كە گەپشتن بە ئاستى ئەوان، كارىكى ئەستەم و قورس نىيە، تەنيا چارە كە سەدەپەكى بەسەپاسكردى وردەكارى ئەم بابەتە زۆر درىژە دەكېشىت-.

۲- ئەخىر، سەرسامىيە كى كۆترانەم بە رۇزئاوا نىيە، ھەرۈھە لاسايكردنەپەكى كۆترانەشم بۇيان نىيە، بەلكو بانگەشەى ئەو دەكەم كە بەو شارستانىيەت و بەھرمەندىيە بگەپن كە ئەوان پىنى گەپشتوون. ھەر ۋەك چۈن شارستانىيەتى پىنشىنانمان لەسەر شارستانىيەتى يۇنان و رۇمان بىئانئىرا، داوا دەكەم ھەست بەو كەموكۆرى و خەمساردىيە بگەپن. ھەرۈھە ھەست بەو پانتاييە فراوانە بگەپن كە لە نىوان ئىمە و ئەواندا ھەپە. ئەمەش ھەنگاۋى يەكەمە بەرەو چاكسازى و پىشكەوتن، ئەمەش لە جىائى خۇ دەولەمەندكردن بە رابردوۋەو و شەو و رۇژ بەسەربردن بە وتنى: «پىش ھەزاران سال وا بووين و وامان كرد».

۳- ئەخىر، ھانى رووتى و فىلمى ئەمىرىكى نادەم، بەلكو ھانى گەران بەدۋاى خىكمەتدا دەدەم، (خىكمەتەش ونبوۋى موسولمانە)، فىلمىش لەم سەردەمەدا بۇ ھاندانى بىرۋەكەپەك، ياخود مەبدەئىك يان رەوشىتىكى ديارىكرەو، بەھىزترىن ئامرازە.

1- نه خیر، بهرانبه به عهده و موسولمانان کینه له دل نیم، به لکو نه مه تامه زرویه کی شیرینه له ناخدا بو نه وهی ههستین و هوشیاربینه وه، جیهان به چاوینک ببینین که له گنهرانه وهی نه و شارستانیه ته یدا که سه دان ساله پوکاوه ته وه، یارمه تیمان بدات، چاوانیکی به ئینساف و دادپهروهه، چاوانیک که سه ره تا خیریان بو سه ره زهوی دهویت، دواتر رزگارپوون له قیامت، بنیاتنانی زهویش په یوه ندیه کی به تینی به رزگارپوون له ناخیره تدا ههیه.

خویندنهوه

ئایا دهرانیته کتیبی (پاسا له پزیشکایه تیدا)ی ئیبن سینا بو
ساوهی (٦٠٠) سال له پزیشکدا سهراچاوهی سه رهکی ئه وروپیه کان
بوو .

ئایا دهرانیته کتیبخانهی خهلیغه ی ئه مهوی له قور توبه دا
(٤٠٠٠٠٠) کتیبی له خوگر توبو له و ته به کی تریشدا دهوتریت ملیونیک
بووه، به کتیک بوو له و (٧٠) کتیبخانه بهی که له شاری قور توبه دا
هه بوون، ئه مهش له کاتیکدا که گه وه ترین کتیبخانه له ئه وروپادا،
له (٤٠٠) کتیب زیاتری تیدا نه بووا

ئایا دهرانیته که شارستانییه تی روژشاوا دروست نه بوو، هه تا
دوای ئه مهوی له نزیکه ی سه ده ی (١٦)هه جووله به کی زووری
وه گترانی کتیب له عه ره به به وه بو زمانه کانی تر ده سنیپیکرد،
کتیبی تابه تی ئه وانه ی که له عیراق و ئه نده لوسدا هه بوون،
ومرده گتران و له سه ره و بناغه به شورش زانست، روژسنیری و
پیشه سازی له ئه وروپادا و دواتر له ئه مریکانا ده سنیپیکرد.
له به رانه ریشدا به داخه وه- ئایا دهرانیته:

ژماره ی ئه و کتیبانه ی که وه گتر دراون بو عه ره بی له هه زار
سالی پینش ئیستاوه، که مترن له ژماره ی ئه و کتیبانه ی که له

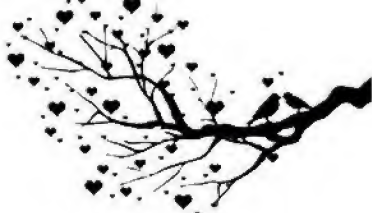
ماوهی ته نیا سالیکدا، له نیسپانیا وهرگیردراون بو زمانی نیسپانی؟
قناعتی ته وایم ههیه، که نوممه تی ئیمه هوشیار نابیته وه
ههتاوه کو خویندنه وه و خوشه ویستی خویندنه وه، نه بیه به کیک له
سیغه ته کانی لاوان. له بهر نه وه هه میسه پابه ندبه به ده سخته تی
نه و کتیپانه ی که خه لکانی خوینهر و پسه و ره کان باسیان ده کهن.
بویه به ئیزی خودا- خویندنه وه چاره نوو سیکه بهرده وامی
نووسینه کانم له م بهاره دا ده بیت.

نه وهی جیکه ی سه رنج، مایه ی جهسرت و داخه، نه وه به که
خویندنه وه له ژبانی زوریک له گهنجاندا نه بووه ته ره وشتیکه
بهره تی. له ماوهی سه ردا تیکردنم بو نه مریکادا، ده مینی هه موو
کهس له فرۆکه خانه، شه مه نده فهر، رسته و رات و که ناری ده ریادا
خه ریکه ی خویندنه وه ن، زوره بان هه میسه کتیپیکان پییه، بو
نه وهی له کاتی ده ست به تالیدا بیخویننه وه. ههروه ها سه ردا نی
کتیپخانه ی (نیوچریسم) کرد که له ده یان ملیون کتیب
پیکهاتبوو و بو ته وای خه لک کراوه بوو که بیان خویننه وه.

به راستی جیکه ی خه م و په زاره یه که نیشانه کان و ره وداوه کان
له م سه رده مه دا پیچه وانه ببیته وه. بهر پرسیاری ته دووباره
زیندوو کردنه وهی کتوو ری خوشه ویستی زانست و فیزکردن، له سه ر
که نجان ی نه مرۆ وه ستاوه.

پتوپسته بزانی نه وه پشکه و نه ی ئیستای ره وژناوا ده ببینی ن،
له نه نجامی کات به تالی، یاخود به ریکه و ته دروست نه بووه.
ههروه ها پتوپسته باوه به وه بکه ی ن که گیرانه وهی شارستانیه ته
نیسلا میش، به ریکه و ته یان له ماوه ی شه و ره وژیکدا به دی
نابیت، به لکو به به ده سته پنهانی زانسته، نه گهر زانستی ئایینی

بیت، یاخود دونیایی، هر روزه ها به کار گردنیش به و زانسته ده بیت.
 له نووسینه کانی دواتردا، چاره سهری شهوهی که چون گنج
 خوشه ویستی خویندنه وه له خویدا پروینیت، روون ده که مه وه،
 له گهل خسته رووی باشترین رنگاکانی خویندنه وه...
 خوشه ویست (د.خ) ده فهرموویت: (من سلک طریقاً یلتمس
 فیہ علماً سهل الله له به طریقاً الی الجنة).

راگه ياندنى پىڭغەمبەرلە

ھەر كاتتىك ئاياننامەي پىڭغەمبەر (د.خ) دەخوينمەۋە، بە خۇراگىرى
خۇشەۋىست بەرانبەر سەر كىردەي دوۋروۋە كان، عبدالله كورى ئەبى
كورى سلول، زۇر سەرسام دەبىم.

ئەمەش ھەندىك لە كار و كىردەۋە كانى ئەو كاپرا دوۋروۋە:
۱- لە جەنگى (بەنى موصەلىق) دا بە ھەندىك لە ھاۋەلە كانى
وت: «ئەگەر گەرايىنەۋە بۇ مەدىنە، ۋەلايى سەربەرزە كانمان»
سەرشۇرە كان ۋە دەردەنەن «مەبەستى ئەۋەبۇو كاتتىك گەرايەۋە بۇ
شارى مەدىنە، پىڭغەمبەر (د.خ) لەو شارەدا دەردەكات.
۲- لە ھەلگىر ساندنى تاگىرى ئەو درۇ و بوھتەنەيدا كە بۇ خەزىرەتى
عائىشە خىزانى پىڭغەمبەرى خودا كرا، يەككىك بوو لە گەۋرەترىن
كەسە كارىگەرە كان.

۳- سەر كىردەي دوۋروۋە كانى مەدىنە بوو، بە بلاۋ كىردەۋى دوۋروۋى
و خراپە لەنىۋان خەلگىدا تاسرا بوو.

لەگەل ھەموو ئەمانەشدا، كاتتىك بە پىڭغەمبەريان وت: «با
ئەو دوۋروۋە لەناۋبەرىن»، پىڭغەمبەر (د.خ) فەرموۋى: «بەلكو،
ھەتا لەنىۋماندا دەۋى، لەگەلىدا نەرم و نىان و چاك دەبىن».
زۇر سەرسورھىنەرە ئەي خۇشەۋىستىم ئەي پىڭغەمبەرى خودا!

پیلونیک غەببەت دەکات، جەننوت پێ دەدات و پشێوی لە شاردنا دروست دەکات، تەنانەت تۆمەت و قەلۆک لەسەر خێزانە داوێن پاکە کەم؛ عایشە بلۆدە کاتەو، سەرەرای هەموو ئەمانەش، هێشتا وای پێ دەلێت!

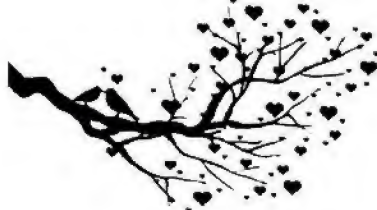
نەینێی ئەم رەفتارە پێغەمبەر (د.خ)، لە وەلامیدا جەزەری عومەر کە پێشنیاری کوشتنی عبدالله کوری ئوبەیی کردم دەردەکەوێت؛ چونکە فەرمووی: «بە لەناو خەلکدا بلۆنە پێتەو کە موخەممەد، ھاوێ لانی خۆی دەکوژێت». ھۆکاری پێغەمبەر بۆ ئەکوشتنی ئێسە لول، ترسی پێغەمبەر بوو لە بلۆبوونەوی پروپاگەندە لەنێوان خەلکدا کە زیان بە ناو و ئاوانگی پێغەمبەر و ئیسلام، لە نێو خەلکدا بگەیهێت!

سوودیکی کرداری لە ژبانی ئەمرۆماندا: پێویستە لەسەر ھەر موسوڵمانێک، پێش ئەوەی دەست بە ھەر کاریک بکات، لە ناوەرۆک و کرۆکی ئەو کارە، ھەروەھا کاریگەری ئەو کارە لە مەر بانگەوازی ئیسلام و، چۆنیەتی تێروانیی ناموسڵمانان بۆ ئیسلام، بکۆلێتەو. کاریگەری نەرێنی ھەر کاریکی تێرۆریستی لەسەر ئاوانگی ئیسلام، ئازار بە دل دەگەیهێت. (شیخ محەمەدی غەزالی) دەلێت: «بلۆبوونەوی کوفر لە جیھاندا، نیوەی ئاوانەکە لە ئەستۆی موسوڵمانانە کە بە و تە ئابەجی و کردارە دزێوێ کانیان، وێنە ی خۆدایان لە ھەر چاوی خەلکدا ناشرین کردووە».

ناموسڵمانە کاتیش ناتوانن تەسەور بکەن کە چۆن دەکرێت کە ئایینی خۆدا بەم دلرەقی و بێ وێژدانییەو، حەق بێت! چۆن ناموسڵمانێک بڕوا بە ئیسلام دەھێنێت، کاتیک دەبێت لە ژێر ناوی ئیسلامدا سەری ھاواتیان بە شمشیر لێدەکرێتەو، بێتاوانان

ده کوژرین، قونابخانه‌ی مندالان داگیر ده کریت، مندال و نافرته‌ی
بیتاوان ده کوژرین ۱۴ چ ناموسلماننیک بروا به ئیسلام ده‌هینیت؟
کاتنیک ده‌هینیت گه‌شتیاره موسولمانه‌کان له ئه‌وروپادا هه‌ندیکیان
نه‌ک هه‌موویان- بوونه‌ته نمونه‌ی بتریزی به‌رائه‌ر سیستم، دام
و ده‌زگا‌کان و پیس و پوخلی، درنده‌یی به‌رائه‌ر مندال، زیاده‌روی
له بازارکردن و به‌سه‌ربردنی هه‌موو کاته‌کانیان له یانه‌ی شه‌وانه‌دا!
برا موسولمانه‌که‌ما پینش ئه‌وه‌ی به‌جیته ناو هه‌ر کاریکه‌وه، ئه‌م
حیکمه‌ته پیغه‌مه‌رانه‌یه بیرى خۆت به‌ینه‌ره‌وه: «با له ناو خه‌لکدا
بلاو نه‌یینه‌وه که موحه‌مه‌د هاوه‌له‌کانی ده‌کوژیت». له خۆت
بهرسه: کاریگه‌ری ئه‌و کاره‌ی ده‌یکه‌یت له‌سه‌ر ناوبانگی ئیسلام
چییه؟ پیشاندانی وینه‌ی ئیسلامه‌تی، ئه‌مانه‌تیکه له‌سه‌ر شانی
هه‌موو موسولماننیک و له قیامه‌تیشدا پرسیری له‌سه‌ر ده‌کریت.

ئىمامى ئەزەم

ناۋى: ئەممانى كۆرى سابىتى كۆرى ئەممانى كۆرى مرزبانە،
نازناۋى (ئەبو حەنىفە ئەممان) لىنراۋە، رەچەلەكى فارسە،
ھەر بۇ زاتىن ھەننى بەسرى، عطاء كۆرى ئەبى رەباح،
سەئىدى كۆرى جوبەير، بوخارى، ترمزى، سەلاھەددىن، ئىبن
سېنا و زۆرىكى تر لە كەلەپياۋانى مېزوومان، غەرب نىن، ئاخىر
بە غەربگەرايى نىيە، بەلكو بە ئىسلامەتتە.

پېشەكەي: بازارگانىكى دەولەمەند، لەھەمان كاتدا فەقەھىكى
زانابوۋە، ئابىن و دونىاي پىكەۋە گرىدابوۋ، بەراستى بۇ ھەر
موسولماننىكى دەولەمەندى ئەم سەردەمە نمۇنە و پېشەنگە.

لە چىرۆكەكانى: بۇ ماۋەي دە سال لە ژىر دەستى شىخ
ھەمەد ئەھمەد سولەيماندا خوتىندوۋىتتى. بە خۇي وت:
«ئەۋەندە زانست فېربووم كە بتوانم لە شىخەكەم داپرىم و
سەرىرەشتىياري كۆرىكى زانستى سەرىخۇ پكەم». بەلام ئەۋە
روويدا كە پرسىياريكى لىكراۋ ۋەلامەكەي نەزانى و شىخەكەي
ۋەلامى دايمەۋە. لەو كاتەدا ھەستى بە كەمى زانست و زانىياري
خۇي كرد، ئەۋەي لەسەر خۇي بە پىنويست دانا كە تا مردنى،
لىنى جىانەبىتتەۋە! تا ھەشت سالى داھاتوو ئەگەلىدا بەردەوام بوو.

تاوه کو شنیخه که ی کوچی دواپی کرد و پاشان کوری تابیت به
خوی دانا.

مه سه له که شهو نییه که گهنجیک کتیییک یا دوان بخوینته وه
و خوی لن بییت به زانا و دهست بکات به بهر پرچدانه وه ی
خه لک. زه مگردنی کومه لگا و وازانیت له سهر زه ویدا کهس له و
زانا تر نییه!

له و ته گانی: «ئه م و تانه ی ئیمه نه نیا بیروبو چوون. هه ر که سیک
وته به کی یاشتر له وه ی ئیمه ی پییه. شه له پشتره بو شه وه ی
قسه که ی راست بییت و له سهر حق بییت». ئه مه له کویی
ینه ما گانی هه ندیک له خه لکی ئیستادایه که ده لین: هه ر که سیک
بیروبو چوونیک ی جیاوازی له وه ی منی هه بییت. شه کافره و له
میلله تی ئیمه ده رچووه. یان ده لین: شه گو مرایه و یاخبیه.
پتویسته تۆ به بکات.

ده رباره ی وتوو یانه:

ئیمامی شافعی ده رباره ی وتوو یه تی: «خه لکی له فیه د
پتویستیان به شه بو جه نیفه یه».

له کاره گرنگه گانی: به که م کهس بوو که بیرو که ی خه لات
و به خشیشی خویندنی دا هینا. که له پاره ی تابیه تی خوی
مووچه ی مانگانه ی به خویندکاره گانی ده داله ئیواندا خویندکاره
به ناوبانگه که ی که ناوی شه بو یوسف بوو. هیوادارم موسولمانه
ده له مه ند ده کان گرنگی به لایه نی خویندن و فیر کردن بدهن.

له فتوا گانی:

رێگه ی داوه که ئافره ت له سه ر جه م کاره کاند، جگه له
بایه تاکی سزادان و تۆ له سه ند نه وه دا، بیته دادوهر. ریزه ندیی له

تېۋان شۇردىنى ئەندامە كاتدا بو دەستىۋىز، سۈننەتە و واجب تېيە.
ھەر كەسك زياتر لە پىنچ نوپۇز بېھۇش بوو؛ ئەوا نابىت ئەو
نوپۇز ئە بگىر تەۋە. ژن و منداڭ و راھىيە كان كە تېكەل خەلىك
نابىن. نابىت جىزىيەن لىۋە بگىر تە.

كۈچى دوايى:

لە سالى ۱۵۰ كۈچىدا كۈچى دوايى كىردۈۋە و پەنجا ھەزار
كەس لە بەغداددا نوپۇزىيان لەسەر كىرد.

زالايان لە رابردوۋدا ئەستىزە كۈمەلگابوون. تەرمە كانىيان پىشى
تەرمى پاشا و دەۋلەتەندەنى دەبايەۋە. داخ و ھەسرەت بو ئەم
رۇزگارەي ئىمەي تېادايىن.

خودايە گىيان رەھىم بە ئەبى ھەنىفە بىكە و پەلە و پايمەي لە
رۇزى دوايىدا بەرز بىكەرمەۋە. مەن و موسولمانانىش بە دىدارى شاد
بىكە و لە فېردموسى بەرىندا لە يەك كۇردا و لەگەل پىنغەمبەرى
خۇشەۋىستماندا (د.خ). كۇمان بىكە تەۋە.

كوا مرقۇياھىتى موسولمان؟

لە ھەر سى چىركە يەكدا، مىندالىك لە ئەفرىقىدا بە ھۈى
برىسەتى يان نەبوونى داودەرمائەو ۋىان لەدەستدەدات. واتە
كاتىك تۈ لە خويندەو ۋى ئەم وتارە لىدەبىتەو نىزىكەى ۶۰
مىندال مردوون!

لەم رۇزانەدا ھەموو جىھان يەكىك لە گەورەترىن ئاھەنگى
گۇرانى وتى بەخۇبەو بىتى، لە پىناو يارمەتيدانى ھەزارانى
ئەفرىقىدا، ھەموو لە يەك كاتدا و لە ھەشت ولاتى جىھاندا
پىشكەشكران.

دەزانم تاكە شتىك بە خەيالى كەسانىكدا بىت، ئەو يە كە
گۇرانى خەرامە، چۈن دەكرىت ئەو كەسانە لە رىگەى گۇرانى
وتەو خىريان دەست بىكەوېت؟

باپەتى ئەمىرۇم، زۇر لە باپەتى خەرامىوونى گۇرانى گەورەتر
و گىرنگىرە، بەلكو پەيوەندى بە شتىكەو ھەيە پىتى دەلېن؛
مرۇقبوون يان مرقۇياھىتى.

دەپرسىم: كوان (غەمرو دىاب، رافىب غەلامە و لەتفە و... ھتد)
و گۇراتىبىزانى تىرى ناو موسولمانان لە ھاوشىو ۋى ئەم جۈرە
دەستپىشخەرى و كارە مۇيىمانەدا؟

دەپرسىم: كۈن (عادىل ئىمام، يوسرا، ئەخمەد ئەلىمقا...
ھىدا و ئەۋانى تىر لى ئەكتەرە كاتى ئاۋ موسولمان، لى نىۋى ئىم
كارە مەۋىيەنەدا؟

دەپرسىم: ئايا قبول دەكرىت كە ناموسولمان، سۆز و مېھرىبانىيان
لە گەل مەۋىيە تىيدا زىاتىر بىت، ۋەك لى موسولمان؟

ئەۋان سەربارى ئەۋ خۇشى، ناز و بەخشەنى كە تىايدان؛
بەلام ھەمەۋ ھەۋل و تۈنەپەكى خۇيان خىستە گەر؛ لى پىناۋ
كۆكردەۋى مىۋىنان دۇلار و ھاۋكارىكرىنى مەۋفانەى براكانىيان لى
ئەفرىقىادا، ئەى ئىمە لى كۈيىن؟

پىۋىستە كاتىك ئەۋ ئەفرىقىايانە چۈنە سەر ئاپىنى
مەسچايەنى؛ بەھۋى ئەۋ ھاۋكارىيانەى لەۋانەۋە بەدەستىان دەگات،
ھىچ سەرسام نەيىن؛ چۈنكە مەۋل لاۋازە و بەھۋى ھەزلىمەۋە؛
پەنا بۇ كۆقەر دەبات.

لەم سەردەمەدا، ھەمەۋ شەكان پىچەۋانە بوۋنەتەۋە. پىش (۱۴۰۰)
سال، خۇشەۋىست (د.خ) دلى موشرىكەكانى بە پارە كۆدە كىردەۋە، بۇ
ئەۋەى ئىسلامىيان لى لا خۇشەۋىست بىكات، ئەمەۋش دەيىن كە
بلىۋىنان پارە خەرج دەكرىت؛ بۇ بەدەستەننى دلى ئەفرىقىيەكان
و دواترىش ئەگەر خۇشەۋىستى ئەۋان بۇ مەسچىيەت بىيىن،
ئەۋا شتىكى زۇر سەۋىيە.

دەپرسىم: ئايا ئىمەۋەك موسولمان- لى رۇزى دۋايدا بەراتىر
ئەۋ كەمتەر خەمىيانە لىيەرسىنەۋەمان لىدەكرىت؟ خۇدا گىيان! پەنا
بە تۈ و داۋاى لىخۇشەۋىست لىدەكەيىن.

بەراستى ئىسلام ھاۋكارىك نىيە بۇ ئەۋۋىنى مەۋفانەى لى
دلى موسولماندا، ھەر موسولماننىكىش مەۋفانەى كەم بۈۋ؛ بە

هۆی ههله تىگه بشتىيه تى له تايين و تاييندارييه وهيه. ژيانامه
پتغه مبهري خودا، وهك بهلگه يهك له سه ره مه. به سه. نهو پياويك
بوو، زۆر ترين مرؤفايه تى له دليدا هه بوو و هه رگيز هيچ مرؤفايك
پتسى ناگات.

ئايا يىغەمبەر بوو؟

سالى (۶۳ھ زى) لەدايىكىبوو. ناوى بىچىنى خۇي اشارازادە سىدھارنا) بوو. كۆرى ئىبن مالىكى حاكىمى ئاۋچەي باكورى رۇزھەلانى ھىند بوۈزىك نىپالى ئىستا. سىدھارنا كاتتىك تەمىنى سازدە سال بوو. لەگەل كچە مامىكى خۇيدا ھاۋەرگىرى كرد. ژيانى لاۋىتى بە خۇشى و رابواردن بەرىكرد. ژيانى كۆشك و تەلار و خۇشگۈزەرانى، بەلام لەگەل ئەۋەشدا ھەستى بە بەدبەختى دەكرد. سەريارى گەنجىەتى. لەشساغى و بوونى ھەموو ئەو شتانەي كە ھەر گەنجىك لەو تەنەمەدا خەۋنى پىۋە دەپىنىت، بەلام ھەستى دەكرد شتىكى كەمە: بۇيە لە تەمەنى (۱۹) سالىدا بىريارىدا كۆشك بەجىيەنلىت و بە ولاتاندا بۇ بەدەستەننى بەختەۋەرى بگەرىت. لەو ماۋەيەدا، ھاۋرىيەتى لەگەل زۇرىك لە پىۋانى رۇخى و خاۋەن ھزردا كرد. سالاتىكى زۇرى تەمەنى بە گۈشەگىرى و كەنارگىرى لە ژيانى دونيا و خۇشپىيەكانى بەرىكرد، شەو و رۇزى بە رۇزۋوگرتن، بىر كۈنەۋە و تىرامانەۋە تىدەپەراند. بەلام لەگەل ئەۋەشدا بەختەۋەر ئەبوو. بۇي دەركەۋت كە ژيانى گۈشەگىرىش راست و تەۋاۋ نىيە. نە ژيانى خۇشى و رابواردن، نە ژيانى رەبەنايەتى، نەبوۋنە مايەي بەختەۋەرى بۇي. شەۋىك كاتتىك

له ژیر دره خنیکدا دانیشتیوو، تیکرای شهوه که ی به تهرمان و بیر کردنه شهوه به سه بریدوو. له و کاته دا وه جی یاخود نیگایه ک. با بیرۆکه یه کی بو دابه زی خودای گه و ره زاناره به حه قیقه نی روودای شو شهوه. بو به یانییه که ی له شوینه که ی خۆی هه ستاو به (حه قیقه ت) گه پشت، بوو به بوزی واته: (پیاوکی حه کیم و دانا). ئه مهش له کانیکدا بوو که ئه مه نی (۲۵) سال بوو. چل و پینج سالی دواتری به بانگه نیشترکردنی خه لک بو بیروباومه که ی ته رخانکرد. به و شتیه بهش ئایینی بوزی بلاو بوو شهوه و له ماوه ی ژیانیدا هه زاره ها که س باوه ریان پینی هینا.

رئیماییه کانی بوزا له م راستییانه ی خوداره وه دا کورت ده بیته وه:

۱- ژیان بریتییه له گازاو و ده رده سه ری.

۲- هۆکاری ئازار او بیوونی ژیان، وابسته بوونی مرۆفه به ئاره زوو ه کانییه وه.

۳- مرۆف ده توانیت ژیا نی خۆی ی ژیا نیکی به خته وه ر بگۆریت، به وه ی وا ز له ئاره زوو ه کانی به تیت. دواتر به قوناغیک ده کات پینی دهوتریت: (نیرفانا)، ئه مهش له هه ندیک له خویندنگه ئیسلامیه کانا، به حاله تی (فه نایوون) ناوده بریت.

۴- واژه نیا ن له ئاره زوو ه کان؛ وا له مرۆف ده کات که له م لایه نانه وه: بیروهوش، گفتوگو، خوداردن، رهوشت، بینین، بیستن و... هتندا، به ژیا نیکی راست و مامناوه ند برژی.

هه ندیک که س پیا ن وایه که بوزا پتغه مبه ر بووه، به لام به یامه که ی شیوینراوه، ههروه کو چۆن زۆریک له به یامه کانی پینش شو و دوا ی ئه ویش، شیوینراون، ئه مهش زۆر ره وایه: چونکه خودای گه و ره له م ئایه ته دا ده فه رموویت: (وَلَقَدْ أَرْسَلْنَا رُسُلًا مِّن قَبْلِكَ

مِنْهُمْ مَنْ قَضَضْنَا عَلَيْكَ وَمِنْهُمْ مَنْ لَمْ تَقْضُضْ عَلَيْهِ (غافر: ۷۸). نۆپەسى (۱۰۰) مىليۇن بوزايى لەسەر پرووى زەويدا ھەن و لىكچوونىكى زۇرىش لە نىوان بىنەماكانى بوزايەتى و بىنەماكانى ئىسلامدا ھەن. بۇيە ھىوادارم گەتوگۇ و پەيوەندى لە نىوان زاناياى موسولمان و زاناياى بوزايىدا ھەبىت. بەلكو بىيتە يارمەتيدەرىك بۇ لىكترىككردنەوى ئەوان لەگەل موسولماناندا و ھىدايەتدانىيان بۇ ئىسلام.

ئەحمەد كۆچى دوايى كىرد!

بە بۇنەى كۆچى دوايى ھونەرمدە (ئەحمەد زەكى) يەۋە نووسراۋە

ۋتى: ئايا بە مردنى ئەحمەد زەكى دلگران بوۋىت؟

ۋتم: بەلى.

ۋتى: چۈن بە مردنى پياۋىك دلگران دەبىت، لە كاتىكىدا لە

فيلمە كانىدا بە ئاشكرا گوناھ و تاۋانى ئەنجام دەدا؟

ۋتم: تەرمىك بە لاي پىنغەمبەردا (د.خ) تىپەرى و لە بەرى

ھەستايەۋە و ھاۋەلان ۋتيان: «خۇ ئەۋە تەرمى يەھوودىيەكە»،

پىنغەمبەر (د.خ) فەرموۋى: «ئايا ئەۋىش ئەفنىك نىيە؟» متىش

ۋەكو شۈينكەۋتوۋىيەكى پىنغەمبەرى خودا دەلىم: «ئايا ئەۋىش

ئەفس نىيە؟»

ۋتى: ھەموو ئەۋ ھونەرمدەندانە دەچنە دۈزەخەۋە و ئەۋەش

خراپىرىن چارەنوۋسە.

ۋتم: پەنا دەگرم بە خودا، بانگەشەى خودايەتى دەكەيت؟ ئايا

نازانىت پىنغەمبەرى خودا (د.خ) دەگىزىتەۋە: «پياۋىك ۋتويەتى:

«خوداي گەۋرە لە فلان كەس خۇش ناپىت»، خوداي گەۋرەش

ۋەلامى دايەۋە و فەرموۋى: «ئايا بانگەشەى خودايەتى دەكەيت؟

ئەۋا من لە فلان كەس خۇشبوۋم و كارەكائى تۇشم ۋەرنەگرت».

بویه وریابه قسه‌یهک له زارت نه‌یه‌ته دهرموه که ببینته هوی به
فیرودانی کار و کردهوه کانت».

وتی: چون خودای گه‌وره له که‌سانیک خوشده‌بیت که
گومرا‌بوون و گومرایان ده‌کرد؟

وتم: خودای گه‌وره له هر که‌سینک خوشده‌بیت، نه‌گه‌ر
بیه‌وینت. نمو کاربه‌ده‌ست و به‌ده‌سته‌لته. هه‌روه‌ها به‌خشنده و
میهره‌بان و دلسوزه. هر کاریک وستی له‌سهر بیت، ده‌یکات.
دوای نه‌وه تو له‌کوئ ده‌زانیت که لینی خوش نابیت. نایا تو
له‌گه‌لیدا بوویت کاتیک له‌ناو جینگه‌ی نه‌خوشیدا که‌وتبوو؟ نایا
ناکریت له نیوان خوی و خودادا تو‌به‌ی کرد‌بیت و خودای
گه‌وره‌ش له ته‌واوی تاوانه‌کلنی خوش‌بوو‌بیت؟ نایا ناکریت کاریکی
چاکه‌ی کرد‌بیت که زوریکی خه‌لک پنی نه‌زانن و ببینته هوی
شفاعت له گۆره‌که‌یدا؟ نایا چیرۆکی نمو داوین پیسه‌ نازانیت
که خودای گه‌وره لینی خوش بوو؛ چونکه سه‌گینگی له تینویتی
رزگار کرد؟

وتی: بهم قسانه‌ی تو بیت، نیر ته‌واو. خه‌لک گونا‌ه ده‌که‌ن
و یاخی ده‌بن، دواتر ده‌لین: «خودا به‌خشنده و میهره‌بانه»!

وتم: وای نالین، به‌لکو جیاوازیه‌که له نیوان مامه‌له‌ی یاخی‌بوو
له‌گه‌ل خودا و مامه‌له‌ی خه‌لک له‌گه‌ل که‌سی یاخی‌بوودایه. که‌سی
یاخی‌بوو ده‌کریت هه‌میشه به‌ران‌به‌ر خودی خوی دل‌ه‌رق، بیه‌زه‌یی
بیت و به‌رده‌وام سه‌ره‌نشستی خوی بکات، به‌لام مامه‌له‌ی خه‌لک
له‌گه‌ل یاخی‌بوو پئویسته مامه‌له‌کردنیکسی به‌به‌زه‌یی، دلسۆزانه و
میهره‌بانانه بیت. هه‌روه‌ک چون پتفه‌میهری خودا (د.خ) به‌هممان
شینوه مامه‌له‌ی له‌گه‌ل هه‌له‌کاران و یاخی‌بوواندا ده‌کرد، کاتیک

مه یخۆره كه هاته خزمه تی پښه مبهری خودا، پیاوړك پښی وت:
 «نه فره تی خودای لیښت، چهند زووزو بهم تاوانه وه دیته وه!»
 پښه مبهری خودا فرمووی: «نه فره تی خودای لیمه كه، نهو خودا و
 پښه مبهره كهی خوشده ویت». سه رنج بده، پښه مبهری خودا (د.خ.)
 چون خوشه ویستی خوی و خودای بؤ مه یخۆره كه چه سپاندا تۆ
 له چ ئاستیكی ئهم هه موو په ند و دانایه دایت؟ بؤچی پیت باشه
 ته نیا به ریش و جلو به رگ، شوین ریازی پښه مبهری خودا
 بکه ویت، به لام له میهره بانى، رهوشتجوانى، چۆنیه تی مامه له كردن
 له گهل دروستكراوانى خودادا شوینى ناكه ویت؟!

وتی: ئایا سووكایه تی به ریشم ده كه ویت؟

وتم: دوور بیت خودایه، نه گهر سووكایه تی به سوننه تیكى
 پښه مبهری خودا یكه یښ، بهلكو ده لیم له هه موو روویه كه وه
 شانازی به پښه مبهری خودا وه بکه یښ، نهك ته نیا گرنگی به
 لایه نى رووكهش بده یښ و ناوه رۆكمان له بیر یچیته وه.

وتی: به لام ریش واجبه، نهك سوننه!

وتم: براكه م هه تا نه گهر واجیش بیت، به لام بابیه تی ئیمه
 لیره دا ریش نییه، بهلكو باسنى له وه گه وره تر و قوولتره.

وتی: واته ده لیت له ناییندا بابیه تی لاوه كى هه ن، نه وهك
 قوول؟

وتم: لا حول ولا قوه الا بالله.. وا دیاره تۆ ناته ویت گفتوگو
 بکه یښ، بهلكو ده ته ویت ده مه قالى و شه ره قسه بکه یښ. لیم
 بگه ر ئ داواى ئیزن بکه م، ئاشكرایه جیاوازی له بوونى پښینه،
 پاخود گرنگایه تی هه ریه كه ماندا یه. نه گهر خودا مۆله ت بسات،
 كاتىكى تر كۆده بینه وه.

وتى: بەلكو پىۋىستە مەن داۋاي ئىزىن بىكەم كە ئەگەل رېش
تاشراۋىكى ۋەكو تۆدا دادەنىشىم!
ۋەتم: خۇداي گەۋرە پاداشتت بەخىر بداتەۋە.
ھەريە كىكمان بەرنى خۇيدا رۆيشت.
(گفتوگۈيدىكى خەيالى)

دواتر له گهل عره بډا!!

نیستا که دنووسم، له باریکی پر له ناویندېدام یو بارودوخی
عره ب، یو رهوشت، سستی و بټرزیی عره ب.
مه به ستم هموو عره ب نییه، من همیشه دزی گسټگیر کردنم
و ده زانم که به شینکی که می عره ب، مایه ی خیرن، هروه ها
نه وه کیفایه ته که پیغمبری خودا (د.خ) عره به، به لام به داخه وه
زوریکی عره بیش مایه ی خه من. نازانم نه مه په یوه ندی به یوماوه
یان کوش و هوا، یاخود نه و خورا که وه هیه که ده یخوین، یان
چی.. یوچی نیمه بهوشیوه یه ۱؟ پینش نه وه ی هیچ که س ره خنه
له فسه کاتم بگریت، برؤن و به شه قامه کانی ولاته عره بییه کاند
بگهرین، به چاوی خوتان نه و گنده لی و بیویژدانییه بیین. برؤن و
له ولاتانی عره بډا سه یری دؤخی سه رئاو وده ستشوره کان بکه من و
دواتر خوتان بریاری له سه ر بده من، پینش نه وه ی بین و بیبه زه بیانه
جوکم به سه ر مندا بده من.

نیستا که دنووسم به نه زمونیکدا له گهل چوار پرؤزه ی جیاواز
و که سانی جیاوازا له سالی (۲۰۰۵) دا نیپه ریوم، به لام هیچ یه کیک
له و پرؤزانه پابه ندی کاتی دیاریکراو نه بوون. یه کیکیان چوار
مانگ، نه وه ی تر پینج مانگ و دانه یه کی تر سی مانگ له کاتی

دیاریکراوی خوی دواکوت. نه‌میش سه‌ره‌رای نه‌و دهرده‌سه‌ریه‌ی که له‌گه‌ل مامه‌له‌ی هه‌ندیک که‌سدا چه‌شتم. نه‌بوونی دلسوزی. جوان به‌جینه‌گه‌یاندنی کار. گرنگینه‌دان. قسه‌ی زۆر و نیسی گهم. هه‌موو نه‌وانه‌ی کارم له‌گه‌لدا کردن که‌سانی باش و به‌ره‌وشت بوون. به‌لام باشبوون به‌س نییه. من باشیم ناوینت. ده‌ستکه‌وتم ده‌وینت. ریز و پایمه‌ندبوونم به‌ به‌لین و رینگه‌وتنه‌وه ده‌وینت. نایا من خه‌مون ده‌یینم؟ نایا نه‌م داوکارییه مه‌حاله و ناتوازینت له‌سه‌ر نه‌م رووی زه‌وییه‌ی که‌ تیایدا ده‌زین جینه‌جی بکرت؟ باشه پنیوینت ده‌کات بچم بو مه‌ریخ. به‌لکو له‌وئ مه‌خلوقاتیک هه‌من پایمه‌ندی به‌لین بن و قه‌دری بگرن! یان پنیوینت ده‌کات بچم بو ولانانی رۆژناوا-کافره‌کان به‌ قسه‌ی هه‌ندیک-. به‌لکو له‌وئ نه‌و مامه‌له‌ نیسلامیانه‌ بیینم که‌ لێره نایبینم؟

بوچی کاتیک ده‌چه‌ فرۆکه‌خانه‌ی دانیمارک. هه‌مووان به‌ خه‌نده و ریزه‌وه مامه‌له‌ده‌که‌ن. به‌لام کاتیک پی ده‌خه‌مه فرۆکه‌خانه‌ی ولاته‌ عه‌ره‌بییه‌کان. هه‌موو گرژ و مۆن. وه‌ک بلینت که‌شه‌که‌ به‌ نه‌فلۆنزی نائۆمیدی. له‌خۆبایبوون و گرئ ده‌روونییه‌کاته‌وه بارگاوی کرایینت؟

بوچی ئیمه‌ کاردانه‌وه‌مان هه‌میشه‌ دل‌ه‌قانه‌یه؟ بوچی کاتیک هه‌ندیک که‌س ده‌یان‌ه‌وینت پیغه‌مه‌ر (دخ) سه‌رخه‌ن. ده‌چن هه‌لکه له‌ بالیۆزخانه‌ی ئه‌مریکا ده‌گرن؟ وه‌ک نه‌وه‌ی به‌م کاره‌یان پشتیوانی پیغه‌مه‌ر بکه‌ن. به‌لام جگه‌ له‌ شینۆاندنی وینه و که‌سایه‌تی پیغه‌مه‌ر. هه‌چی تریان نه‌کردوه‌! نایا هه‌ج موسولمانیک هه‌یه پشبینی نه‌وه له‌ پیغه‌مه‌ری خودا بکات که‌ هه‌لکه له‌ بێنا بکرت؟

هه‌ندیک کهس ده‌لین: «که تو هه‌میشه گشتگیر کردن
ره‌نده‌که‌یته‌وه، به‌تایه‌ت له‌سه‌ر روژناوا. ئیستاش دیت و گشتاندن
له‌سه‌ر عه‌ره‌ب ده‌که‌یتا» ده‌لیم: «گشتاندن نییه. به‌لکو قامچییه‌که
له‌خود». به‌لامه‌وه گرنه‌گ نییه نه‌گه‌ر کوری درواستیکه‌مان نه‌زان،
یاخود لاسار بیت، به‌لام نه‌گه‌ر کوره‌که‌م یان به‌کیکی تری
خیزانه‌که‌م، یاخود خۆم لاسار بووین؛ نه‌وا به‌رپرسیاریه‌تی منه‌که
به‌راتیه‌ر به‌وان و به‌راتیه‌ر به‌خودی خۆشم. دلهرق و بییه‌زه‌یی به‌م.
ناماژه‌ی قورناتی پیروژ بۆ پێغه‌مبه‌ری خودا (فلعلک باخغ نفسک
علی اثبارهم)، که‌واته‌ پێغه‌مبه‌ری خوداش لۆمه‌ی خۆی کردووه..
ئیتیر بۆچی ئیمه‌ی عه‌ره‌ب خۆمانمان پێ گه‌وره‌یه و پیمان وایه
باشترینی هه‌ر ئومه‌تیکه‌ن، له‌ کاتیکدا له‌ ناستی خوداره‌وه‌ی
ئومه‌تانی تروه‌ین؟ خۆزگه‌ خاوه‌نی ئیسلام نه‌ده‌بووین. نه‌و کاته
بۆزشینکه‌مان بۆ حالی خۆمان ده‌بوو، به‌لام کاره‌سانه‌که‌ نه‌وه‌یه‌که
خاوه‌نی باشترین ئایین، کتیب و په‌یامبه‌رین، سه‌ره‌رای نه‌وه‌ش
که‌وتووینه‌ته‌ ئهم شکست و دارمانه‌وه.

نه‌بوو غریب، به‌ندییه‌کانی گوانتانامو، داگیرکردنی فه‌له‌ستین،
کوشتارگه‌که‌ی بۆسنه، نه‌هامه‌تی و ده‌رده‌سه‌ری کشمیر، برسیتی
نه‌یجه‌ر، رووخاندنی عێراق و ریکخستنی گروپی تیروریستی قاعیده،
هه‌مووی ناسۆری و تراژیدیا. نه‌گه‌ر له‌م روژانه‌دا پێغه‌مبه‌رمان له‌نیو
ده‌بوو، وازی له‌ خه‌و ده‌هینا، هیممه‌تی ده‌کرد و نه‌و رووداوه‌ زۆر
زیاتر ده‌بوونه‌ مایه‌ی تووڕه‌بوونی، وه‌ک له‌ دروستکردنی کاریکاتۆریک
که‌ نه‌ به‌ خواردن قه‌له‌و ده‌بیت، نه‌ برسیتیش دادی ده‌دا..
بۆچی نه‌مرۆ رووداوه‌کانمان پێچه‌وانه‌ کردووه‌ته‌وه؟ به‌ کاریکاتۆریک
تووڕه‌ ده‌بین، به‌لام نه‌و نه‌هامه‌تیانه‌ تووڕه‌مان ناکه‌ن؟ ئایا نه‌مه‌

لە پىۋەردا ھاۋشىۋە بوۋنە؟ يان لەبوۋنى گىرگىيە كانمىداندە گىرگىيە
 ھەيە؟ يان تىنە گەشتە لە تەرازوۋى كارەكان؟
 سوۋدى ئەۋەدى دەيلىم بۇ خوتىنەر چىيە؟ لەۋانەيە ھېچ شىتەك!
 لەۋانەيە ويستىيىم بۇ ئەنبا جارىك لە تىروانىنى گەشىيەنە و
 ئەرنىيە كانى خۇم دەرىچىم و كەشەكە بۇ دۇخىكى ئاۋمىدى و
 نەرنىى يگۇرم. مەگەر ئاۋترىت كە بوۋنى گۇرانكارى لە ژاندا
 كارىكى باشە! كەۋانە ئەم جۇرە ستايلى نوۋسىنە منىش،
 گۇرانكارىيە و ئەم گىرى كۆپرە دەروۋىيەش بۇ ئىۋەى خوتىنەر
 جۇرىكە لە گۇران!

دەيان وتارى گەشىيەنە و ئارامم نوۋسىۋە كە يارمەتى
 ھۇشياربوۋنەۋەى ئۈمەت دەدەن. ئەمىرۇ بۇ يەكەم جار، ئەنبا
 وتارىك دەنوۋسىم كە تىيدا ئامازە بە ھەستى پىر ئاۋمىدى و
 خەمى خۇم دەكەم. ھەندىك جار پىۋىستمان بە گۇرىنى شىۋاز
 و قامچىدان لە نەفسى خۇمان ھەيە. قامچى كە نەفسى خۇدان،
 كارىكى سەختە و ھەمىو كەسنىك قىۋولى ئاكات، ھەندىك زياتر
 پىنى دادەمركىتەۋە و ھەندىكى تىرىش ھۇشياردەكەتەۋە.

ئەم وتارەم نوۋسى و دەزانم كە ئەمە شىۋازى من نىيە، دەزانم
 كە بە دلى ھەندىك كەس ئايىت و ئەۋەش دەزانم كە جۇرىك
 لە گىشتىگىر كەرنى تىدايە. لەۋانەيە ويستىيىم ئەۋە بە كەسانىك
 بگەيەنم كە من كەسىكى نمۇنەيى نىم، كە قسەكانم ھەمىۋى
 جىۋان و گولۋى بن، سىرەرەى بىروايەكى زۇرم بە گەشىيىنى،
 بە چەند خالەتتىكى دەگەنەى نەرتىسى و يىنەيۋايىشدا تىدەپەرم.
 ئەمىرۇش يەككىكە لەۋ خالەتە دەگەنەنە و ھەستىم كەرد كە مافى
 خوتىنەرە ئەۋ لايەنەشم بىيىن.

بهراستی کاتیک له دهیمارک بووم. داخم بو خوم، نه تهوه کهم،
 ئایینه کهم و پښمهیره کهم دهخودارد. له خورا کهمتهر خه مین، مافی
 پښمهیره کهمان نه پاراست و به خه لکمان نه ناساند، به لکو کاتیکش
 ویستمان پشٹیوانی لئ بکهین، وینهی نهو زاته مان شیواند.

پښم وایه که موسولمانان سهره تا پیوسته پښمهیره کهی
 خویان به باشی بناسن، دواتر خه لکی پی ئاشنا بکهن. سهره تا
 سوخته ته کانی جینه جی بکهن، دواتر پشٹیوانی لیکه ن؛ تا به
 هوی نهوانه وه ناوبانگی له که دار نه بیست. نازانم نه مه له ناخی
 هندیک که سدا، پشٹیوانیکردنی پښمهیره، یاخود پشٹیوانیکردنی
 نهفس، ناره زووی تووره بوون، رق و کینهی شاراوویه.

یاخود لهوانه یه کیشه که له عقل، هوش و بیرى مندا بیست،
 لهوانه یه دؤخی عهره ب زورباش بیست و هزر و هوشی من گومرا
 بوو بیست. خودای گهوره زاناره، بهراستی له ساته وهختیکی پر
 له ئاشویدا دهزین که دلناکانیش دوش دامابوون و ناتوانن په ی
 بهراستییه کان بهن. نازانن کامه شارستانییبوونه و کامه درنده ییه.
 له سهر بیروبوچوونی موخه مه د سوچی که ده لیت: «بهردیک
 نه زانیک بیخاته چالیکه وه، به هه زار زانا بویان درنایه».
 هاوار نه ته وهی ئیسلام بیدارینه وه!

دیکه‌ی بیباوه‌پیشه‌وه دروسته وه‌ریگریت. نه‌بو تالیب له سه‌ره‌تای بانگه‌وازوه ره‌لینکی زور گه‌وره‌ی له پاراستنی پیغه‌مه‌ردا (د.خ) هه‌بووه. پیغه‌مه‌ر نه‌یفه‌رموو: تو بیباوه‌ریت و تا نه‌یه‌ته ناو نایینه‌که‌مه‌وه پتویستیم به هاوکاری تو نییه! له‌هه‌مان کاتدا نه‌مه وانه‌یه‌کی به‌سووده بو موسولمانان که خوو به داناییه‌وه بگرن و سوود له هه‌ر که‌سینک وه‌ریگرن که ده‌بانه‌ویت هاوکاری بانگه‌وازه‌که‌یان بکات، یان بو شه‌وی له‌سه‌ر نایینه‌که‌یان بین به هاوکار و یارمه‌تیده‌ریک. له ژبانی پیغه‌مه‌ردا (د.خ) ده‌یان بیباوه ده‌بینیت که ره‌لینکی گه‌وره‌یان، له لابرندی سزا و نازار له‌سه‌ر موسولمانان، بینیه. ژبانی هه‌ر که‌سینک له‌وانه، پتویستی به نووسینی بابه‌تینکی شه‌واو هه‌یه.

۳- ده‌بیت بانگه‌واز نه‌یا په‌یامی ئیسلامی بگه‌یه‌نیت. ره‌نویستی کردن و هیدایه‌ت لای خوداوه‌یه. نه‌مه وته‌یه‌کی زور به‌ریلاوه، به‌لام جیه‌جینی ناکه‌ین. کاتینک گه‌نجینک گوئی بو وته‌ی بانگه‌وازی ناکریت، تووه ده‌بیت و ده‌یه‌ویت به زور و له گه‌نجه‌که بکات که گوئی بو وته‌یه‌ی بگریت، نه‌م کاره زور لیکردن له‌خوناکریت. خودای په‌روهر دگار ده‌فه‌رموویت: (أَفَأَنْتَ تُكْرِهُ النَّاسَ حَقُّ يَكُونُوا مُؤْمِنِينَ). واته: «ته‌ری تو زور له خه‌لکی ده‌که‌یت تا باوه‌ریه‌ین؟» ته‌ماشای پیغه‌مه‌ر (د.خ) بکه له‌کاتینکا نه‌بو تالیب له‌سه‌ر جینگای مردن بوو، پینی ده‌فه‌رموویت: «مامه... بلی: لا اله الا الله»، یه‌ک وشه‌یه و لای خودا کاره‌کانت بو ئاسان ده‌کات». خه‌می پیغه‌مه‌ر (د.خ) شه‌یه‌که ره‌نویستی بکات، به‌لام خودا شه‌وی که خوی ده‌یه‌ویت شه‌وه ده‌کات: (فَاتَّسَا عَلَيْكَ الْبَلَاءُ الْيُسْرَى).

۴- نه خلاق پښوېستی به وه نېبه که ښماندار بیت. ناخر نه وو
تالیب ره وشتنکی بالای هه وو. مامه لهی له گه ل خه لکدا شیرین
و خوشبو و نازاری که سی نه ده دا. که چی پرواداریش نه وو.
بویه نه خلاق به تنیا پښوېست نېبه و پښوېسته ښمان و نه خلاق
پنکه وه بین. پښوېستی به نویژ و راستگوئی، به روزه و گرتن و پاکزی،
به زکات و کاری ته وو، به روښتن به مزگوت و رووخوښی
هه به. پرستش و به ندایه تی ده ست له ناو ده ست، هه ردو لایه نه که
پښوېسته له مرقدا پوونی هه بیت.

۵- نه ریت که سیتی مرقف کویر و ویران ده کات. نه وهی ریگری
له نه وو تالیب کرد که پروا به ښیت تنیا دابونه ریتی باو با پیرانی
پوو؛ بویه ده بینی کاتیک خه ریک پوو ده مرد، نه وو جهل هات
به لای و، پنی و؛ «نه وو تالیب، نایا ده ته ویت پشت له نایین و
نه ریتی عه یدولمونه لیب بکه یت؟» من له م سه رده مهی ښتاما،
تیکه له یه که له نیوان نایین و نه ریتدا ده بینم که واکردووه به
بی هوشیاری نایینی، ریگه له خه لک بهر ته سک بکاته وه یان
به پنجه وانه وه ده یه ویت نایین بتا و ښته وه و به بی هیچ یاسایه ک
به رووی هه وو لایه نه کانیدا بکاته وه. هه رچند ښسلام زور له وانه
بالا تر، پاکتر و روو تره که تو بیت نه م نایینه سنو و دار بکه یت و
به نه ریتی ولاتیک، گه لیک یان تیره یه کی دیار یکه راو وه وابه سته ی
بکه یت؟

خودایه مرقایه تی و دانایی به موسولمانان بکه ریښته وه و
خوشه ویستیان بکه یت؛ به نه وهی بتوانن ریښتی خه لکی دیکه
بکه ن.

سعودی و هیندی

موسولمانان! هاوارم بو نیوه نهوه به که به هیوی ناپینه که تانهوه،
خوتان به سهر بیباوه ریذا ههلمه کینشن؛ چونکه نهو خودایه ی که
رینوینی نیوهی کردووه، ده توانیت له ساتنکی زور کهمدا نهو
نایینه له نیوهی دایرنیت، رۆژ پرواداربیت و که شهوت به سهرهات،
ببیت به بیباوه یان که سیک به رۆژه که ی بیباوه بیت و که
شهوی به سهردهات، ببیت به پروادار. ئیتر نهو رۆژه له خۆباییوون
و لوتبهرزیت به سهر مرۆقه کانهوه، سوودیکی بۆت ناپیت، بهلام
ههولیده هه میسه نهرم و نیان و خوشهویست بیت؛ بو نهوهی
رینوینی خه لکانی دیکه بکهیت. سوپاس و ستایشی پهروهردگارت
بکه که رینوینی کردوویت بو ئیسلام، بهرانبهر به سهرجهم
بوونهوه ران خاکی و ساده به.

نه ی کهسی ملکه چا به گوێرایه لی و به ندایه تی، خۆت له کهسی
تاوانبار به گهوره تر مه زانه؛ چونکه نهو خودای پهروهردگاره ی که
توی رینوینی کردووه، توانای نهوهی ههیه که نهو ناپینه له
ساتنکی کهمدا له تو دایرنیت و ببیت به بیباوه و نهو که سه ی
که تاوانبار، ببیت به که سیک پروادار له وانه یه تاوانیک که سهر
شۆری و تیکشکانی به دوا دا دیت، باشتر له به ندایه تییه ک بیت که

له‌خۆباییبوون و‌خۆبه‌گه‌وره‌دازانیسی لێوه په‌یدا بیهیت.

ئه‌ی که‌سی سه‌عودی! به‌ سه‌عودی بوونی خۆته‌وه، خۆت به‌سه‌ر هیندییه‌کدا به‌ گه‌وره‌ مه‌زانه: چونکه‌ ئه‌و خودایه‌ی که‌ وایکردوه ئه‌مرۆ سه‌عودیه‌ ده‌وله‌مه‌ندییه‌ت و هیند هه‌زاریه‌ت، ده‌توانیه‌ت له‌ شه‌و روژیکدا ئه‌و یاسایه‌ پێچه‌وانه‌ بکاته‌وه و بیهیت که‌ کرێکارانی سه‌عودی له‌ ولاتی هیندا بلاوبه‌نه‌وه. هیچ که‌سێک به‌سه‌ر ده‌سته‌لاتی په‌روه‌ردگارا توانای نییه‌! مرۆف بو هینده‌ له‌خۆباییه‌ و به‌ بوونی ره‌گه‌زنامه‌یه‌ک که‌ خودا پێی به‌خشیه‌وه، له‌ خۆی ده‌گۆریت؟ نایا کاتیک له‌ دایکبوویت، سه‌یرت کردووه که‌ په‌سایۆرتیکی سه‌وزت هه‌یه‌؟ سوپاسی خودا بکه‌ له‌سه‌ر ئه‌و به‌خشینه‌ی پێی داویت که‌ ئه‌و ره‌گه‌زنامه‌یه‌ت هه‌یه. خاکیه‌ به‌رانبه‌ر به‌ مرۆقه‌کان: بو ئه‌وه‌ی به‌خشینی ولاته‌که‌ت زیاتر بیهیت. ئه‌ی ده‌وله‌مه‌تدا به‌هۆی ده‌وله‌مه‌ندیته‌وه، خۆت به‌سه‌ر خه‌لکی هه‌زاردا به‌گه‌وره‌ مه‌زانه. ئه‌م له‌خۆگۆرانه‌ت، نه‌ناسین و نه‌ شه‌هزاییه‌ به‌رانبه‌ر به‌ په‌روه‌ردگار-که‌ خۆی خاوه‌نداری هه‌موو شتیکه‌- سه‌رحه‌م داریه‌که‌ت خودا خاوه‌نیه‌تی و له‌ ساتنیکي که‌مدا ده‌توانیه‌ت ئه‌و داراییه‌ت لێ دابه‌رنیت. پاک و بێگه‌ردی بو خاوه‌نی سه‌رحه‌م به‌دییه‌نراوان.

پرسیاریک له‌ شوانیک کرا: «کێ خاوه‌نی ئه‌م ماله‌یه‌؟» وتی: «ئه‌وه‌ هی خودایه‌ و لای من!» هه‌روه‌ها سه‌رحه‌م دارایی، ته‌ندروستی، مال و سه‌یاره، هه‌یجان هی تۆ نین. ئه‌وه‌ له‌ بێئاگاییه‌وه‌یه‌ که‌ شانازی به‌ دارایی و شتانیکه‌وه‌ بکه‌یت که‌ تۆ خاوه‌نی نیت!

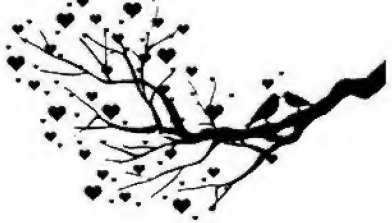
ئه‌گه‌ر ئه‌م نموونه‌ته‌ به‌ وردی خوێنده‌وه، ئه‌و کاته‌ له‌

مانای ئەو نزایەى خوشەوێست (د.خ) تێدەگەیت: «خودایە! بۆ
چاو تروکاننیکیش، مەمەدە دەستی خۆم». بەلام خوشەوێستان،
چاو تروکاننیک داینەمۆى ئەو دەکات کە کەسیتی و زیانت بە
گشتی، بۆ باشترین یان بۆ کەسینکی خراپ، بگۆڕیت. پەنا
بەخودا... پاک و بێگەردی ئالوگۆرکەری دلەکان.

به‌شی چوارم
رازه‌کان له‌باره‌ی رووداو ده‌کانه‌وه

ببوره پیغه مبهری خودا!

نهووی له ناخمدا دیت و دهروات، له ههست و سۆز و شلهزان،
دوای نهو رووداوانه ی به سهر موسولماناندا دیت، ههست به
تیکه له یهک له تووره بوون، په زاره، میهره بانی، شهرم، نه ههسته و
هیوا ده کم.

ههست به تووره بوون ده کم که هه ندیک کرده وی تیروریستی
به ناوی خوداوه یان به ناوی ئیسلامه وه له م سهرده مه ی
ئیسنادا ده کریت، سهرده میکه که که سی نارام و له سه رخۆ، تیایدا
سهر گهرانه، سهرده میکه که پتوانه کان تیایدا لاهوژوو بوونه وه ته و
گۆراون، گهنجان هینده سهر گهردان بوون که هیچ نیوه ندیک له
نیوان نهوان و تایندا نییه.

ههست به شهرمه زاری ده کم که که سانی بیتاوان و پیاوانی
ئاسایش موسولمانانیش له کرده وه تیرورسیتییه کالدا ده بنه قوربانی.
ئازاره که له وه دایه که به دهستی موسولمانان نه م کارانه نه جم
ده دریت! نه مه قوره که ی زیاتر خهست کردووه ته وه و خه م و
په زاره که ی زیاتر کردووه.

له بهرده م پیغه مبهری خودا (د.خ) ههست به شهرم ده کم؛
چونکه ئیمه تاینه که ی نهومان شیواندووه. نهو تاینه جوانه مان

به شیوا و ناشیرینی له بهردهم دونیادا نمایشکردوو. کسانى
بیتاوان ده کوژرین، قوتابخانه کان ده تقیرینهوه، مندان به
بارمه ده گیردین، موسولمانان سهرده بن، هه موو نهم کارانه به
ناوی نایینهوه! بیوره پیغه مبهری خودا... بیوره نیمه نهمانتوانی
نونه رایه تی نهو فهرموده ی پهروهر دگار بین که له سر تو
ده فرموویت: (وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ) و پیچه وانه که یمان
نیشاندا. بیوره نیمه نهو پیناسه ی تۆمان بو جیهان نه کردوو
که تو چند میهره بان، لیبورده، میاسره و خاکیبوویت. بیوره
پیغه مبهری خودا!

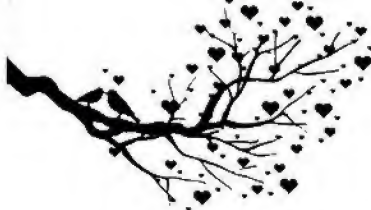
ههست به سوز و میهره بانی تو نهو که سانه ی که نهم
کاره تیکدم رانهش له نجام ده دن، ده کم. گه نجاتیک هه ن که
شانازیان پیوه ده کم و پیمان پی ده کهن و ریگه یان و نکردهوه،
واگومان ده بن که نهوه کاریکی باشه کردوو یانه. ئایا که سیک
نییه نهو فرمایشته ی خوشه ویستیان (د.خ): «جویندان به
موسولمان تاوانه و کوشتنی بیتاومر به» پی بلیت؟ ئایا که سیک
نییه نهو فرموده یه یان پی بلیت که ده فرموویت: «هه که سیک
نازاری که سیک ناموسلمانی ناو کۆمه لگه ی ئیسلامی بدات، نهوه
نازاری منی داوه. هه که س نازاری منیش بدات، نهوه نازاری
پهروهر دگاری داوه» ۲

ههست به به زاره ده کم که ئاسایش له ولاتانی ئیسلامیدا
نییه. تهنانت له شاره که ی خوشه ویستیشدا که له رووی
ئاسایشه وه پارێزراوترین شاری سهرزهویه. خه لکی لهم ناوچه یه دا
ده یان ساله به ناشتی و خوشی زیاون، نهوه تا ئیستا ده بینى له
به رجاوی خۆماندا خه ریکه ئاسایش لهو شاره شدا نامینیت!

ببنومیدیش نیم، هیوام وایه بهرپرسان و بانگخوازان ههستن،
دایکان و باوکان و کومه لگه ههست بهوه بکهن که له بهردهم
پهروهردگاردا، که چی به سهر گه نجانمانی گهلانی ئیسلامیدا دیت،
بهرپرسیارن، بهرپرسیارن له سهر نهوهی که ده بیت گه نجان بهروه
ئایینی راستی بگه رینهوه. بهرپرسیارن له سهر نهوهی که پتویسته
گه نجان به که ناری ئاسایشی و ئارامیی هزری، رۆحی، سۆز و
عاتیقی و جهستهیی بگه یه تن.

وته به کی محمهد غه زالبان بۆ ده گترمهوه که ده فهرموونیت:
«بلاو بوونهوهی کوفر له جیهاندا، نیوهی تاوانه که ی له نهستوی
موسولمانانه که به وته نابه چی و کرداره درێوه کانیان، وینهی
خودایان له بهرچاوی خه لکدا ناشیرین کردووه».

حسبي الله ونعم الوكيل

زەمىنلەر زەكەنى ئاسىيا... سزا يان مېھرەبانى؟

زۇرچار كە زەمىن لەرزە يەك لە جىگە يەك دەدات، راستەوخۇ
بۇچوونى خۇمانى لەسەر دەردە پىن و باسى خەشم و ئوورە بوونى
پەرورەردگار دەكەين كە بەسەر ئەو جىگە يەدا دابارىو: چونكە
بەھۇى زۇر تاوانكردنى خەلگىيەو، ئەمانەت لە تۇرە كۈمەلايەنى
و مالپەرەكاندا بەو شىو، بەسەر باس ئەو بابەتە دەكرىت، رىگەم بەدن
ئىرەدا چەند ھۆكارىكى دىكە لەسەر ئەو زەمىنلەرزانە بىخەمەرەو:
۱- بەخشىندەيى و بەخشى پەرورەردگار: بۇ ئەو ئىمە ھەست
يگەين كە ئەو زەمىنلەرزانە بووتەتە ھۇى رىگىرى رووداوى
سروشتى گەرەتر كە جگە لە خودا، كەس ناپزائىت-ھەندىك
زىان سوودى ھەيە- خودا شارەزاترە.

۲- مېھرەبانىيە، كاتىك ھەندىك لە ھەزارەكان دەمرن، رەنگە لە
ئاخىرەتدا خودا جىگەي باشتر و شوينى گونجاولترى بۇ دانابىن.
ئاخىر دۇنيا ھىندەي بالە مېشولەيەك لای خودا سەنگى ئىيە.
۳- مېھرەبانى خودايە بۇ زىندووەكان؛ بۇ ئەو خەلک پگەرئەو
و پەشيمان بىنەو، تا بە رووداوى ھاوشىو، ئەو لەناو نەچن.
۴- مېھرەبانىيە كى دىكەيە بۇ زىندووەكان؛ بۇ ئەو بە
ھاوکارىكردنى كەسە زىان لىكەوتووەكان، سوود و چاكەي زياتر

بخه نه سه ر چا که کانیاں.

۵- میهره بانى پهروه دگاره. نهوه مان بیرده خاتوه که نیمه هه موومان له مروفايه تید هاویه شین. بینیمان چون به خشین و هاوکاریه کان له سه رجهم ناوچه کانی جبهانه وه. به بی جیاوازی نایینی. ره گز و رهنگی نیست که به ندرایه نهو جیگاپانه ی که زیانیان لیده که ویت: چونکه هوکاریکی مروی هاویهش له نیوان سه رجهم کومه لکه کانداهیه. ناخر لیره دا مروفايه تی مروف دهرده که ویت و پتی ده ناسر لته وه.

۶- میهره بانیه بو زیندوه کان: چونکه نارحه تی و ناهه مواریه کانی قیامه تیان بیر ده که ویت وه. بیرى توانا و ده ستلاتی پهروه دگاریان ده که ویت وه.

۷- تافیکر نه وه ی پهروه دگاره: بو نه وه ی یزانیست کى نارام ده گریست و کى ده توقیت. (وَلْيَبْلُغْكُمْ مِنِّي مِن الْخَوْفِ... وَتَقِيَرِ الصَّبْرِ).

من وهک خووم، پروام وانیه که زه مینلهرزه نووره بوونی پهروه دگاریست، نووره بوون پیوستی به بوونی هوکار نییه، نه گهر بیهویت نه نجاسی بدات هه ندیک به خشین هیه له رووکه شدا به ناهه مواری دهرده که ویت... (وَأَعْلَىٰ أَنْ تَضَرُّوا شَيْئًا وَهُوَ خَيْرٌ لَّكُمْ).

خودایه! سوپاس بو تو له کاتیکدا نیمه پارێزراوین و هه ندیک له بوونه و رانت به ده ست نازار و مهینه تیه وه ده نالینن. سوپاس بو به خشنده بیت و نارامی، ناسایش، نه ندروستی و خوشگوزه رانیمان.

خودايه! رښمونږي خه لکي دانيمارک بکه

سه ږي نه و کار دانه وانه م کرد که له سره کښه ي کار يکاتيره کاني
دانيمارک نه نجامدرا، بيټيم زوريه بان بريتي بوون له:
۱- نه کړيني کالاکانيان.

۲- نار دني نامه ي نارمزا يي يو سفاره ته کانيان.

۳- داخستن و هاگردني پټگه نه ليکتر ونيه کانيان.

من به و خو شوه ويستيه بيټسور و له راده به دهره يو پټغه
ميراد (خ)، زور خو شحال بووم، نه مه نيشانه ي نه وه بوو که
سوپاس يو پروه ردگار، جاريک نوممهت سه لاهه ته و خو شوه ويستي
بووني هه يه، به لام له هه مان کاتدا دواي تيرواين و ورد بوونه وه له
پا به ته، بيټيم نه م کار دانه وانه يه ک نامانجي له پشته وه بوو، نه ویش
په ستان خسته سر حکومتی دانيمارک که داواي لينور دن بکات؛
له سر نه وه ي به راتبر به موسولمانان کراوه يان له روژ نامه کانه وه
نه وه بلاويکه نه وه؛ يو نه وه ي بزائن که نه مه پيروزيه کانمان
پاريزراوه و له کوټاييدا سر ده که وين!

ناتوانم ره خنه بگرم له سر شتانيکي هاو شيوه ي نه م هه سته و
نموننه ي نه م داواکاريانه، مافي توله له که سيک که سوکايه تي
و گالته به بپروزي و هه ستي مروفي بکات، مافينيکي رڼگه پندراوي

مرؤیه که وهریگیریتیه وه.

به‌لام به‌خۆمدا چوومه وه و پرسیارم له خۆم کرد، نه‌گه‌ر
پتیه‌مه‌را (د.خ) زیندوو بوایه و له نیوماتدا بوایه، چون مامه‌له‌ی
ده‌کرد؟ با ئهم وه‌لامه له ژباننامه‌که‌ی وهریگیرین، ده‌بیتین زۆربه‌ی
به‌شه‌گانی ژباننامه‌ی پتیه‌مه‌را (د.خ)، له ماوه‌ی (۲۳) سالی
پتیه‌مه‌رایه‌تیدا، له‌سه‌ر به‌ک بنه‌ما ده‌رؤیشت، نه‌ویش نه‌وه‌بوو که
هه‌رگیز سه‌رکه‌وتنی بۆ خۆی نه‌ده‌ووست، هه‌رگیز له‌سه‌ر خودی
خۆی، له‌کس تووره نه‌بووه، ده‌ربهرینه قورئانییه‌کان سه‌بارت به
سووکایه‌تی بیکردن و به‌درؤخسته‌وه‌ی پتیه‌مه‌را (د.خ) له لایهن
کافرانه‌وه، بۆ که‌سێک که رابمێنیت، ده‌ربهرینی سه‌رسووهره‌ن.
پتیه‌مه‌را (د.خ) هه‌ستی به‌ په‌ژاره ده‌کرد و پتیه‌ ده‌فه‌رموویت: (فلا
یحزنک قولهم) هه‌ستی به‌ سه‌ره‌نشتی نه‌فسی خۆی ده‌کرد و
پتیه‌ ده‌فه‌رموویت: (فَلْيَعْلَمْ كَيْفَ يَخْلُكُ لَكَ آثَرَهُ إِنَّ لَكَ بِرِ
يَهْدَا الْحَدِيثَ أَتَقَا).

بروام وایه، ئهم رووداوانه له‌لایهن په‌روه‌ردگاره‌وه بۆ ئیمه‌ی
مرؤف هه‌لیکن، ئیمه له پتیه‌مه‌را (د.خ) بۆیان،
که‌مه‌تر خهم بووین. ئهم ئاماژه‌یه ته‌نیا بۆ که‌موکۆری ئیمه‌ نییه،
به‌لکو به‌ر پرسیاریتی ئیمه‌یه که شێوه‌ی که‌سێتی پتیه‌مه‌رمان
شێواندووه. ئیمه هاتووین پتیه‌مه‌رمان به‌ شێوه‌ی تیرۆریست،
بکۆز و شه‌رانگیز نواندووه. هه‌ندیک له‌ موسولمانان، ئهو وێنانه‌یان
پیشانی رۆژئاوا داوه که پتیه‌مه‌را (د.خ) که‌سێکه له‌ هه‌ر کۆیه‌ک
پیاو کوشتن و خۆنێشتن هه‌بێت، ئهو له‌وتیه. ئیسلامیشیان وه‌ک
نایینی مردن له‌ پتیاوی خودادا نه‌خشاندووه، نه‌ک نایینی له
پتیاوی خودادا ژيان.

رنگم پی بدن که سرزنشتی خوم و موسولمانانیش بکم.
ناخر نهم کاریکاتیرانهی که بلاکرانهو؛ به هوی نهوهوه بوو که
موسلمانان تا نیستا پیشانی جیهانیان داوه.

به بروای من، نهوهی که رویدا، به هلیک بوو تا به شیوهیه کی
زیرانه بو جیهانی بهلمینین که پیغمبره ری راسته قینه کییه که
(وَمَا أَرْسَلْنَاكَ إِلَّا رَحْمَةً لِّلْعَالَمِينَ). باشتین کار که لهو کاتمه
سرسامی کردم، چاپ و بلاوکردنهوهی زیاننامهی پیغمبره (د.خ)
به زمانی دانیمارکی بوو.

هوایه کم ههیه:

بریا چه پکنیک گول و دانه یهک لهو کتیبی ناساندی
پیغمبره (د.خ)، به خاوهنی نهو کاریکاتیره بدرایه؛ تا پنی بلین:
«هو کاکه برا.. نهمه پیغمبرمانه، بو خوت سهیری بکه». بروام
وایه سرکهوتنی راستی لهم کیشه یه دا، بو نیمه ی موسولمانان
دهوو، نهو کاته، نهو کهسه له که سیک توندوتیزی گالته جار به
پیغمبره (د.خ)، بو که سیک که خوشی بویت، ده گوردر، نهه
نامانجی بالاتری نیمه یه؛ چونکه نهو رینموونیکاری مرؤفایه تیه،
له زیاننامه ی خوشه ویستدا (د.خ) ده یان، به لکو سدان هه لوسته
ههیه که خوشه ویست تایاندا یهک له دوا یهک ده یسه لمینیت
که رق، به رق چاره سهر ناکریت و چاره سهری راسته قینه ی رق،
خوشه ویستیه. نهوهی نهم و تانهم به تیوری دزمانیت، تنیا با
بچیت سهیری زیاننامه ی خوشه ویست بکات، نهو کاته بو ی
دوره که ویست که چون (عومهری کوری خه تاب، نهو سوفیان،
سه فوانی کوری نومه ییه، خالیدی کوری وهلید و کهسانی دیکه)

رق و کینه یان بۇ خوشەوېستی پېنەمبەر (د.خ) و ئىسلام گۇراۋە.
 لە كۆتايىدا، زۆر خوشحالام كە ئىمۇ دەربىرىن و ھەستى
 خوشەوېستىيە لە ناخى گەنجاماندا بۇ پېنەمبەر (د.خ) ھەيە.
 بەداخموە، ئىمۇ گالته جاريە يان بە خوشەوېستمان (د.خ) كرد كە
 دەفەر مووېت: «خودايە! رېنموونى (دەوس) بکە و خوت ھانىيان
 بىدە» يان دەلېت: «خودايە! رېنموونى سەقىف بکە و خوت ھانىيان
 بىدە». مېش دەلېم: «خودايە! رېنموونى خەلکى دانىمارك بکە و
 خوت بۇ ئىسلام ھانىيان بىدە».

